

ПОНЕДЕЛНИК, 14 СЕПТЕМВРИ 2009 Г.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н BUZEK

Председател

(Заседанието се открива в 17,00 ч.)

1. Възобновяване на сесията

Председател. – Възобновявам сесията на Европейския парламент, прекъсната в четвъртък, 16 юли 2009 г.

2. Изявление на председателя

Председател. – Преди малко повече от две седмици участвах в церемониите на Вестерплате, с които бе отбелязана седемдесетгодишнината от избухването на Втората световна война. Тази война потопи Европа в ужас, доведе до милиони жертви и раздели нашия континент в продължение на близо половин век. Никога не бива да забравяме, че войната и насилието отново могат да се завърнат в нашата Европа.

***

Бих искал да обърна внимание на друг акт на насилие, извършен това лято. Двама офицери от испанската Гражданска гвардия бяха убити от ЕТА при изпълнение на служебния си дълг.

Със съжаление уведомявам Парламента за кончината на г-н Ernest Gline, някогашен член на ЕП от Белгия, починал на 10 август на 78-годишна възраст. Г-н Gline е бил член на Европейския парламент от 1968 г. до 1994 г. Той също така е бил председател на групата на социалистите от 1979 г. до 1984 г.

Със съжаление трябва да съобща на Парламента и за кончината на г-н Christopher Prout, някогашен член на ЕП от Обединеното кралство, починал на 12 август на 67-годишна възраст. Сър Christopher Prout, впоследствие лорд Kingsland, е бил член на Европейския парламент от 1979 г. до 1994 г. Той също така е бил председател на групата на европейските демократи от 1987 г. до 1994 г.

Преди да продължим с разискванията, ви приканвам заедно да почетем паметта на хората, пожелтали живота си за защитата на Европа, както и на тези, посветили своя живот в служба на Европа, за да може тя да стане това, което е днес.

(Парламентът запазва едноминутно мълчание със ставане на крака)

3. Състав на Парламента: вж. протокола

4. Състав на политическите групи: вж. протокола

5. Състав на комисиите: вж. протокола

6. Искане за снемане на парламентарен имунитет: вж. протокола

7. Одобряване на протокола от предишното заседание: вж. протокола

8. Поправка (член 216 от Правилника за дейността): вж. протокола

9. Внесени документи: вж. протокола

10. Въпроси за устен отговор (вносяне): вж. протокола

11. Трансфер на бюджетни кредити: вж. протокола

12. Петиции: вж. протокола

13. Предаване на текстове на споразумения от Съвета: вж. протокола

14. Мерки за прилагане (член 88 от Правилника за дейността): вж. протокола

15. Ред на работа

Председател. – Окончателният проект на дневен ред, изготвен от Председателския съвет на 10 септември 2009 г., четвъртък, съгласно член 137 от Правилника за дейността, е раздаден.

Понеделник и вторник

Няма предложения за промени.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Г-н председател, ще бъда много кратък.

Всъщност бих искал да се позова на Правилника за дейността по отношение на Председателския съвет, който, както посочихте Вие, г-н председател, изготвя дневния ред.

Според предвиденото в Правилника за дейността на ЕП Председателският съвет се състои от Вас, разбира се, председателите на групи и също така представител на независимите членове на ЕП.

До настоящия момент все още не е определен представител на независимите членове на ЕП. Редица независими членове на ЕП Ви писаха по този въпрос и имат силно желание за среща с Вас.

Г-н председател, добре би било да свикате заседание на всички независими членове на ЕП, за да могат те, в съответствие с Правилника за дейността, да изберат свой представител в Председателския съвет, който по този начин да може да взема решенията си в пълен състав.

Председател. – Благодаря Ви за коментара. Ще се свържа с Вас и с другите членове на ЕП в рамките на настоящата сесия, за да вземем необходимите мерки.

Сряда

Внесено е предложение от групата на Зелените/Европейски свободен алианс за сряда.

Daniel Cohn-Bendit, от името на групата Verts/ALE. – (FR) Госпожи и господа, Председателският съвет е гласувал избирането и назначаването на председател на Комисията да се проведе в сряда.

Във вторник следобед ще имаме разисквания по предложенията на председателя на Комисията. Предлагаме да се отложи гласуването на неговото назначаване по простата причина, че референдумът в Ирландия ще се проведе след 22 дни. Този референдум е от критично значение за приемането или отхвърлянето на Договора от Лисабон. В публикувано днес проучване на общественото мнение се посочва, че 62% от ирландците са готови да гласуват с „да“.

Смятам, че трябва да зачетем избора на ирландския народ, независимо дали подкрепяме или не Договора от Лисабон. Според нас обаче е абсурдно заради 21 дни да изтегляме напред гласуването и да назначим председател съгласно Договора от Ница, когато имаме възможността – най-малкото онези от нас, които подкрепят Договора от Лисабон – да назначим Комисия и председател на Комисията съгласно Договора от Лисабон.

През октомври вече ще сме наясно с условията. Президентът на Полша тържествено заяви, че ще подпише Договора от Лисабон след референдума в Ирландия.

Чешкият Конституционен съд тържествено заяви, че ще ускори постановяването на решение по двете жалби срещу Договора от Лисабон, след като последно той обяви с единодушие Договора от Лисабон за конституционен.

Следователно чешкият президент няма да може да каже „не“, след като Договорът бъде ратифициран в Полша и в Ирландия.

Привършвам, но това е много важно, г-н председател. Този въпрос засяга идентичността на Парламента и ако не отделим две минути да помислим по него, значи не сме си свършили работата като членове на ЕП. Това е

нещо много важно. Ето защо ви призовавам да не гласуваме „за“ или „против“ г-н Барозу, а да проведем гласуването след това на ирландския народ; да отложим гласуването днес и да го осъществим следващия месец, ако е необходимо.

Martin Schulz, *от името на групата S&D*. – (DE) Г-н председател, г-н Cohn-Bendit обсъди предложение, внесено миналата седмица в Председателския съвет от моята група. Ние внесохме това предложение, тъй като считаме, че настъпилото объркване всъщност се дължи не толкова на резултата от референдума в Ирландия или на решението на Конституционния съд в Прага, а на липсата на съгласуваност в становищата на Съвета. Напълно ясно е, че една общност, основана на закона – а Европейският съюз претендира да бъде именно такава общност – трябва да функционира в съответствие с приложимото законодателство. Приложимото законодателство е Договорът от Ница. Следователно няма друг избор, освен да се работи с Договора от Ница, което означава да се работи с председателя на Комисията и с всички членове на Комисията.

Съветът иска председателят на Комисията да бъде избран на основата на Договора от Ница, но после да направи онова, за което говори г-н Cohn-Bendit, а именно, да приложи Договора от Лисабон за членовете на Комисията, което би означавало, че ще имаме председател на Комисията, избран на правно основание, различно от това за членовете на Комисията – нещо, което впрочем самият председател на Комисията намира за много неправилно. Именно затова той говори за мнозинство съгласно Договора от Лисабон, от каквото има нужда, но каквото няма да получи.

Това само по себе си показва какво объркване предизвиква Съветът – нещо, което в никакъв случай не е добре за ЕС, както и за самия председател на Комисията. По тази причина ние бяхме на мнение, че гласуването трябва да бъде отложено, докато Съветът не постигне съгласие по въпроса какво всъщност иска. Ето защо ние подкрепяме това...

(Председателят отнема думата на оратора)

Считаме, че това отлагане е необходимо поради причини, които не са много по-различни от изтъкнатите от г-н Cohn-Bendit, и поради посочените от нас основания подкрепяме предложението.

Председател. – Сега бих искал да чуя изказване на член на ЕП, който е против предложението. Г-н Daul поиска думата. Имате думата, г-н Daul.

Joseph Daul, *от името на групата PPE*. – (FR) Г-н председател, както знаете, аз винаги се съобразявам с времето си за изказване.

На първо място, не разбирам г-н Cohn-Bendit: той би трябвало вече да е поискал избирането на Европейския парламент да бъде отложено до влизането в сила на Договора от Лисабон.

След като понастоящем в Европейския парламент разполагаме с Договора от Ница, призовавам за прилагането на този Договор до влизането в сила на Договора от Лисабон. Бих искал също така, преди да гласуваме отново за г-н Барозу, да спазим правилата докрай. Парламентът трябва да бъде готов да работи съгласно Договора от Лисабон и тогава ще можем да гласуваме за г-н Барозу според Договора от Лисабон, г-н Cohn-Bendit. В противен случай няма да сме последователни. Това е, което исках да ви кажа.

За да имаме Комисия – и аз ще отправя такова искане утре – призовавам след референдума на 2 октомври да изберем Комисия на основата на съществуващия Договор, а именно Договора от Ница. Ще разискваме по Договора от Лисабон, когато му дойде времето, след като г-н Cohn-Bendit убеди г-н Клаус да подпише – а тъй като той е готов да направи това, ще го направи много скоро. Парламентът ще функционира съгласно Договора от Лисабон и тогава ще изберем председател на Комисията съгласно Договора от Лисабон, защото ако искаме да сме последователни, трябва да сме последователни от началото до края. Сега, в рецесията, се нуждаем от работеща Комисия – Комисия, която да работи съгласно Копенхаген. Както знаете обаче, има да се извърви още дълъг път, преди всички членове на Комисията – и самата Комисия – да започнат да функционират.

Ето защо заедно с членовете на моята група аз призовавам да гласуваме в сряда за председател на Комисията.

(Ръкопляскания)

(Парламентът отхвърля предложението)

Четвъртък

Няма предложения за промени.

*

* *

(Редът на работа е приет)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н PITTELLA

Заместник-председател

16. Време за гласуване

16.1. Числен състав на междупарламентарните делегации (гласуване)

16.2. Одобряване на назначаването на г-н Алгирдас Шемета за член на Европейската комисия (B7-0037/2009)

16.3. Одобряване на назначаването на г-н Павел Самецки за член на Европейската комисия (B7-0035/2009)

16.4. Одобряване на назначаването на г-н Карел де Гухт за член на Европейската комисия (B7-0036/2009)

17. Обяснение на вот

Писмени обяснения на вот

- Одобряване на назначаването на г-н Алгирдас Шемета за член на Европейската комисия (B7-0037/2009)

Jean-Pierre Audy (PPE), *в писмена форма.* – (FR) Аз гласувах в подкрепа на резолюцията на Европейския парламент за одобряване на назначаването на г-н Алгирдас Шемета за член на Европейската комисия. Същевременно имам съмнения във връзка с правните аспекти на това решение. Действително, в съответствие с член 215, параграф 3 от Договора за създаване на Европейската общност, който определя правилата в случай на оставка на член на Комисията, Съветът е този, който с квалифицирано мнозинство назначава заместник на члена на Комисията. Според мен Европейският парламент няма никакви правомощия в този конкретен случай, а неговият Правилник за дейността, в чието приложение XVII, параграф 2, точка 2 се предвижда тайно гласуване, не е в съответствие с Договора. Тази разпоредба от Правилника за дейността със сигурност е задължителна за Европейския парламент, но не и за редовно назначен член на Комисията. Член 214, параграф 2 от Договора за създаване на ЕО, който учудващо е посочен като правно основание на резолюцията, се отнася не до назначаването на член на Комисията в случай на оставка на предходния, а до гласуването за приемане на цялата Комисия като колегия. Странно е също така, че тази резолюция е приета на основата на член 106, параграф 4 от Правилника за дейността, който се отнася до избирането на цялата Комисия, а не до заместването на член на Комисията.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), *в писмена форма.* – (RO) Аз гласувах в подкрепа на г-н Шемета, когото бих искал да поздравя за назначението и да му пожелаю много успехи. Въпреки това не мога да не изразя своята загриженост – за пореден път, защото вече направих това в комисията по земеделие и развитие на селските райони – във връзка с направеното от него предложение част от средствата, необходими за финансиране на европейския план за икономическо възстановяване, да бъдат получени чрез намаляване на фондовете, определени за преки помощи в сектор селско стопанство. Надявам се, че се касае просто за недоразумение и че няма да се приложи подобна мярка, която би била неприемлива.

- Одобряване на назначаването на г-н Павел Самецки за член на Европейската комисия (B7-0035/2009)

Jean-Pierre Audy (PPE), *в писмена форма.* – (FR) Аз гласувах в подкрепа на резолюцията на Европейския парламент за одобряване на назначаването на г-н Павел Самецки за член на Европейската комисия. Същевременно имам съмнения във връзка с правните аспекти на това решение. Действително, в съответствие

с член 215, параграф 3 от Договора за създаване на Европейската общност, който определя правилата в случай на оставка на член на Комисията, Съветът е този, който с квалифицирано мнозинство назначава заместник на члена на Комисията. Според мен Европейският парламент няма никакви правомощия в този конкретен случай, а неговият Правилник за дейността, в чието приложение XVII, параграф 2, точка 2 се предвижда тайно гласуване, не е в съответствие с Договора. Тази разпоредба от Правилника за дейността със сигурност е задължителна за Европейския парламент, но не и за редовно назначен член на Комисията. Член 214, параграф 2 от Договора за създаване на ЕО, който учудващо е посочен като правно основание на резолюцията, се отнася не до назначаването на член на Комисията в случай на оставка на предходния, а до гласуването за приемане на цялата Комисия като колегия. Странно е също така, че тази резолюция е приета на основата на член 106, параграф 4 от Правилника за дейността, който се отнася до избирането на цялата Комисия, а не до заместването на член на Комисията.

- Одобряване на назначаването на г-н Карел де Гухт за член на Европейската комисия (B7-0036/2009)

Jean-Pierre Audy (PPE), в писмена форма. – (FR) Аз гласувах в подкрепа на резолюцията на Европейския парламент за одобряване на назначаването на г-н Карел де Гухт за член на Европейската комисия. Същевременно имам съмнения във връзка с правните аспекти на това решение. Действително, в съответствие с член 215, параграф 3 от Договора за създаване на Европейската общност, който определя правилата в случай на оставка на член на Комисията, Съветът е този, който с квалифицирано мнозинство назначава заместник на члена на Комисията. Според мен Европейският парламент няма никакви правомощия в този конкретен случай, а неговият Правилник за дейността, в чието приложение XVII, параграф 2, точка 2 се предвижда тайно гласуване, не е в съответствие с Договора. Тази разпоредба от Правилника за дейността със сигурност е задължителна за Европейския парламент, но не и за редовно назначен член на Комисията. Член 214, параграф 2 от Договора за създаване на ЕО, който учудващо е посочен като правно основание на резолюцията, се отнася не до назначаването на член на Комисията в случай на оставка на предходния, а до гласуването за приемане на цялата Комисия като колегия. Странно е също така, че тази резолюция е приета на основата на член 106, параграф 4 от Правилника за дейността, който се отнася до избирането на цялата Комисия, а не до заместването на член на Комисията.

18. Поправки на вот и намерения за гласуване: вж. протокола

19. Едноминутни изказвания по въпроси с политическа значимост

Председател. – Сега ще преминем към изказванията, които не бива да продължават повече от една минута. Списъкът с искания е много дълъг. Това свидетелства за голямо желание за участие, което прави чест на Парламента. Все пак няма да мога да дам думата на всички желаещи да се изкажат, тъй като 100 изказвания биха ни отнели час и половина, а имаме на разположение само 30 минути.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Г-н председател, тъй като това е първата ми възможност да се изкажа в Парламента, ще започна на родния си език. Както знаете, кампанията във връзка с референдума в Ирландия за Договора от Лисабон сега там е в разгара си и се надяваме, че на 2 октомври резултатът ще бъде положителен. Едно от нещата, които оказват положително влияние този път, са гаранциите, дадени от Европейския съюз на ирландското правителство по отношение на данъците, абортите и отбраната. Новият капацитет за спорта, включен в Договора от Лисабон, и който изобщо не беше споменат последния път, също е от голямо значение.

(EN) Като човек, ангажиран със спорта през целия си живот на различни равнища на участие и управление, считам, че предвидената в Договора от Лисабон възможност ЕС да възприеме сериозно отношение към спорта и да подкрепя местните и международни спортни прояви е в пълно съзвучие с целите на ирландската спортна общественост. Поради това и поради още по-очевидните основания за здравни, социални и физически ползи от спорта от основно значение е да се осигури съществено финансиране след Лисабон за...

(Председателят отнема думата на оратора)

Vasîlica Viorica Dăncilă (S&D). – (RO) Г-н председател, считам, че съществуват известни различия в плана на структурните проблеми в селскостопанския сектор в Румъния в сравнение с други държави-членки. Трябва да подчертая, че Европейският съюз следва да използва политическите и икономическите лостове, с които разполага, за да привлече повече внимание към управлението на средствата, отпускани за селското стопанство в по-късно присъединилите се държави-членки.

Бих искала да изтъкна, че според мен подкрепата за устойчив селскостопански сектор с подходящ бюджет и след 2013 г. би решила този проблем, като предложи на селскостопанските производители средносрочни и дългосрочни перспективи, както и достатъчно средства, за да може румънското селско стопанство да съответства на европейските стандарти и да създаде възможности за обединена Европа.

Sergej Kozlík (ALDE). – (SK) Госпожи и господа, Унгария и унгарските малцинства постоянно поставят на дневен ред въпроса за националните малцинства. Като използват полуистини, а понякога дори и лъжи, те се опитват да манипулират европейското обществено мнение в своя полза. Каква всъщност е истината?

През последните осемдесет години националните малцинства в Унгария бяха почти заличени, докато Европа наблюдаваше безучастно. Словашкото малцинство също беше намалено от 300 000 на 10 000 души. Размерът на унгарските малцинства в съседните страни, включително в Словакия, остана непроменен.

През последните две години в Унгария бяха убити шестима ромски граждани, а десетки бяха сериозно ранени. Съществуват опасения от нападения срещу евреи, а същевременно други форми на екстремизъм се разрастват и излизат извън унгарските граници. Тази агресия, спрямо която не се вземат съответстващи мерки в Унгария, трябва да бъде заклеймена. Европейските институции следва да възприемат по-твърд подход към подобни прояви на екстремизъм.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Превратът на 28 юни в Хондурас представлява потъпкване на свободата на политическото слово и на основните демократични права на хондураския народ.

Оттогава де факто правителството прие репресивни мерки срещу движението на обикновените хора, извършващо улични демонстрации, и въведе режим на ограничаване на работата на средствата за масова информация, ограничаване на свободите, преследвания, незаконни задържания, похищения и дори убийства на членове на организираната съпротива срещу преврата.

Ние имаме възможност да се убедим във всичко това по време на неотдавнашното посещение на делегация от Конфедеративната група на Европейската обединена левица – Северна зелена левица в Хондурас и Никарагуа, където се срещнахме със законния президент на страната, г-н Мануел Зелая. Реакцията на европейските институции при създалата се обстановка беше най-малкото нееднозначна. Докато някои запазват неприемливо мълчание, други призовават и двете страни да направят всичко възможно за постигането на политическо решение в най-кратки срокове, като подхождат по еднакъв начин към неща, които са различни, и пренебрегват въпроса кой е истинският виновник, сякаш от едната страна не стои демократично избран президент, а от другата – незаконно правителство, което го задържа и експулсира от страната, след като незаконно завзема властта.

Зачитането на демокрацията налага европейските институции да заклеймят твърдо и убедено този преврат и да въведат мерки на международно равнище за увеличаване на натиска върху незаконното правителство на власт и за неговото изолиране. Те също така трябва да не признават и да не подкрепят никакви избори, проведени преди възстановяването на демократичната законност в страната.

John Bufton (EFD). – (EN) Г-н председател, като нов член на Парламента аз считам, че един от основните проблеми, с които се сблъскват земеделските стопани в Уелс и в останалата част от Обединеното кралство, е предложената електронна идентификация на овцете, която ще влезе в сила от 1 януари 2010 г. Факт е, че оборудването за сканиране, което трябва да се използва, не е точно. Според мен точността е в рамките на едва 79%, като това ще създаде големи проблеми за земеделските стопани в цялото Обединено кралство.

Настоятелно призовавам Комисията да преосмисли тази политика и тя да бъде прилагана само по желание. Опасявам се, че много земеделски стопани ще бъдат санкционирани поради неточното оборудване и техните единни плащания ще бъдат намалени. В най-лошия случай намалението може да достигне 100%. Вече направените отстъпки са полезни, но недостатъчни.

Намирам за твърде изненадващо намерението на Комисията да въведе електронната идентификация (ЕИ) при такива съществени недостатъци в оборудването. Разумният път би бил ЕИ да се въвежда само на доброволна основа от януари следващата година. Настоятелно призовавам членовете на Парламента да ме подкрепят по този жизненоважен въпрос за селското стопанство в цяла Европа.

Krisztina Morvai (NI). – (EN) Г-н председател, бих искала да призова Парламента да предприеме незабавни и ефективни мерки за спасяването на дребните и семейни земеделски стопанства в новите държави-членки, особено в тези от Източна и Централна Европа, и по-конкретно в моята страна – Унгария.

Какво се случи с тези земеделски стопанства? В резултат на присъединяването към Европейския съюз ние трябваше да „предложим“, така да се каже, 100% от нашите пазари, а в замяна получихме 25% от субсидиите. Това е не само нечестно и несправедливо, но също така и незаконно, тъй като представлява очевидно нарушение на Договора от Рим. Тъй като тези земеделски стопани се опитваха да участват в конкуренцията при подобни несправедливи и незаконни условия, те трябваше да вземат заеми – огромни заеми – за да бъдат конкурентоспособни. Сега те са в несъстоятелност и трябва да продават земите си при условията на колонизация, в които ние трябваше да отворим достъпа до нашите земи за държавите, които произвеждат 10 пъти по-висок БВП от нас. Призовавам за незабавно преразглеждане на споразумението от Копенхаген.

(Председателят отнема думата на оратора)

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Г-н председател, подобно на други членове на Парламента, и аз исках да поставя въпрос във връзка със сектора на селското стопанство. Една статия обаче, наскоро публикувана в „Уолстрийт джърнъл“, привлече вниманието ми особено силно и поради това смятам, че е мое морално задължение да я представя пред Парламента и да изтъкна направените от нейните автори искания.

Заглавието на статията, което според мен говори достатъчно красноречиво за нейното съдържание, е следното: „Г-н Барозу, премахнете преградите пред малкия бизнес“. Статията представлява призив към бъдещата Европейска комисия да се съсредоточи в основната част от своите действия върху подкрепата за малките и средни предприятия, които са много уязвими в условията на криза, и в никакъв случай да не прави компромиси при прилагането на приетия през 2008 г. Законодателен акт за малкия бизнес (Small Business Act). Европейският парламент е длъжен да осигури правилното и ефективно прилагане на тези мерки, тъй като от тях се нуждаят повече от 20 милиона малки и средни предприятия в Европейския съюз.

Евгени Кирилов (S&D). – Г-н Председател, в началото на август в Република Македония се разигра невероятен спектакъл, който разтърси българското обществено мнение. Двадесет и три годишната македонска гражданка Спаска Митрова – майка на невръстно дете, което все още кърми, е била отведена насилствено в полицейския участък и оттам в прословутия затвор Идризово, а детето ѝ е било отнето. Полицията се я влячили за косите от горния до долния етаж на сградата, тъй като е отказала да се раздели с детето си. Причината да получи тримесечен затвор е невъзможност от нейна страна да предостави легло на бившия си съпруг в стаята на детето. Помислете какво означава това. Г-жа Митрова е получила и българско гражданство в началото на тази година. Това изглежда е основната причина за нечовешкото третиране, тъй като не е единичен случай. Преди около две години попитах сегашния македонски външен министър: „Защо е тази омраза към македонци, придобили българско гражданство?“ Отговорът му беше: „Това са остатъци от миналото.“ След като положените усилия от българския президент и правителство не дават резултат, обръщам се към комисаря Olli Rehn лично да се запознае с този крещящ случай в страна, която желае да започне преговори за членство.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Италия иска да наложи без консултации терминал за природен газ на сушата на границата със Словения. Европейският съюз обаче е основан на взаимно доверие и добросъседски отношения. Доставка на вредни за околната среда енергийни източници изисква специални мерки за опазване на околната среда, но по същество изисква и елементарна почтеност.

Като се опитва да скрие от Словения вредните последици от своите действия за трансграничната околна среда, Италия вреди на всички засегнати, включително на себе си, но преди всичко на хората, които живеят в близост до спорната инсталация. Словенското обществено мнение и словенското правителство са твърдо против този терминал.

Лъжите пред камерите може и да са средство за политическо оцеляване на г-н Берлускони в Италия. Подобно поведение обаче не може и не бива да се толерира като съзнателна практика в Европейския съюз. Това е неприемливо.

Става въпрос за явно нарушение на принципите на Европейския съюз, а Италия в случая манипулира в ущърб на живота на хората и околната среда. Тя използва тактики на заблуждение на международно равнище, за да се опита да построи терминал на сушата в Žavlje (Aquilinia) в залива на Триест, който и без това е извънредно тесен. По този начин тя нанася вреди на околната среда, разрушава перспективите за съвместно съществуване по границата и дава много лош пример на бъдещите държави-членки.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Г-н председател, случва се нещо много тревожно с бившата германска фабрика за обувки „Rhode“ в Санта Мария да Фейра, която сега се нарича Sociedade Luso-Alemã de Calçado.

В компанията преди работеха около 3 000 души, но след проблемите в Германия там имаше съкращения, така че сега в нея работят приблизително 1 000 души. Преобладаващата част от тях са жени, на повечето от

които са намалени работното време и заплатите. Сега съществуват опасения, че след приключването на изборите в Португалия компанията може и да бъде закрита.

Безработицата в тази община продължава да нараства и понастоящем засяга хиляди работници, по-специално в обувната промишленост и преработката на коркови изделия. Във връзка с това ние призоваваме за специални спешни интервенционни мерки, за да бъде предотвратен нов сериозен удар по производството и заетостта в област, която вече силно е засегната от безработицата.

Nicole Sinclair (EFD). – (EN) Г-н председател, аз не приемам, че този Парламент или която и да е друга институция на ЕС може да създава закони за Обединеното кралство.

Моите избиратели ме изпратиха тук, за да ви кажа, че те не желаят всеки ден в Европейския съюз да се харчат 45 милиона британски лири техни пари. Ние искаме тези пари да се вложат в Обединеното кралство – за нашите училища, болници и инфраструктура, а не да се пилеят в корупция с вашите сметки, които се одитират 14 години.

Посланието от хората, които са ме избрали, до Комисията с две думи е следното: вървете си при вашата бюрокрация и се подгответе за оттеглянето на Обединеното кралство от корумпирания и обречен хаос, какъвто представлява Европейският съюз.

Diane Dodds (NI). – (EN) Г-н председател, в последно време Парламентът се обедини пред лицето на глобалната терористична заплаха. В моя избирателен район в Северна Ирландия познаваме болката от тероризма. Действително през последните години бяхме свидетели на промени в Северна Ирландия, но все още има хора, които се стремят да предизвикват кръвопролития.

Миналата седмица в последния от поредица инциденти в Южен Армаг беше открита заложенa от дисиденти републиканци 600-фунтова бомба. Ако не я бяха открили, щеше да има множество човешки жертви. Ние в Северна Ирландия не сме забравили жертвите от миналото и жертвите на тероризма, ето защо призовавам Парламента да подкрепи кампанията за компенсации от Либия. Либия е доставяла оръжия на ИРА – оръжия, които са отнели живота на много хора и са разрушили живота на много други. Затова е редно да има подвеждане под отговорност.

Eduard Kukan (PPE). – (SK) В началото на новия мандат не бива да забравяме нашата обща отговорност за мирното развитие на континента Европа по начин, който да гарантира мира и благоденствието на нашите граждани. Трябва също така да покажем на гражданите, че сме тук заради тях, тук сме, за да им служим.

Необходимо е винаги да помним това, дори когато възникнат проблеми между двама от членовете на нашето семейство. Европейският начин за уреждане на нещата е чрез подходящ партньорски диалог, насочен към търсене на разумно решение, а не чрез пренебрегване на другата страна и представяне на проблемите направо пред европейски институции като тази тук.

Постоянният и разумен взаимен диалог е и начин да не се оказва подкрепа на екстремистите от двете страни на границата и така да се пресекат в зародиш или съществено да се ограничат потенциално опасните действия, които те биха могли да предприемат в бъдеще.

Rovana Plumb (S&D). – (RO) Борбата срещу расизма се води посредством стабилни европейски политики, но в рамките на по-малко от седмица германски и британски политици отправиха клевети срещу румънски работници – било от неосведоменост или от желание да печелят симпатии и гласове от населението. Зловещи изказвания като: „*Румънците ще те заколят, без да ил тигне окото*“, казано на среща с обществеността в Обединеното кралство, или коментарите на германски политик, заявяващ, че румънците никога не отиват на работа в 7 часа сутринта и не знаят какво трябва да правят, са сериозен повод за безпокойство. Ние създаваме европейски политики за борба с расизма. Това е нашата обща цел. Но какво да правим, когато такива изказвания се чуват от политици от големи държави-членки на Европейския съюз?

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Г-н председател, миналата седмица три баски кораба за улов на риба тон от Бермео (Bermeo) отново бяха заплашени от сомалийски пирати. Ние сме разтревожени от многократните нападения срещу риболовни кораби в областта, както и от това, че потърпевшите се чувстват застрашени, а испанското правителство не предприема мерки. Според рибарите тези нападения могат да станат още по-сериозни с настъпването на сезона на мусоните.

Затова преди да е станало прекалено късно, бих искала да кажа на Парламента, че спешно се нуждаем от въоръжени военни ескорти за тези кораби. Някои европейски правителства, като Франция и Италия, с успех са предприели подобни мерки.

Ето защо Комисията трябва да препоръча на всички държави-членки да предприемат незабавни и ефективни мерки като посочените. Необходимо е без отлагане да разширим защитните критерии, установени за морските търговски пътища до риболовни райони.

Парламентът има проблем, който изложи в своята резолюция относно морското пиратство от 23 октомври миналата година.

Накрая бих искала отново да изтъкна нашето убеждение, че Европа има нужда от обща външна политика и политика на сигурност, която да направи европейските институции по-ефективни и с по-голям кредит на доверие при подобни кризи.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Г-н председател, смъртоносните нападения на германски войски, които са част от окупационната армия в Афганистан заедно със Съединените американски щати, Европейския съюз и НАТО, по време на нападението в областта Kunduz на 4 септември 2009 г. се изродиха в клане; жертвите възлизат на повече от 135 загинали цивилни и десетки ранени, измежду които много деца. Това са военни престъпления срещу афганистанския народ.

Това нападение, разбира се, не беше насочено срещу талибаните, а срещу 500 цивилни граждани. Всекидневните кръвопролития, организирането на изпълнени с насилие и корупция избори, за да бъдат избрани марионетки на афганистанската окупация, бедността и мизерията, които измъчват афганистанския народ, разкриват, че империалистическите нападения от страна на Съединените американски щати, Европейския съюз и НАТО в тази окупирана държава – както и в редица други държави – под предлог, че водят борба срещу тероризма, имат пагубни последици за хората.

Както изявленията на новия генерален секретар на НАТО Андерс Фог Расмусен, така и тези на външни министри от Европейския съюз имат само една цел: да се продължат интервенционните действия срещу хората. Хората във всяка страна и във всяка държава-членка на Европейския съюз трябва да изискват и да настояват войските да напуснат техните страни и да се върнат в своите.

Gerard Batten (EFD). – (EN) Г-н председател, на 2 октомври ирландците ще проведат референдум за Договора от Лисабон. Договорът от Лисабон е почти идентичен на Конституцията за Европа, която беше категорично отхвърлена от гражданите на Франция и на Нидерландия. Договорът от Лисабон вече веднъж беше отхвърлен от ирландците, но „не“ е неправилият отговор винаги когато е засегнат Европейският съюз, когато става дума за по-нататъшна политическа интеграция. И така, ирландците са принудени да проведат още един референдум, за да дадат единствения приемлив за Европейския съюз отговор, който е „да“.

Европейският съюз унищожава демокрацията в своите държави-членки. Европейският съюз е основан върху заблуди, измами и лъжи. Нашето достойно за презрение правителство и политическата ни класа отказаха референдум на британците именно защото резултатът щеше да бъде едно ясно „не“. Но каквито и да са резултатите в Ирландия, Обединеното кралство един ден ще напусне Европейския съюз и ще възстанови националната си независимост. Аз с гордост ще използвам мандата си, за да организирам кампания за безусловното оттегляне на Обединеното кралство от Европейския съюз.

Председател. – Благодаря, г-н Batten. Дадох ви допълнително 14 секунди, въпреки че казахте нещо невярно, а именно, че Договорът от Лисабон е еднакъв с Конституцията за Европа.

George Becali (NI). – (RO) Г-н председател, бих искал да се обърна към Вас днес във връзка с европейския проект „Voices of Youth“ (Гласът на младите хора), за чийто патрон имах честта да бъда поканен. Целта на този проект, в който участват млади хора от всички държави-членки, е те да намират и предлагат решения на социалните проблеми, пред които са изправени. Моля не само Вас, г-н председател, но и председателя на Европейската комисия, да се гарантира по-голямо внимание на предложенията, които те отправят към нас. В тези трудни времена нашата отговорност е да гарантираме на Европа – и най-вече на младите европейски граждани – една оптимална перспектива. Моето поколение имаше щастието да участва във възстановяването на обединена Европа. Младите хора, които представляват днешна и най-вече утрешна Европа, имат правото да я изграждат според своите представи. Благодаря ви и нека Бог да ни помага!

Председател. – Благодаря Ви, благодаря и за това, че бяхте кратък.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Призракът на крайно лявата и крайно дясната идеология, отразяващ двете диктатури, които през XX век властваха над Европа, отново витае в Европейския съюз през XXI век. На гражданин на Европейския съюз се забранява да пътува в друга държава. Свободата на движение на тази личност е ограничена. Една държава може да затвори 15 граждани, да ги обвини в измяна и да им забрани да напускат

страната, защото те възнамеряват да обсъждат въпроси на малцинствата със свои сънародници с подобни възгледи в рамките на форума на унгарските членове на парламента от Карпатския басейн. Във въпросната държава хората са наказвани за това, че не говорят правилно официалния език в болници, полицейски управления, родилни и старчески домове. Дори към имигрантите в Европейския съюз не се отнасят така, а какво остава за хора, живели хиляда години на тази територия, където нова държава е образувана едва от 17 години. Ето защо е важно да въведем в Европейския съюз единен закон за защита на малцинствата, който да бъде задължителен за всички държави.

Arlene McCarthy (S&D). – (EN) Г-н председател, бих искала да съобща на Парламента, че миналата седмица министърът на правосъдието на Обединеното кралство амнистира моя избирател Майкъл Шийлдс и той беше освободен от затвора, където е излежал четири и половина години за престъпление, което не е извършил.

Майкъл беше помилван на основата на доказателство, ясно свидетелстващо за неговата морална и техническа невинност за престъплението. През 2005 г. той беше арестуван, обвинен и осъден за по-малко от 8 седмици за брутално нападение срещу българския барман Мартин Георгиев въпреки липсата на правни доказателства, въпреки неправилния идентификационен процес и подписаното признание за нападението от друг човек – Греъм Санки.

Днес искам да благодаря на председателите г-н Борел и г-н Пьотеринг и на комисията по петиции в Парламента за оказаната подкрепа в борбата на Майкъл за справедливост. Но това не е краят на процеса, така че моля председателя и комисията по петиции да продължат да подкрепят Майкъл в усилията му да постигне справедливост и да се намесят пред българските органи за незабавно преразглеждане на делото. Това е жизненоважно, ако искаме да дадем на нашите граждани увереност и вяра в сътрудничеството на съдебните и полицейски органи в Европа.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Банковото дело изисква надзор. Такава е позицията на Европейския съвет и на Европейската комисия. Публикуваното през февруари проучване на Европейската комисия за защитата на потребителите разкри редица отрицателни тенденции в банковото дело. Като избран представител на Естония бих искала да представя някои примери от Естония във връзка с две шведски банки, които функционират в Естония. Проблемът е, че тези банки третират потребителите в Естония различно от потребителите в родната им страна. Както таксите за банкови услуги, така и лихвените проценти са значително по-високи за естонските потребители. Лихвените проценти например варират от 0,21% в Швеция до 12,2% в Естония – това е 600-кратна разлика.

Използването на финансовата криза като основание за нееднакво третиране не съответства на ценностите на Европейския съюз. Ето защо бих искала да попитам Швеция, под чието председателство е Европейският съюз в момента, какво има да каже по въпроса и докога ще продължи тази ситуация с техните банки в Естония.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Г-н председател, казах, че ни трябва демократична революция, а сега сме изправени пред ситуация, нетърпима за всички нас, които по собствена воля не сме представени от политическа група в този Парламент.

Бих искал да помоля Бюрото да намери приятелско решение на проблема с координаторите. В това отношение ние сме дискриминирани, тъй като не ни е позволено да вземаме участие в срещите на координаторите в редица комисии и надлежно да участваме в работата. Ще се радвам, ако мога да помогна да бъде избегната ситуация, в която образувано производство пред Съда на ЕО – както стана преди време като следствие от случая на дискриминация през 2001 г. – приключва с констатация, че всички взети дотогава координаторски решения не са законосъобразни. Това би било не само изключително неблагоприятно за Парламента, но също и ненужно от политическа гледна точка.

Ето защо отправям искане към Бюрото спешно да приеме необходимите мерки, за да се сложи край на тази дискриминация срещу независимите членове на ЕП и да се върнем към добрите методи на работа от последните десет години.

Carlos Iturgaiz Angulo (PPE). – (ES) Г-н председател, това лято терористичната групировка ЕТА уби трима души в Испания, трима души, които защитаваха закона и свободата – един офицер от националната гвардия и двама офицери от гражданската гвардия. Бих искал да изразя нашата солидарност, подкрепа и съпричастност към семействата им.

ЕТА е криминална групировка, която няма място в Европа, защото в Европейския съюз няма място за радикализъм, тоталитаризъм или терористични убийства.

Ето защо Европейският парламент и всички европейски институции трябва да продължат да осъждат терористите от ЕТА и да продължат да работят за премахването и изкореняването на злокачественото образование – терористичните атаки на ЕТА и нейните съучастници, от нашия континент.

По този начин бих искал в първото си изказване на това първо редовно пленарно заседание на Европейския парламент през настоящия мандат да припомня и да отдам почит на всички жертви на тероризма на ЕТА, даzakлеймя пред Парламента терористичната организация ЕТА и да призова ние като европейци да работим заедно, със закона на наша страна, за да изкореним ЕТА и нейните поддръжници в името на добруването на Страната на баските, Испания и Европа.

Ioan Mircea Paşcu (S&D). – (EN) Г-н председател, лично аз мисля, че е време да сменим подхода си към енергийните проблеми, по-точно като постепенно изместим акцента от „енергийна сигурност“ – с други думи, да се опитваме да осигурим сегашните си доставки от непостоянни доставчици – към „сигурна енергия“, в смисъл на цялостно използване на енергийните източници строго под контрола на ЕС.

Разбира се, за известно време това ще изисква паралелни действия в двете посоки, докато везните се наклонят към последната, защото ако Европа наистина иска да се превърне в действително заслужаващо доверие международен участник, като такъв тя първо трябва да овладее своите енергийни източници. В противен случай тя ще продължи да бъде сбор от национални участници, всеки от които преследва собствените си национални интереси, и по този начин ще бъде уязвима по отношение на тактиката за контролиране от типа „разделяй и владей“ на безскрупулни външни доставчици.

Chris Davies (ALDE). – (EN) Г-н председател, преди шест месеца светът беше шокиран от смъртоносните и унищожителни атаки на Израел спрямо Газа. Сега медиите са насочили вниманието си другаде, но икономическата блокада продължава. По-малко от една четвърт от нужните на хората там материали и провизии минават през контролно-пропускателните пунктове – а те са едва 18 на брой. Никаква възможност за възстановяване, за стопанска дейност, за създаване на заетост, никаква надежда. Израел фактически държи милион и половина души в един на практика затворнически лагер, обграден със стени, около които патрулират въоръжени охранители.

Г-н председател, моля ви да предадете на председателя, че трябва да посети Газа при първа възможност, за да пресени сам ситуацията. Ако сметне, че подобно колективно наказание не е приемливо, той трябва да го каже ясно от името на невинните.

Elisabeth Köstinger (PPE). – (DE) Г-н председател, икономическата криза силно засегна селскостопанското производство. По-специално положението в млекопроизводството се влоши драстично през последните 20 месеца. При цени под 0,21 евро земеделските стопани трябва да продават млякото на цена, която не покрива производствените разходи. Оцеляването на много семейни стопанства в ЕС е сериозно застрашено, а понастоящем много от тях преживяват единствено благодарение на личните си спестявания, което очевидно не може да продължава дълго.

Изчисленията на Комисията показват драматична картина на спад в цените на млякото и млечните продукти. Мерките за подкрепа на млекопроизводителите са жизненоважни за предотвратяване на срив в селското стопанство. Качеството си има цена, но този принцип изглежда вече не е валиден за селскостопанския сектор. Понастоящем производствената цена няма никакво отношение към цената за потребителите.

Нашите семейни стопанства спешно се нуждаят от мерки за подкрепа. Става дума за гарантиране на сигурността на веригата за предлагане на хранителни стоки в Европа. Най-вече не бива да забравяме, че стотици хиляди работни места в Европа зависят от функционирането на селското стопанство.

Joanna Senyszyn (S&D). – (PL) Г-н председател, утре г-н Барозу ще поиска нашата подкрепа, за да си осигури втори мандат. Искам да напомня на Парламента, че полските корабостроителни работници неколkokратно се обръщаха към Комисията с призови за решение, което да спаси работните им места. Не получиха никаква помощ, защото под ръководството на г-н Барозу Комисията демонстрира абсолютна липса на заинтересованост по отношение на проблемите, засягащи работниците. Хиляди полски корабостроителни работници продължават да понасят болезнените последици от антисоциалната политика на Комисията за техните райони. Ще бъде добре да си припомним, че сме избрани в Парламента, за да представляваме гражданите, а това не е нито политиката, нито Съюзът, които нашите граждани очакват.

Ако подкрепим г-н Барозу, нищо няма да се промени. Дейността и законодателните инициативи на Комисията ще се отдалечават все повече от нуждите на Европа. Трябва да назначим председател и членове на Комисията, които ще осигурят предимство на социалните цели пред икономическите. Трябва да изберем социална Европа,

в която съдбата на работниците се приема за също толкова важна, колкото и печалбата. Госпожи и господа, не трябва да се оставяме да бъдем подмамани от сладки думи, използвани като димна завеса, за да прикриват безскрупулни и нехуманни десни политики.

Bill Newton Dunn (ALDE). – (EN) Г-н председател, искам да представя случая с г-н John Zafiropoulos, който е в затвор в Гърция. Неговите близки, които са мои избиратели, са убедени в невинността му. В началото на тази година повдигнах въпроса в писмо до министъра на правосъдието в Атина. Не получих отговор и затова поставих въпроса в едноминутно изказване в тази зала през месец май. Веднага след като се изказах, от гръцкото постоянно представителство побързаха да дойдат в офиса ми и ми обещаха незабавен отговор от самия министър. Четири месеца по-късно не съм получил нищо.

Ако гръцкото постоянно представителство сега е в залата и ни слуша, бих искал да изразя изненадата и разочарованието си от липсата на какъвто и да е резултат. Моля да ми се осигури отговор от министъра и да се преразгледа случаят на г-н John Zafiropoulos.

Ioannis Kasoulides (PPE). – (EN) Г-н председател, по време на турската инвазия в Кипър през 1974 г. един турски журналист заснема как 14 кипърски войници се предават на турската армия. Тази снимка се превърна в символ на разследването за съдбата на изчезналите хора. Преди няколко седмици с помощта на ДНК анализ бяха идентифицирани телата на войниците, които са били убити преди 35 години и захвърлени в кладенец в окупираната северна част на острова. Това свидетелства за крещящо нарушение на Женевската конвенция от турската армия, която е отговорна за смъртта на пленниците, които са ѝ се предали.

Настоятелно призовавам Парламента да отправи призив към Турция за сътрудничество с Комитета на ООН за изчезналите лица, като предостави архивите си и отвори два наскоро указани участъка в Larithos, наречени „военни зони с ограничен достъп“, където се смята, че са погребани още 800 затворници.

Derek Vaughan (S&D). – (EN) Г-н председател, на Парламента предстоят много важни дискусии и решения по бюджетни въпроси. Сега, разбира се, разглеждаме бюджета за 2010 г. и все още има много проблеми, които трябва да бъдат решени, преди да постигнем съгласие по него. Парламентът също така скоро ще започне да обсъжда новата финансова перспектива за периода след 2013 г.

Но остава и средносрочният преглед на бюджета, а ми се струва, че почти сме забравили за него. Не бива да забравяме за това, защото то ще ни даде големи възможности в бъдеще. Ще ни даде възможност отново да преразгледаме приоритетите си. Ще ни даде възможност, например, да отделим повече средства за новия европейски план за икономическо възстановяване. Също може би ще ни даде възможност да вложим допълнителни средства в мерките, които ще бъдат приети в Копенхаген в края на настоящата година.

Считам, че Парламентът не бива да отклонява вниманието си. Той трябва да продължи да притиска Съвета и Комисията, за да бъде сигурен, че ще може да осъществи този средносрочен преглед и че ще имаме възможност да изгъкнем приоритетите си.

Pál Schmitt (PPE). – (HU) Свободата на словото, г-н председател, включваща свободата на избор на езика, на който искаме да говорим, е основно право на човека. Езикът е символ от първостепенна важност за хората, които го говорят, той е в основата на тяхната идентичност. Всеки, който мисли това за своя език, трябва да уважава езика на всяка друга общност. Въпреки това наскоро Словакия предприе мерки срещу един от официалните езици на Европейския съюз – унгарският, по начин, който изцяло противоречи на европейския начин на мислене. Нейният закон за езика открито дискриминира правото на наброяващата половин милион души унгарска общност да използва собствения си език. В някои случаи дори може да бъде наложена глоба от 5 000 евро.

Европейският съюз подкрепя културното и езиково многообразие, дори беше назначен член на Комисията, който да отговаря за това. Европейската харта за регионалните или малцинствените езици, която е ратифицирана и от Словакия, гарантира правото на гражданите да използват майчиния си език на всички образователни равнища, за административни цели, в публични институции и в официални документи. Опората на европейските институции не може да позволи на една от държавите-членки открито да нарушава основни норми на ЕС и да предприема атака срещу права на малцинствата, без открито да вземе отношение.

Bogusław Liberadzki (S&D). – (PL) Преди няколко месеца Парламентът обсъди положението в полската корабостроителна индустрия. Беше достигнато съгласие. Председателят на нашата политическа група, г-н Schulz, потвърди от името на групата, че Парламентът не е съгласен със закриването на десетки хиляди работни места в корабостроителниците и в предприятията, които ги снабдяват. Г-н Schulz потвърди, че Парламентът

не е съгласен със закриването на тази индустрия в Полша, нито с последващия спад в индустриалния капацитет на Европа.

Оттогава изминаха шест месеца и ситуацията е следната: правителството не успя да приватизира корабостроителниците, Комисията изобщо не взе предвид позицията на Парламента, производството в корабостроителниците е спряно, бъдещето е несигурно, хората са загубили работата си и са изоставени от всички. Без съмнение трябва да се съгласим, че Комисията няма никаква концепция за европейска индустриална политика и не е успяла да разбере, че кораби бяха нужни в миналото, нужни са днес и ще са нужни и за в бъдеще.

Tunne Kelam (PPE). – (EN) Г-н председател, на 23 август 2009 г. отбелязахме 70-ата годишнина от позорния нацистко-съветски пакт, който раздели Европа. Мисля, че това е шокиращ пример за това колко близки могат да станат привидно противоположните крайни политически позиции. По онова време и Москва, и Берлин се бяха споразумели, че първостепенната задача е да се събори демократичния политически ред в Европа; и Москва, и Берлин се стремяха да властват над света. Ето защо ние никога не бива да забравяме, че бяха нужни двама диктатори, за да започне Втората световна война.

Четири дни преди да подпише пакта, Сталин обяснява неговия смисъл на своите другари: „В интерес на Съветския съюз е между Райха и капиталистическия англо-френски блок да избухне война. Трябва да направим всичко възможно войната да продължи достатъчно дълго, за да се изтощат и двете страни. Тогава ще разполагаме с голяма сцена, на която да разгърнем световната революция.“

Искам да припомня на членовете на ЕП резолюцията на Европейския парламент от април миналата година 23 август да бъде отбелязан като общ ден за възпоминание на жертвите на всички тоталитарни режими.

Boris Zala (S&D). – (SK) По време и на предишната, и на сегашната сесия на Парламента чухме много унгарски членове на ЕП да критикуват словашкия закон за езика. Същевременно искам да посоча, че до всички вас бяха разпратени документи с различни аргументи по въпроса, повечето от които, нека го кажем открито, представляваха погрешни тълкувания, скалъпени твърдения или дори преднамерени лъжи.

Словашкият закон за езика изцяло зачита всички права на човека и всички права за опазване на малцинствените езици. По мое мнение унгарските членове на ЕП провеждат много опасна политика на остро и пряко провокиране на екстремизъм в Унгария и в съседните ѝ държави. Според мен те трябва да проумеят, че това е изключително опасна политика и, както чухме днес, да спрат с тези измислици.

Alojz Peterle (PPE). – (SL) Получих молби от голям брой словенски и италиански граждани, които ме призовават да обърна внимание на Парламента във връзка с намерението на Италия да построи терминал за природен газ в залива на Триест.

Споделям безпокойството на словенските и италиански природозащитни организации, че този терминал за природен газ може да се превърне в голямо бреме за една и без това екологично много уязвима местност. Имам предвид акваторията на залива на Триест и широката вътрешна градска част зад него. Тези организации също изразиха съмнение относно точността на документите, използвани при оценката на въздействието върху околната среда.

Призовавам правителствата на Италия и Словения да работят заедно върху този проект в духа на меморандума, който подписаха през септември миналата година. С други думи, призовавам ги да работят по оценката на въздействието върху околната среда съответно в северната част на Адриатическо море и в залива на Триест. Очаквам също така, че като резултат от осъществяването на такава оценка правителствата ще могат да постигнат съгласие за по-подходящо местоположение на този терминал за природен газ, различно от залива на Триест.

Liisa Jaakonsaari (S&D). – (FI) Г-н председател, съгласна съм с моята колега от Естония г-жа Oviir, че икономическата криза съвсем не е свършила. Странен оптимизъм се заражда повсеместно в Европа, въпреки че безработицата нараства, националните икономики затъват в дългове, населението застарява, своеобразна тройна заплаха е надвиснала над Европа, като въпреки всичко това рецесията беше обявена за приключила. Работи се по планирането на стратегия за изход, все едно вече няма нужда да продължаваме със стратегията за възстановяване. Европа започна стратегията за възстановяване и справяне с икономическата криза много добре и показателно, до такава степен, че Съединените американски щати си взеха поука от нея и последваха примера ѝ; след това обаче Европа изцяло забави скоростта си. Нещо повече, този фалшив оптимизъм води до погрешни решения. Икономическата криза не е победена.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Образуването на Съюза за европейска интеграция като последица от предсрочните избори, проведени през юли 2009 г., отново потвърждава проевропейската ангажираност на

гражданите на Република Молдова. Беше предприета много важна стъпка, с която Европейският съюз и Молдова не могат да си позволят неправилен подход.

Политическата ситуация все още е нестабилна. Ето защо успехът на този съюз, а следователно и на демократична Молдова, много зависи от подкрепата на нейните европейски партньори. Молдова по отговорността да избере проевропейски път. Европейският съюз трябва да подпомогне нейния напредък по него.

Изборът на европейската идея от молдавския народ сега е показан и на политическо равнище. Ето защо трябва да дадем нашата безусловна подкрепа на Съюза за европейска интеграция в Република Молдова, тъй като той представлява единственият шанс за нейната постепенна, но същевременно и бърза интеграция в европейското семейство. Призовавам Европейската комисия да пристъпи без отлагане към преговори за подписване на ново споразумение с Република Молдова и да използва всички необходими ресурси, за да помогне на тази република да излезе от трудната финансова ситуация, в която се намира.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Кредитът на доверие на Европейския съюз би бил изцяло поставен под съмнение, ако той заема позиция само когато има нарушение на правата на човека извън ЕС, но не протестира в случай на сериозно нарушение на правата на човека като това, което наскоро се случи в Словакия като следствие от закона за националния език и което също така предизвика безпрецедентно напрежение между мнозинството и малцинствените общности.

Малцинственият език е подчинен на езика на мнозинството, както посочва и Върховният комисар на ОССЕ по въпросите на националните малцинства г-н Волебек. Искам да кажа на моя колега Boris Zala, че бихме били много щастливи, ако не трябваше да повдигаме въпроса тук, в Европейския парламент. Направих това единствено в резултат на факта, че в Словакия влезе в сила закон, който строго ограничава използването на малцинствени езици и дискриминира живеещата там унгарска общност. Ето защо следващата Комисия и г-н Барозу ще имат отговорността да организират форуми, където тези случаи да могат да бъдат разглеждани, както г-н Леонард Орбан също заяви в писмото си. Словакия трябва да спазва своите международни ангажменти, Европейската рамкова конвенция за защита на националните малцинства и Европейската харта за регионалните или малцинствените езици.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Г-н председател, поисках думата, за да говоря за мисията в Афганистан. Тази тема е свързана с много затруднения за всички засегнати. И НАТО, и Европейският съюз са засегнати. По-специално исках да подчертая нуждата да наблегнем на изискването за хуманитарна, социална и икономическа помощ за афганистанския народ, който за съжаление понася последиците от войната вече 30 години. Повдигам този въпрос на фона на ескалирането на действия, включващи нападения срещу войници в условия на провеждане на президентски избори. Както всички знаем, тези нападения станаха по-чести и по-агресивни в предизборната надпревара. Такава помощ е изключително важна от гледна точка на насърчаването на доверието и възстановяването на страната.

Капитан Daniel Ambroziński от полските въоръжени сили наскоро загуби живота си в Афганистан. Изглежда, че смъртта му се дължи най-вече на слабостта на афганистанската армия и полиция, които се поддадоха на подкупване. Добре известно е, че афганистанската армия и полиция са в трудна финансова ситуация. Според медиите афганистанските войници са щастливи, ако успеят да заработят 20 долара. Важно е военните усилия да бъдат съпроводжани от социална, хуманитарна и икономическа помощ.

Председател. – Двадесет секунди за г-н Kelly за съвсем кратка реплика.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Г-н председател, аз искам да кажа съвсем накратко, че тази вечер един британски колега направи погрешно и до известна степен снизходително изказване относно Договора от Лисабон в Ирландия. Ирландия не е била принуждавана от когото и да било да гласува втори път за Договора от Лисабон. Това беше решение, взето от ирландския парламент независимо и то ще бъде осъществено от ирландския народ също така независимо. Всъщност ние не сме били принуждавани да правим каквото и да било, откакто спечелихме независимостта си от Обединеното кралство през 1922 г.

Председател. – Госпожи и господа, бяха направени 39 изказвания в рамките на 45 минути. Считам, че това е добър резултат – разискването беше ползотворно – и аз искам да поздравя преди всичко онези, които се изказаха за първи път. Бих искал да подчертая най-вече необходимостта Комисията да вземе предвид коментарите, направени в разискването, в противен случай Парламентът ще бъде просто място, на което си говорим празни приказки. Досега Комисията беше много внимателна. Отбелязах, че нашите членове на Комисията са много внимателни и затова те несъмнено ще обърнат внимание на всички коментари, направени от членовете на Парламента.

20. Преструктуриране на европейската автомобилна индустрия, по-специално случаят Опел (разискване)

Председател. – Следващата точка е изявлението на Комисията относно преструктурирането на европейската автомобилна индустрия, по-специално случаят Опел.

Владимир Шпидла, член на Комисията. – (DE) Г-н председател, уважаеми колеги, аз съм много благодарен, че ми дадохте възможност днес да се изкажа във връзка с положението в европейската автомобилна промишленост, за да ви запозная с редица аспекти от ответните действия на Европа спрямо кризата и с развоя на нещата по отношение на групата „Дженеръл мотърс“. По този начин аз ще коментирам индустриалната политика и социалните аспекти, а друг член на Комисията, г-жа Нели Крус, ще вземе думата, когато се разисква по Закона за държавните помощи.

Работата на дванадесет милиона работници е пряко или косвено зависима от европейските производители на автомобили. Затова през октомври 2008 г. Комисията се среща с всички заинтересовани страни – включително държавите-членки и социалните партньори – като част от процеса „CARS-21“, за да обсъди общ подход за справяне с кризата. На срещата бяха обсъдени премиите за бракуване и допълнителните финансови помощи от Европейската инвестиционна банка (ЕИБ), за да не се позволи този важен сектор – от гледна точка на политиката на заетост – да потъне във водовъртежа на кризата.

Необходими са и действия, които да гарантират, че кризата няма да застраши постигнатото чрез законовите ни изисквания за намаляване на емисиите от въглероден диоксид от леки автомобили до 2012 г. Ще се върна към тази тема по-късно. Поради загриженост, предизвикана от събитията, свързани с „Дженеръл мотърс“, през януари тази година Комисията свика политическа среща на всички държави-членки, за да осигури прозрачност и за да гарантира спазването на европейското законодателство. Оттогава се проведеха три такива срещи. На тях бяха постигнати съвместни политически договорености между 27-те държави-членки, които бяха направени публично достояние.

Според първата договорена политика едно решение за доверителство, координирано от Германия, е правилното решение за защита на „Дженеръл мотърс Европа“ от банкрута на базираното в САЩ дружество майка. Сега вече можем да заявим, че това решение за доверителство не позволи на европейските автомобилни предприятия на „Дженеръл мотърс“ да бъдат въввлечени в банкрута на дружеството майка.

Според следващата договореност решението за доверителство не означава предварително да се определи кой кандидат да поеме дружеството. По отношение на обхвата на кандидатите Комисията заяви от самото начало, че ще бъде неутрална, защото в противен случай няма да може да изпълнява ролята си на пазител на Договорите.

Беше постигнато и съгласие, че всички национални защитни мерки ще трябва да са в пълно съответствие с разпоредбите от Договора за ЕО относно държавните помощи и вътрешния пазар. Освен това държавните помощи не трябва да зависят от политически условия, като мястото на инвестициите. В Договора за Европейския съюз няма място за икономически национализъм. Обществени средства могат да се използват единствено в извънредни случаи и само когато това води до гарантирани в бъдещето работни места на ориентирани към бъдещето икономически структури. Всички решения трябва да следват само икономическа логика, но, както споменах по-рано, по отношение на въпросите от областта на държавните помощи членът на Комисията г-жа Крус ще разясни подробностите по-късно.

Фактът, че „Дженеръл мотърс“ ще запази 35% от акциите, е ясен показател, че дружеството разчита на успешно икономическо възвръщане на бившето си европейско дъщерно дружество. Приветствам и факта, че 10% от акциите ще останат в ръцете на служителите. От януари 2009 г. Комисията провежда разговори с всички засегнати страни както на работно, така и на политическо равнище. Всички държави-членки – а днес и фламандският министър председател – приветстват и подкрепят становището на Комисията по отношение на бъдещето на „Дженеръл мотърс Европа“. Комисията разполага с всички инструменти, за да гарантира, че всички договорености биват спазвани. Отново ще подчертая, че няма да позволим разходването на средствата на данъкоплатците да зависи от краткосрочни политически съображения вместо от дългосрочните интереси на предприятията и работните места. Във време на криза е естествено мнозина да кажат, че всеки трябва първо да се погрижи за личните си интереси. В качеството си на член на Комисията, отговарящ за социалните въпроси обаче, се надявам, че „Магна“, наред с „Дженеръл мотърс“ и „Ню Опел“, ще намерят европейско решение.

Разискването относно бъдещето на „Дженеръл мотърс Европа“ не трябва да ни попречи да разберем, че положението, пред което е изправен европейският автомобилен пазар, е сериозно. Свърхпроизводство съществуваше дори преди кризата. Положението беше изострено от кризата. През последното тримесечие на

2008 г. броят регистрации спадна с близо 20%, а през 2009 г. се очаква спад от 11%. Премиите за бракуване, приети от 12 държави-членки, сложиха край на свободното падане, но само на пазара на леки автомобили.

Посочихме извънредно трудното положение в целия сектор на товарните превозни средства още през месец януари 2009 г. Цифрите от продажбите са катастрофални. Не се забелязват и признаци на възстановяване в близко бъдеще. Налице са сериозни последици за цялата автомобилна промишленост. Основната отговорност за справяне с кризата явно принадлежи на самата автомобилна промишленост. С цел да се защитят засегнатите работници ЕИБ, държавите-членки и Комисията осигуриха финансови средства за смекчаване на социалните последици от кризата в сектора.

Европейският фонд за приспособяване към глобализацията, приет от Комисията две години преди кризата, получи седем заявления от шест държави от автомобилния сектор през последните две години. С близо 40 млн. евро помагаме на около 7 000 работници на трудовия пазар. Осигурихме и форум за обсъждане на следващите необходими стъпки за реструктуриране, които трябва да бъдат проведени по един социално отговорен начин. Приветстваме факта, че много производители на автомобили успяха да предотвратят драстични съкращения, като въведоха почасово работно време и други форми на гъвкава заетост – повечето договорени между социалните партньори.

Всички засегнати страни постигнаха съгласие относно дългосрочните перспективи пред европейската автомобилна промишленост, а именно, че в Европа трябва да произвеждаме най-модерните превозни средства в света, или с други думи – най-чистите, най-енергийно ефективните и най-безопасните. Стратегията означава, че е необходимо да се направи скок в технологията за производство на автомобили. Помагаме това да се случи чрез ЕИБ и Седмата рамкова програма за научноизследователска дейност. Комисията ще продължи също да прави всичко възможно да осигури надеждни основни условия за тази ключова европейска промишленост и за хората, заети в нея.

Нели Крус, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, публичното финансиране на „Опел/Воксхол“ от едно или повече европейски правителства е въпросът, на който ще се спра.

Както ви е известно, миналия четвъртък „Опел тръст“, в който „Дженеръл мотърс“ и германското правителство са с поравно представителство, обяви, че дружеството е одобрило продажбата от страна на „Дженеръл мотърс“ на мажоритарен дял от европейското му подразделение „Опел/Воксхол“ на консорциума между „Магна Интърнешънъл“ и „Сбербанк“. Това решение на собствениците на „Опел“ беше подкрепено от правителството на Германия. То обеща да даде обществени средства на стойност до 4,5 млрд. евро на новия „Опел“, с възможно участие на други европейски правителства.

Г-н председател, Комисията поддържа връзка с всички засегнати държави-членки по време на процеса, който доведе до тази сделка; Комисията отчита също противоречията, свързани с конкретните характеристики на планове за реструктуриране, представени от различни кандидати, включително съмнението, изразено публично от определени членове на „Опел тръст“.

По отношение на публичното финансиране на сделката между „Дженеръл мотърс“ и „Магна“ бяхме информирани, че правителството на Германия възнамерява да се възползва от вече съществуваща и одобрена схема от Временната рамка за мерките за държавна помощ на Комисията, за да подпомогне достъпа до финансиране в настоящата финансова и икономическа криза.

Г-н председател, възнамерявам да се уверя внимателно дали тази схема може да бъде използвана в този случай и Вие със сигурност ще разберете, че не мога да взема отношение на този етап, защото сделката все още не е финализирана; впрочем, редица аспекти са все още в процес на договаряне. В този момент обаче е от особена важност да очертая най-важните съображения. В частност бих искала да подчертая, че държавните помощи, отпуснати по Временната рамка, де факто и де юре не могат да бъдат предмет на допълнителни условия, които се отнасят до мястото на инвестициите или географското разпределение на усилията за реструктуриране. Такива условия биха създали – и в това съм изцяло убедена – неприемливи изкривявания на вътрешните пазари и биха могли да сложат началото на надпревара за субсидии, което значително би навредило на европейската икономика в настоящия, особено деликатен момент. Освен това, ако реструктурирането на едно европейско дружество се определяше от нетърговски условия, обвързани с публично финансиране, налице би бил риск то да не може да възстанови дългосрочната си жизнеспособност, като този риск е още по-значим заради нестабилността на цялата европейска автомобилна промишленост в момента. Както знаем, европейското автомобилостроене страда от значително свръхпроизводство. Затова и едно неуспешно реструктуриране би довело до големи загуби за дружеството и неговите работници, както и до разпространяване на отрицателните последици в целия сектор и прехвърляне на парите на данъкоплатците. При оценката си на случая „Опел“ ще се водя именно от тези принципи.

Ще се уверя дали публичното финансиране е обвързано с нетърговски протекционистки условия де юре и де факто, а Комисията ще разгледа не само законовите условия, които могат да бъдат обвързани с крайния пакет помощи, но и целия контекст, в който се отпускат помощите. Аз специално ще проверя дали германските органи действително са обвързали предоставянето на помощите с един-единствен кандидат и, ако това е така, дали са оценили неговия бизнес план като такъв, на който следва да се отдаде предпочитание от промишлена и търговска гледна точка.

Ако гледаме в краткосрочен план, жалко е, че заради настоящото състояние на свръхпроизводство в автомобилната промишленост всеки план за възстановяване на рентабилността на „Опел/Воксхол“ ще доведе до загуба на работни места в цялото дружество и планирани затваряния; всички планове за спасяване на „Опел/Воксхол“, представени от различни потенциални инвеститори, предвиждат както закриване на предприятия, така и съкращаване на работни места. Едно социално реструктуриране обаче е единственият начин да се гарантират жизнеспособни и стабилни работни места за в бъдеще, а Комисията не може – и не трябва – да се опитва да диктува къде да бъдат тези съкращения, нито да се опитва да ги предотврати. Ние обаче ще наблюдаваме процеса много внимателно, за да гарантираме, че той се основава на търговски съображения, които имат за цел да поддържат жизнеспособни работни места, а не се води от протекционистки мотиви.

Werner Langen, *от името на групата PPE*. – (DE) Г-н председател, ние от групата на Европейската народна партия (Християндемократи) горещо приветстваме факта, че членът на Комисията г-н Шпидла потвърди, че европейските органи са замесени в три области от този продължителен процес на смяна на собствеността на един производител на автомобили.

На второ място, съгласен съм с члена на Комисията г-жа Крус, че съществува необходимост да се провери внимателно дали не съществуват никакви нетърговски съображения. Бих поискал обаче Комисията да продължи с необходимия темп. Не е нужно да бъде толкова динамичен, като придобиването на холандски и белгийски банки в рамките на 24 часа, докато същият процес отнема 24 месеца за германските банки, но все пак бих искал този процес на проверка да бъде извършен бързо и пълноценно.

На трето място, вярно е, че съществува свръхпроизводство на пазара, което е наистина огромно. През 2007 г. в света са били продадени 58 милиона автомобили, а са били произведени 72 милиона. Това означава, че реструктурирането на промишлеността – включително по отношение на по-екологични превозни средства – е в пълен ход, а най-засегнатите страни са производителите на големи превозни средства.

„Опел“ явно не е производител на големи превозни средства, а на енергийно ефективни превозни средства. „Опел“ имаше проблеми. Дружеството понесе загуби. Превозните му средства дават добри резултати и са технологично напреднали, а аз съм сигурен, че това дружество – дори и да не се радва на пазарното присъствие на гигантите в сектора като независимо дружество – има шанс да оцелее, ако успее да изпълни плана за реструктуриране.

Що се отнася до реструктурирането, прочетох в пресата, че само едно предприятие ще бъде засегнато. Според моите сведения...

(Председателят отнема думата на оратора)

Председател. – Г-н Langen, съжалявам, но г-н Méndez de Vigo би искал да се възползва от процедурата „синя карта“, за да Ви зададе въпрос, да Ви предизвика. Ако сте съгласен, можем да дадем думата на г-н Méndez de Vigo, в противен случай може да продължите.

Разбира се, времето за изказването Ви ще бъде съответно удължено. Ще получите допълнителни 30 секунди.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE). – (ES) Г-н председател, г-н Langen заяви, че разследването на Комисията относно „Опел“ трябва да бъде завършено в разумни срокове. Г-н Langen, какво считате за разумен срок?

Werner Langen, *от името на групата PPE*. – (DE) Както казах, трябва да се даде възможност на процеса да се развие. Той не бива да бъде възпрепятстван. Това е въпросът в крайна сметка. Като гледам примери от банковия сектор, където процесът отнема години, добре би било срокът да е по-кратък от този в някои случаи в Германия.

Искам обаче да завърша със следното: ако информацията ми е вярна, планът предвижда загуба на 10 500 работни места от общо 50 000, като от тях 4 500 ще бъдат в Германия, а останалите – в другите обекти на „Опел“. Считам, че е уместно да поискам Комисията да провери дали тези цифри са точни, дали това не се

случва съгласно политически критерии, като в това отношение се надяваме, наред с работниците, на по-светло бъдеще.

Председател. – Бих искал да благодаря на г-н Langen и г-н Méndez de Vigo, защото мисля, че това беше първият тест, първото изпробване на процедурата. Добра е; оживява разискванията ни, които понякога са малко скучни. С такива прекъсвания обаче разискването става по-интересно.

Udo Bullmann, от името на групата S&D. – (DE) Г-н председател, уважаеми членове на Комисията, госпожи и господа, при това положение, когато след месеци на борби най-накрая има възможност за достигане на решение, в което от близо 50 000 пряко засегнати работни места вероятно – поне според това, което заявяват новите инвеститори – близо 40 000 могат да бъдат спасени, без да броим работните места сред доставчиците и зависимите местни дружества, вече е време да обърнем внимание на работната сила на „Дженеръл мотърс“ в Европа. Това беше техен спор, те – Klaus Franz като председател на работническия съвет и останалите – станаха лице на „Опел Европа“, от една нова технологична група, която заслужи тази възможност. В тази ситуация нашата политика трябва да помогне.

Какво разискваме? Разискваме как „Дженеръл мотърс“ в САЩ се люшкаше в продължение на месеци. Размина се на косъм – и в това няма съмнение, госпожи и господа – от банкрут. Какво тогава би било по-разумно от това да поемем инициативата, да вървим напред и да кажем: „Добре тогава, да се намесим и да дадем шанс на хората. Трябва да дадем шанс не само на производствените предприятия, но и на бъдещите технологии, за да може Европа да продължи да осигурява благоприятни условия за производство на автомобили.“

Мога напълно да се присъединя към виждането за европейската автомобилна промишленост, очертано от члена на Комисията г-н Шпидла. Нека да го осъществим! Нека създадем рамка за промишлена политика с водещи стандарти за опазване на околната среда, за да могат служителите и производителите на автомобили в Европа да се развиват чрез тях именно тук. В миналото постигнахме това с въглищата и стоманата. Защо да не успеем и сега, като го направим за мобилната промишленост и бъдещето? Възползвайте се от възможността! Тук Комисията има много какво да направи и да осъществи множество инициативи.

Г-жо член на Комисията, според моята информация от тези 4,5 милиарда, образуващи част от сделката, която трябва да се постигне, Вие вече сте одобрили 1,5 милиарда, за да се задвижат нещата. Естествено, трябва да проверите правото и законодателството – каква е алтернативата? Разбира се, трябва да се предприемат всички необходими стъпки, за да се стигне до справедливо разпределение на тежести в бъдещите преговори. Умолявам Ви обаче да извършите проверките си бързо и да достигнете до последователно заключение, но имайки предвид какъв е залогът, от съществено значение е да не се пропилява тази възможност. Тя не трябва да се проваля заради незначителни подробности. Вместо това трябва да вземем предвид сериозността на ситуацията и да постигнем европейско решение, което да е в интерес на обществото и да е от полза за всички.

Guy Verhofstadt, от името на групата ALDE. – (NL) Г-н председател, първо бих искал да благодаря на Комисията и на нейните двама членове за техните изявления днес. Не става дума за нещо очевидно. На 3-ти август, когато направеното сега съобщение се очакваше скоро, аз написах писмо и получих отговор от председателя на Комисията. В него не се казваше нищо ново. Днес поне чух някои ясни мнения на Комисията, изказани от члена на Комисията г-жа Крус, която заяви, че независимо от всичко ще се проведе подробно разследване на въпроса.

Г-жо Крус, бих желал да отправя искане това разследване да се извърши въз основа не само на държавните помощи, но и на правилата за конкуренция и сливанията и придобиванията. В крайна сметка тук става дума не само за държавни помощи от правителството на Германия – на стойност 4,5 млрд. евро – но и за нещо, което е и сливане, и придобиване. В тази област правилата за конкуренция са по-стриктни от тези за държавните помощи. Понеже в речта си говорихте предимно за държавни помощи, бих искал да Ви помоля да включите и двата елемента в разследването си. Все пак при сливанията и придобиванията вътрешната конкуренция между различните предприятия на въпросното дружество, разбира се, също играе изключително важна роля, докато държавните помощи засягат предимно конкурентните условия между дружествата.

Трябва да кажа, г-н председател, госпожи и господа, че досие с държавни помощи на стойност 4,5 млрд. евро и частно участие от едва 500 млн. евро е наистина изненадващо. Това спасителна операция ли е или национализация – както по-скоро бих го нарекъл? Въпреки това съществуват признаци – и би било добре да се съберат сведения за това възможно най-бързо – че не само икономически, но и политически мотиви са били решаващи за плана, съставен от „Магна“ заедно с правителството на Германия. Във всеки случай това би трябвало да се разбере в процеса на разследване. Г-жо член на Комисията, бих поискал разследването на всяка цена да започне бързо – по този въпрос съм напълно съгласен с г-н Langen – и информацията да не бъде предоставена единствено от придобиващата страна, защото има вероятност досието, предадено от „Магна“ на

Комисията, да показва онова, което „Магна“ иска то да показва. Трудно е да си представим, че в едно такова досие може да се казва, че правилата за конкуренция са били нарушени. Ето защо считам, че Комисията трябва да използва правомощията си сама да събира информация от различните засегнати държави-членки – Обединеното кралство, Испания, Полша, Белгия и, разбира се, Германия – което би позволило провеждането на едно обективно разследване. Считам също, че разследването, което предстои да бъде проведено, е от изключителна важност, защото ще създаде прецедент за много други операции по реструктуриране, които ще се проведат през следващите години по време на икономическата и финансова криза и които също ще трябва да отговарят на същите условия. Това е първото, на което искам да обърна внимание.

Вторият въпрос, който искам да засегна, е, че по мое лично мнение Комисията не успя да реагира подобаващо, като не включи веднага досието в дневния си ред. Считам, че това трябваше да стане преди месеци – впрочем, първото съобщение на Комисията е от февруари. Що се отнася до транснационалното реструктуриране, считам, че Комисията може да вземе преки мерки и че не е добра идея въпросът да се остави в ръцете само на една държава. Европейските решения не се разработват от една-единствена държава-членка; в процеса трябва да участват институциите на Общността. Затова считам, че в областта на промишлената политика Комисията трябваше да изпълни ролята си по-добре и по-бързо.

Трето, считам, че тя трябва да не губи време, като представя общ план за реструктуриране за автомобилната промишленост, защото свръхпроизводство от 35% не може просто да бъде премахнато, освен ако не възприемем общ европейски подход.

Rebecca Harms, *от името на групата Verts/ALE*. – (DE) Г-н председател, уважаеми членове на Комисията г-н Шпидла и г-жо Крус, госпожи и господа, преди всичко не трябва да забравяме отново, че макар в момента да спорим за случая „Опел“ и това може би е едно по-сериозно разногласие относно бъдещето на европейската автомобилна промишленост, ние в Европейския парламент сме всъщност сплотени от своята загриженост за бъдещето на работните места в този сектор в Европейския съюз.

Действията на Германия не трябва да бъдат критикувани толкова остро на този етап – независимо че трябва да бъдат разгледани. Вместо това правителствата на другите държави-членки на Европейския съюз, чиито производствени предприятия са засегнати от кризата в „Дженеръл мотърс“ – тоест правителствата на Полша, Испания, Белгия, Обединеното кралство и т.н. – трябва да се съберат и да решат, заедно с Германия, как да извлекат полза от това трудно положение и как може да се гарантира заетостта на засегнатите хора в предприятията за в бъдеще. Според мен това би бил по-добър подход.

Както казах, считам, че всички сме сплотени от загрижеността за заетостта в автомобилната промишленост в бъдеще и трябва да кажа, че г-н Шпидла е напълно прав в твърдението си, че въпреки месеците на разисквания в Брюксел, а също отново и отново тук, в Страсбург, и в самите държави-членки, разискването не е там, където трябва да бъде. Не спираме да говорим за това как в промишлеността е налице голямо структурно свръхпроизводство, но въпреки това не ни се ще да дадем ход на процеса и политически да изведем сектора от това структурно свръхпроизводство. Налице са наченки за това, което според мен е много добре.

В много случаи, включително във връзка с държавна намеса, говорим за автомобили, готови за бъдещето, тоест автомобили, които следва да са щадящи климата и ефективни, и които трябва да разполагат с различни двигатели, готови за бъдещето. Ако трябва да бъде откровена обаче, предвид тенденциите на пазара не считам, че това ще бъде достатъчно, за да гарантира за в бъдеще такъв брой работни места в автомобилната промишленост, какъвто имаме там днес. Поради това бъдещето трябва поне да бъде обсъдено от гледна точка на бъдещето на мобилния сектор и ние трябва да имаме достатъчно кураж да обсъдим промените и да действваме по-последователно сега, по време на кризата.

Трябва все пак да се спомене, че никой не е направил предложения за превръщането на сектора в готова за бъдещето промишленост като част от схемата за подпомагане на „Опел“ в Германия. На теория това означава модерни, готови за бъдещето автомобили. Как стоят обаче нещата в сектора на обществен превоз? Кога в бъдеще ще разполагаме с по-добри, щадящи климата системи за обществен превоз? Кой ще създаде по-добри автобуси, по-добри влакове и по-добри камиони за в бъдеще? Кой ще гарантира наличието на концептуална връзка между този сектор и информационните технологии и възобновяемата енергия? Тези въпроси са повдигнати неколкократно, но така и не са били разглеждани докрай, а какво остава да бъдат превърнати в политически концепции.

Бих искала да използвам това разискване сега, в началото на работата на новия Парламент, като повод да заявя, че трябва действително да обърнем внимание на този въпрос. Наистина трябва да се осмелим да направим повече в това отношение, в противен случай заедно ще бъдем отговорни за невиджана досега загуба на работни места, които впоследствие няма да можем да възстановим с публично финансиране.

Брюксел не може просто да критикува Германия или другите правителства. Трябва да имаме смелостта да направим оценка на собствените си инвестиционни политики на този етап. Най-малко 4,4 млрд. евро са били вложени в автомобилната промишленост през последните месеци чрез благоприятни заеми от Европейската инвестиционна банка (ЕИБ). Нито едно евро от средствата, вложени в автомобилната индустрия, г-н член на Комисията, не е обвързано с изисквания за такива промени в автомобилната промишленост или мобилния сектор, за да ги направи готови за бъдещето.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-жа КОСН-МЕНРИН

Заместник-председател

Evžen Tošenovský, *от името на групата ECR.* – (CS) Г-жо председател, г-жо Крус, г-н Шпидла, в изказването си в Европейския парламент бих искал, като член на групата на Европейските консерватори и реформисти, да коментирам накратко настоящото положение на автомобилната промишленост, най-вече от гледна точка на бъдещата конкурентоспособност на европейските производители. Бих искал и да благодаря на г-жа Крус за подхода ѝ към този сложен въпрос, който разискваме днес и който ще създаде изключително сложна среда за решаването на такива икономически ситуации в бъдеще. Световната икономическа криза оказва влияние върху много области от икономиката. Производството на автомобили е сред най-дълбоко засегнатите области. Това може би се дължи на факта, че автомобилната промишленост е пресечна точка на множество различни области, които имат високи изисквания за качество и изключителен конкурентен натиск, както и натиск за технологичен напредък и иновации. Всеки, който изостава от изключително бързото развитие на съвременните технологии, е сериозно застрашен и днес сме свидетели тъкмо на това. Производителите на автомобили от САЩ са добър пример в това отношение.

Дори бих казал, че кризата ясно посочи онези, които не са успели да предвидят как ще се развият автомобилите, и онези, които са направили далновидни инвестиции в разработката на нови, конкурентоспособни модели при благоприятна икономическа конюнктура. Продължавам да бъда напълно против целевата правителствена намеса, която може да реши единствено краткосрочните финансови проблеми на отделните национални производители. Разбирам страховете на политиките по отношение на растящата безработица в определени области, но съм сигурен, че не би било разумно да се разчита единствено на капиталови инжекции само в един сектор, защото това просто отлага деня на разплатата, често за сметка на онези, които са управлявали дейността си по разумен начин. Световната криза може да бъде и сериозен стимул за създаването на нови технологии и използването на нови горива, като съгъстен природен газ, водород или например електричество. Ако Европейският съюз иска да стимулира и подпомага европейските производители, той трябва да подпомага научноизследователската дейност и да опрости процедурите за иновация, които – трябва да признаем – са наистина много продължителни в Европа.

Радвам се, че засега държавите-членки на Европейския съюз отблъскват протекционистките тенденции. Финансовият протекционизъм само би удължил живота на неконкурентните дейности. Така както катастрофалните наводнения по Нил донасят плодородие в древен Египет, световната криза трябва да бъде стимул за развитието на нови европейски автомобили, които са по-екологични и висококонкурентни на световните пазари. Наистина се радвам, че г-жа Крус е подхождала толкова сериозно към този въпрос, защото той ще има значително въздействие за всички нас в бъдеще.

Thomas Händel, *от името на групата GUE/NGL.* – (DE) Г-жо председател, госпожи и господа, споделям изложеното тук от Комисията относно причините и перспективите пред автомобилната промишленост – свръхпроизводство, необходимост от промяна на стратегията, нови технологии. Бих искал обаче да посоча, че съществуват и редица въпроси, по които сме на различно мнение. „Опел“ вероятно няма да бъде последният случай в автомобилната промишленост, където е налице свръхпроизводство от 30% в цял свят.

Тук не става дума само за тези около 12 милиона души, които пряко или косвено си изкарват прехраната от тази промишленост, но и за близо 30 милиона души в цяла Европа, които участват в икономическите резултати на тази промишленост. При това положение Комисията споделя отговорността да се гарантира, че европейската автомобилна промишленост е в състояние да отговори на това предизвикателство. Комисията споделя и отговорността да се гарантира, че „Опел“ няма да се превърне в жертвена фигура на потушаване на кризата на свободния пазар. Необходимото преразпределение на управлението на свободните пазарни сили в Европейския съюз няма автоматично да балансира очакваните съкращения с нови работни места. Напротив, хората с работа и европейските национални икономики ще платят цената.

Общата превенция на държавни помощи ще доведе до появата не само на изкривявания на конкуренцията, но и на социални изкривявания. Те от своя страна ще окажат много по-голямо въздействие върху хазните на

засегнатите държави, отколкото те могат да си позволят, и най-вече много повече от хазните ще бъдат обременени от предлаганите сега помощи, като се включи разрушаването на социалните услуги.

Преструктурирането на европейската автомобилна промишленост се нуждае от сериозни инициативи от страна на Комисията, но и от страна на съответните национални правителства. Затова и ние предлагаме създаването на европейски съвет за промишленост за бъдещето на мобилността, в който да са включени политици, предприятия, професионални организации, както и научните среди. Той ще трябва да разработи възможни насоки на действие за нужните технически промени и да определи политически мерки и свързаното с това финансиране. Свърхпроизводството трябва да бъде преустроено в ново производство методично и с равно разпределение на тежестта. Това преди години беше приложено за стоманодобивната промишленост, а сега трябва да бъде приложено за „Опел“ и за автомобилната промишленост в Европа като цяло.

Държавните помощи могат и по мое мнение трябва да бъдат обвързани с постигането на институционализирано участие на служителите с разширени права за съвместно вземане на решения. Всички засегнати служители в Европа се нуждаят от сигурност за предприятията си, както и от нова работа и нови, сигурни бъдещи перспективи в цяла Европа.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Г-жо председател, днес следобед – преди два часа – служител на висш ръководен пост в „Магна“ потвърди това, от което вече се бояхме или знаехме: че заводът в Антверп ще бъде окончателно закрит. Вярно е, че се говори за търсене на други възможности, на алтернативна заетост, на различно бъдеще на предприятието, но никой не знае какво означава това в действителност. Това са просто празни приказки и изглежда представлява тактика, която цели да успокои работниците и другите засегнати страни в Антверп засега – да ги държи мирни и отстъпчиви.

Считам, че относно цялото досие Европейската комисия не трябва да прави това, което обяви, че възнамерява да прави, тоест да изчака още, да наблюдава от страни и да брои ударите още известно време. Считам, че времето за действие настъпи и че Комисията трябва сега да заяви по-ясно от преди, че одобряването на досието за придобиване ще зависи от това дали придобиващата страна ще прилага единствено обективни икономически критерии, когато се налагат действия по реструктуриране. Трябва да има и пълна яснота и откритост по отношение на докладите за конкурентоспособността, които може да съществуват за различните заводи, и да се изясни дали Комисията е имала достъп до тези доклади.

Все пак е добре известно, че заводът в Антверп е много конкурентоспособен и по мое мнение би било неприемливо един от най-конкурентоспособните заводи да понесе загуби в резултат на големите помощи от страна на правителството на Германия. С това досие съдбата на хиляди работници в страната ми е под въпрос, а се боя, че това важи също за доверието в Европейската комисия и в това отношение не съм оптимист. Все пак често се повтаря една и съща история. Както посочи членът на Комисията г-н Шпидла, европейските уверения за доверие са много и шумни, но в крайна сметка политическите лидери се грижат първо за интересите на собствената си държава. Такъв беше и случаят с неотдавнашната криза в банковия сектор и се боя, че такъв е случаят и с кризата в „Опел“, където германските власти обслужват първо интересите на Германия.

Ivo Belet (PPE). – (NL) Г-жо председател, уважаеми членове на Комисията, госпожи и господа, обявлението на „Магна“, новият собственик на „Опел“, че най-вероятно ще закрие завода в Антверп, е най-малкото странно. Все пак вече знаем, че този завод на „Опел“ е един от най-доходоносните и най-ефективни заводи на групата „Дженеръл мотърс“, но въпреки всичко те искат да го закрият. Затова и не са малко показателите, че това решение не е взето въз основа на чисто икономически критерии. По тази причина, уважаеми г-н Шпидла и г-жо Крус, днес имаме две искания към вас. Първата е отново да използвате сериозните си правомощия в областта на конкуренцията, за да установите дали големите държавни помощи, обещани от някои държави-членки, наистина съответстват на европейските правила. Г-жо Крус, Вие правилно обещахте разследване. Надявам се да Ви бъде дадена възможност да го извършите старателно и в краткосрочен план да гарантирате, че скоро няма да бъдем поставени пред свършен факт. Не считам, че е преувеличение, ако кажа, че доверието в Европейската комисия е поставено под въпрос. Икономическият национализъм и протекционизъм нямат място в Европа през XXI век, а това досие много добре демонстрира това.

Г-жо член на Комисията, Вие имате репутация на решителна жена. Разчитаме на Вас да отговорите на очакванията и с това досие и да гарантирате, че авторитетът на Европейската комисия няма да бъде подкопан. Казвам това без никаква ирония.

Второ, от съществено значение е Европа да изготви нов промишлен проект за автомобилния сектор. Не трябва да гледаме назад или да се съсредоточаваме върху пропуснатите възможности, а трябва да гледаме напред и да се концентрираме върху новите технологии на новите електрически автомобили. Все още не е твърде късно. Ако направим това сега, можем да гарантираме, че новият електрически автомобил ще се произвежда с

европейски технологии и че за в бъдеще няма всички да караме електрически автомобили, направени в Китай. Това е сценарий, който все още е възможно да бъде избегнат.

Jutta Steinruck (S&D). – (DE) Г-жо председател, госпожи и господа, тук става въпрос за намиране на общо европейско решение, а не за национален егоизъм.

„Опел Европа“ играе голяма роля в промишлената политика на Европа и тук става дума не само за работните места в „Опел“, но и за работните места в много други доставчици на автомобили в редица европейски държави. Решението в полза на „Магна“ – и Европейският работнически съвет потвърди това – постигна консенсус и в Европейския работнически съвет, а членовете му работят с всички сили по европейски решения. Работниците са готови да направят жертви за каузата и очакваме същото от всички политически ръководители. Всички трябва да работят заедно и това трябва да стане бързо. Предишните оратори вече говориха по този въпрос.

В интерес на работниците, разбира се, е разумно хиляди работни места наистина да бъдат временно стабилизиран с държавни помощи. Няма да обосновем изложените дотук доводи за конкуренцията. Тук става дума не само за хора и работните им места, но и за цели региони. Пътят, по който поехме, следвайки Германия, сега трябва да доведе до възможно най-добрия резултат за всички европейски работници във всички европейски предприятия.

Jorgo Chatzimarkakis (ALDE). – (DE) Г-жо председател, доволен съм от възможността да говоря като домакиня на тази вечеринка на стари моми. Много се радвам наистина! Преди всичко обаче бих искал да благодаря на члена на Комисията г-н Шпидла, че се изказа на немски, и бих искал да изкажа искрените си поздравления на члена на Комисията г-жа Крус. Мнозина считат, че случаят „Опел/Воксхол“ е проблем на Германия. Не е така – това е проблем на Европа! Той е свързан с работни места в цяла Европа и тук не би трябвало да има специално отношение към Германия. Затова съм особено доволен да видя, че Комисията има желание да проучи случая. Тези въпроси са част от европейското право във връзка със законите за конкуренция и държавните помощи.

Искаме да спасим всяко работно място, но на каква цена? В защита на гражданите и данкоплатците, в сделката между „Опел“ и „Магна“ не е ясно какви дългосрочни ангажименти ще бъдат наложени на данкоплатците. Случаят „Опел“ е съмнителен и от гледна точка на промишлената политика. Винаги само най-големите получават помощ. Най-малките и тези в средата са оставени да се оправят сами, но точно те са гръбнакът на икономиката. Фиксирането върху един инвеститор очевидно е погрешен ход. По-рано бяха отхвърлени по-добри и по-благоприятни предложения – и от политици всъщност.

Случаят „Опел“ представлява по-скоро предизборна кампания, отколкото икономическа и промишлена политика, която е чиста и открита от гледна точка на правото на Европейския съюз. С други думи, важно е Комисията сега да играе активна роля, дори и ако правителството на Германия не одобрява това. Сделката „Опел“ е измама. Това става все по-очевидно. Тя може да отбележи най-скъпата предизборна кампания в историята на Германия.

Искаме „Опел“ да оцелее, да се съхрани и да се борим за всяко работно място, но не искаме това да включва разходи или пък решение за сметка на европейските ни партньори, от които Германия, като най-голям износител в света, е също зависима.

Bart Staes (Verts/ALE). – (NL) Г-жо председател, уважаеми членове на Комисията, госпожи и господа, днес съм донякъде обзет от чувства на удовлетворение и страх. Удовлетворение от изявленията на членовете на Комисията г-н Шпидла и г-жа Крус, които предлагат някакво успокоение, но също и страх, защото изявленията на придобиващата страна, „Магна“, не водят до реално доверие. Бих искал да се спра на редица изказвания от това разискване.

Г-жо Крус, г-н Шпидла, умолявам ви: наистина бъдете решителни и се уверете, че всички правила са били спазени както трябва. По въпроса за държавните помощи трябва да се съгласа с г-н Verhofstadt, че разследването трябва да бъде разширено до всички аспекти от закона за конкуренцията и цялото законодателство в областта на сливанията и придобиванията. Считам, че тук той има право. Съгласен съм също с г-н Langen, който подчерта, че това трябва да стане бързо. Това, което може да бъде направено бързо за банките, трябва да бъде направено бързо и в случая с това досие по придобиване – досие, което е от такава важност за хиляди работници.

Бих искал да се спра и на казаното от члена на Комисията г-н Шпидла относно наличието на свръхпроизводство в сектора, което, разбира се, е вярно. Той каза, че са били използвани редица методи, за да се намери решение на проблема. Спомена фонда за приспособяване към глобализацията, за който имаше седем заявления. Трябва обаче да бъдем наясно и че този фонд за приспособяване към глобализацията не работи много добре. Утре ще

разискваме досие, доклад от г-н Böge, който ясно показва, че от всички 500 млн. евро, с които разполагаме за 2009 г., са били използвани едва 8 млн. евро. Затова следва да използваме тези средства, за да помогнем на работниците под формата на обучение, реорганизация и реално развитие към една нова, „зелена“ икономика, която е нисковъглеродна и не разчита в такава степен на ископаеми горива.

Derk Jan Eppink (ECR). – (NL) Г-жо председател, Вашият партийен лидер, г-н Westerwelle, заяви, че една от целите на пакета помощи за „Опел“ е той да бъде част от предизборната кампания. Разбира се, надявам се това да не е така, а реструктурирането на „Опел“ да е предмет на обикновени правила за поведение в бизнеса и да не се стига до положение, в което всеки слага собственото си автомобилно предприятие първо. Имам пълно доверие на члена на Комисията г-жа Крус, която внимателно ще разгледа всеки аспект от сделката. Тя е известна със своята способност да отстоява позициите си – доказала е това неколкостранно в Нидерландия и няма да се бои да излезе с ясно становище.

Искам обаче да ѝ задам въпрос, свързан с ролята на „Сбербанк“, руската спестовна банка. Питам се каква е ролята ѝ и дали това ще доведе до преместването на някои производства на „Опел“ в Руската федерация, защото „Сбербанк“ е всъщност продължение на икономическата политика на правителството с други средства.

И накрая бих желал да обърна внимание на г-н Staes върху следното: той се учудва, че предприятието е застрашено, а в същото време се застъпва горещо за една антиавтомобилна политика. Автомобилите стават все по-безопасни и чисти, но все още биват обвинявани за всичко. Автомобилите са плашилото, а водачите биват притискани в качеството си на данъкоплатци – често в резултат от политиките, застъпени в Парламента. Госпожи и господа, автомобилите представляват свобода. За много хора с по-скромни възможности „Опел“ представлява марка, която могат да си позволят. За съжаление в момента тези хора все по-трудно могат да си позволят автомобили като „Опел“, в резултат на което производството на автомобили претърпява крах. Затова не считам, че можем да бъдем изненадани от този развой на нещата, като в същото време водим антиавтомобилна политика в Парламента. Моята партия е в подкрепа на автомобилите, както знае и г-н Verhofstadt.

Angelika Niebler (PPE). – (DE) Г-жо председател, уважаеми членове на Комисията, госпожи и господа, ще се спра на три въпроса.

Първо, автомобилната промишленост е ключова за Европа и – това вече беше казано – когато се включат всички предприятия нагоре и надолу по веригата и цялата автомобилна промишленост, от нея зависят 12 000 работни места. Просто искам да подчертая това още веднъж, след като г-н Chatzimarkakis, който седи тук пред мен, се изказа, че усилията на правителството на Германия представляват просто предизборна кампания. Мога единствено да опровергая това мнение със сигурност. Това е подигравка с работниците, заети в този сектор в редица европейски държави, на които им се налага всеки ден да се боят да не загубят работата си.

Второ, спасяването на „Опел“ е в общ интерес на Европа като цяло. Считам, че е от особена важност това да бъде подчертано, независимо от днешното разискване. Налице са предприятия в Обединеното кралство, Белгия, Полша, Испания, Германия и в други европейски държави. Ако „Опел“ бъде спасен от факта, че съществува инвеститор, а именно „Магна“, че съществуват мостови заеми, за които правителството на Германия се бори, то това не е само в интерес на Германия, но и на цяла Европа. Всички трябва да предприемем стъпки за запазване на работните места в родните си държави. Доволна съм. Къде щяхме да бъдем днес, ако не бяхме предприели стъпки за постигане на доверителско решение? Нямахме да има необходимост от по-нататъшни разисквания в този случай, защото те така или иначе щяха да бъдат направени, когато „Дженеръл мотърс“ повлече „Дженеръл мотърс Европа“ със себе си в бъркотията около собствената си несъстоятелност.

Третият въпрос е, че съществуват стриктни правила за държавните помощи. Уверена съм, че Комисията ще разгледа въпроса надлежно и ще бъде справедлива към засегнатите интереси. Основният въпрос ще бъде дали „Опел Европа“ може отново да бъде рентабилен в средносрочен план. Сигурна съм, че решението, до което се достига сега, върху което работи и „Магна“ и което включва много други държави-членки, може да бъде изпълнено. Изисквам Комисията да предостави и съответните правомощия, а аз бих искала да завърша, като отново заявя, че в този случай постигнахме нещо положително за автомобилната промишленост в Европа като цяло!

Kathleen Van Brempt (S&D). – (NL) Г-жо председател, госпожи и господа, благодаря на Комисията за изявлението ѝ. За съжаление, аз не споделям оптимизма на много от моите колеги – а това важи и за изявлението на Комисията. Вярно е, че днес получихме още лоши новини за предприятието в Антверп, а фактът, че едно високопроизводително предприятие, с изключително квалифицирана работна ръка, е определено да бъде закрито, трябва да повдигне много въпроси – да се надяваме и в самата Комисия. Госпожи и господа, това

може ли да има нещо общо с факта, че предприятието се намира в една от малките държави-членки и в регион, който, макар да е силен икономически, е особено малък?

Комисията сега се поздравява за свършената през последните няколко месеца работа. За съжаление, аз не съм съгласна. Вие, Комисията, играете роля – необходима роля, която подкрепям – много формалистична роля на защитник на интересите на Европейския съюз по отношение на договорите и правилата ѝ относно конкуренцията и държавните помощи. Подчертавам необходимостта от това и отново заявявам подкрепата си към вас в разследването, което трябва да извършите в това отношение, защото то ще бъде от жизненоважно значение. Защо обаче не направихте повече? Защо не поехте силна политическа роля – като си сътрудничите по идеи, свързани с реструктурирането, по време на проведените с държавите-членки разговори, например? Европейските професионални организации, например, работеха по реструктуриране – и все още го подкрепят – което включва и концепцията на солидарност, която да гарантира, че различните предприятия са подложени на едни и същи негативи.

Засега бих искала да попитам – и това е най-важният ми въпрос към Комисията – какво ще правите сега, след възможно най-лошата новина за „Опел Антверп“: какви стъпки ще предприемете, за да гарантирате, че хората, работниците в Антверп, също имат бъдеще?

Chris Davies (ALDE). – (EN) Г-жо председател, всички, които имаме заводи за производство на автомобили в нашите държави или региони, искаме да видим успеха им, но това не трябва да ни заслепява по отношение на проблемите и наличието на свръхпроизводство, което изкривява печалбите и инвестициите. Аз съм силно впечатлен от инженерните постижения, които виждам в предприятията в моя регион – в Елсмиър порт и в Хейлууд – и само въз основа на това те трябва да преуспяват, но аз съм дълбоко потиснат от отношението на автомобилната промишленост като цяло през десетте години, през които я наблюдавах, докато бях в Парламента.

Ако правим оценка по отношение на потенциала ѝ за подобрене на околната среда, положението е отчайващо. Разбира се, могат да бъдат разказани и положителни истории. Виждаме примери за иновации във вестниците всеки ден, но като цяло промишлеността се обявя против въвеждането на каталитични конвертори, като силно преувеличи цената им. Тя сключи споразумение с нас за намаляване на емисиите си от въглероден диоксид, след което не изпълни поетите от нея ангажменти. Сега се опитва да се изпълне от законовите изисквания, като твърди, че използва климатични охладителни течности с много по-нисък потенциал за глобално затопляне, отколкото използваните понастоящем, и вече лобира, за да се опита да отслаби предложенията на Комисията за емисиите въглероден диоксид от камиони и лекотоварни превозни средства.

В тази промишленост са инвестирани огромни средства. Считаю, че ние, обществеността, заслужаваме повече. Чуваме от производителите на елементи, че дружествата за монтаж на автомобили нямат големи амбиции. Това, от което се нуждаем, е промишлеността, и най-вече нейните представители, Европейската асоциация на автомобилните производители (ЕААП), да възприемат нов подход. Необходимо е промишлеността да приеме, че тя има задължения към обществото като цяло и че бъдещето ѝ е неразривно свързано с подобряването на околната среда.

Frieda Brepoels (Verts/ALE). – (NL) Г-жо председател, уважаеми членове на Комисията, госпожи и господа, според мен е ясно, че дори европейската автомобилна промишленост не може да избяга от реалността и трябва спешно да бъде реорганизирана и да се сложи край на свръхпроизводството. Разбира се, тук изниква въпросът за желанието на „Опел“ да спести средства, щом дружеството е решило да запази най-скъпото си предприятие – германското – като в същото време иска да закрие едно икономически добре работещо предприятие като „Опел Антверп“. Действително, този сценарий беше официално потвърден днес следобед от главния изпълнителен директор на „Магна“, Зигфрид Волф, на международното автомобилно изложение във Франкфурт. Както редица изказали се вече заявиха, съществуват сериозни признаци, че в замяна на държавни помощи от „Магна“ са направили отстъпки пред германските власти, които не са съвсем в интерес на плана за промишлеността. Считаю, че Европейската комисия трябва да сложи край на това, преди да е станало твърде късно. Членът на Комисията г-жа Крус вече изрази своето безпокойство, но считаю, че е необходимо нещо повече. По-конкретно, Комисията не трябва да губи време в заявления как възнамерява да гарантира, че Германия също спазва европейските правила за конкуренцията в досието. Според мен, ако Комисията не успее да го направи, това би създавало прецедент за всички бъдещи трансгранични действия по реструктуриране, а по-малките държави-членки ще бъдат изтласкани нееднократно. Защо само Германия води преговорите с „Дженеръл мотърс“ и „Магна“, а не самата Комисия? Също така чух, че утре правителството на Германия ще седне на масата за преговори с другите европейски държави, за да се реши как да бъдат координирани държавните помощи. От гледна точка на Фландрия това изглежда особено цинично и тъй като разбираме за това в края на работния ден, бих искала да попитам дали Комисията също е замесена.

Inés Ayala Sender (S&D). – (ES) Г-жо председател, преди всичко бих искала да изразя, от името на Европейския парламент, нашата солидарност и подкрепа за всички работници от предприятията на „Опел“ в цяла Европа и най-вече за тези от предприятието във Фигеруелас, работниците и техните семейства и онези, които зависят от тях в спомагателните дружества. Бих искала да ги уверя, че сме с тях в това ново начинание, което започва със създаването на независим европейски производител, „Дженеръл мотърс Европа“.

За да може обаче това начинание, което възникна с лошата новина за краха на „Дженеръл мотърс“ в Съединените щати, да бъде възможно за изграждане на платежоспособно, модерно и конкурентоспособно предприятие с ясно бъдеще от корпоративна, икономическа и технологична гледна точка, Комисията и самите членове на Комисията трябва да застанат начело на настоящите преговори, за да гарантират постигането на едно истинско европейско решение с всички възможни гаранции.

Досега критикувахме отсъствието на Комисията в предварителните преговори и начина, по който тя отстъпи за двустранните преговори, когато всяка държава-членка с предприятия на „Опел“ призоваваше за едностранни решения. Във връзка с това трябва да се посочи, че имаше дори регионални правителства, като моето в Арагон, което преди една година първо предложи гаранция за предприятието във Фигеруелас.

Заради отказа на Комисията от отговорностите ѝ обаче тази промяна доведе до настоящото положение на объркване и сериозен риск, че резултатите от изборите, които нямат никаква връзка с критериите за промишлена жизнеспособност, ще доведат новото европейско дружество до безизходно положение, в което критериите за конкурентоспособност не са приоритет, а високите разходи, от гледна точка на заетостта, са неизбежни. За да не позволим това да се случи, е нужно да постигнем европейско решение, което е икономически жизнеспособно сега, както и в средносрочен и в дългосрочен план, и в което се отдава приоритет на заетостта чрез конкурентоспособността и производителността на знакови предприятия, като това във Фигеруелас.

Няма да позволим Комисията да остане неутрална нито миг повече. Тя трябва да действа и да гарантира както заетостта, така и бъдещето на „Дженеръл мотърс Европа“. Парламентът ще изиска това от името на всички работници на „Опел Европа“.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Г-жо председател, благодаря на членовете на Комисията за техните разяснения.

По време на цялото разискване се безпокоях заради връзката, която се прави между изборите в Германия и положението на дружеството, което оказва влияние върху много предприятия в Европа.

Ще се спра на три аспекта, споменати от члена на Комисията. Считаю, че положението изисква пълна и безусловна прозрачност при всички извършвани в момента преговори. Съгласна съм, че е необходим мониторинг на всички аспекти както от законова гледна точка, така и от гледна точка на помощите. Членът на Комисията обаче заяви, че смята реструктурирането за неизбежно, наред със съкращения на работни места и закриване на предприятия.

В отговор на това – което според мен се дължи на предложението до този момент бизнес модел и мащаба на користните интереси в Европа – и предвид тази перспектива считам, че трябва да поставим на първо място хората. Ние и Комисията трябва да обмислим и да приложим иновативни политики, за да защитим хората и да гарантираме, че те могат да живеят един достоен живот и да получат стандартно обучение във всички европейски държави, за да могат да се приспособят към бъдещия трудов пазар и към изискванията на новите дружества.

Второ, във връзка с помощите за дружествата бих искала да заявя, че помощите трябва да направят оставащите предприятия жизнеспособни. Необходим е и сериозен ангажимент за иновации, и както други колеги споменаха, най-вече за хибридни технологии, като по този начин автомобилната промишленост няма да зависи единствено от изкопаеми горива.

Следователно именно това изискваме от Комисията в бъдеще.

Philippe Lamberts (Verts/ALE). – (FR) Г-жо председател, бих искал да направя няколко коментара.

Първо, досега държавните помощи за автомобилната промишленост и действията, предприети от държавите-членки и Комисията, бяха белязани, от една страна, от това, което наричам отбранителен подход, а от друга – от краткосрочен подход. Аз например считам, че настоящите огромни премии за бракуване са дали тласък и изкуствено са увеличили търсенето, както и че сега, когато тези премии вече са към своя край – или скоро ще бъдат – ще разберем точно колко измамно впечатление създават те. Търсенето не може да върви в крак с предлагането.

Затова искаме да насърчим Комисията да работи много по-мощно. Що се отнася до държавните помощи, аз считам, че е необходимо да изведем два приоритета на действие.

Първият е, че въвеждането на устойчиви решения за мобилност в Европа изисква таланта и уменията на работниците от автомобилната промишленост – от инженери до работници, извършващи физически труд. Следователно първата област на действие очевидно е да помогнем за запазването и развиването на тези умения в автомобилната промишленост или в свързаните с нея отрасли.

Също така считам, че следва да се наложат много по-сериозни условия за държавните помощи, отколкото сега. С други думи, не е достатъчно да се каже: „ще продължим както досега“. Смятам, че държавните помощи трябва да са предмет на по-ускорена промяна в отрасъла. В това отношение съм напълно съгласен с казаното от г-н Davies.

Бих искал накрая да отговоря на г-н Erpink, който очевидно твърди, че сме против свободата. Това, което всъщност се случва на пазара, е, че все по-малко граждани могат да кажат „моят автомобил е моята свобода“. Човек трябва просто да покара по улиците на Белгия или Нидерландия, за да осъзнае, че системата е достигнала своя предел.

Veronica Lope Fontagné (PPE). – (ES) Г-жо председател, уважаеми членове на Комисията, госпожи и господа, когато беше направено предложение да проведем разискване в пленарната зала по въпроса за бъдещето на „Опел Европа“, ние все още не знаехме за закупуването на дружеството от „Магна“ и руския им партньор „Сбербанк“ в четвъртък.

След месеци на несигурност започва нов етап за „Опел Европа“, който за някои е основание за надежда, докато за други е основание за безпокойство. Ние искаме условията на окончателния договор, който ще бъде подписан през следващите няколко месеца, да бъдат положителни за бъдещето на дружеството и аз се надявам, че правителството на Германия с право е на мнение, че това е най-надеждната оферта за оцеляването на дружеството.

Но като член на комисията по заетост и социални въпроси и като човек, който е родом от Арагон, където се намира предприятието Фигеруелас – едно от най-производителните предприятия понастоящем, аз трябва да изразя загрижеността си по отношение на съдбата на работниците. Говори се, че в плана си за реструктуриране „Магна“ обмисля да съкрати 10 560 работници – засега 1 700 от завода в Арагон – към което ще бъдат прибавени и много косвени съкращения.

Осъзнаваме, че е необходимо основно реструктуриране, за да се спаси дружеството, и че това ще окаже влияние върху работниците ни, но се надяваме, че планът ще бъде изготвен въз основа на икономически критерии и критерии за производителност и ще има за цел да достигне до най-доброто решение за всички.

Вярваме, че през следващите месеци правителствата на засегнатите държави ще вземат участие наред с Европа. Това ще означава, че заедно, въз основа на икономически критерии, можем да подпомогнем жизнеспособността на „Опел“ с възможно най-ниските разходи за работниците във всичките му европейски предприятия.

Председател. – Г-н Luhan, имайте въпрос към г-жа Lope Fontagné. Нали затова бяхте вдигнали синята си карта?

Petru Constantin Luhan (PPE). – (DE) Г-жо председател, смятам, че е много важно да обсъдим този въпрос. Това, на което досега не беше обърнато внимание обаче, е разглеждането на въпроса в контекста на европейското и регионалното развитие.

(Председателят отнема думата на оратора)

Председател. – Това не е въпрос към г-жа Lope Fontagné. Ако желаете да говорите съгласно процедурата с вдигане на ръка, ще имате тази възможност в края на разискването.

Mario Pirillo (S&D). – (IT) Г-жо председател, госпожи и господа, неотдашните събития във връзка с „Опел“ ме накараха да се замисля за нещо повече от придобиването на един исторически европейски производител на автомобили. Питам се: каква промишлена политика желаем за Европа? Бих предпочел „Опел“ да бъде придобито от европейска група; това би демонстрирало сътрудничество и солидарност сред промишленостите в сектора, както и силно чувство на принадлежност към Европейския съюз.

На конференцията „Etats Généraux de l'Automobile“ през месец януари 2009 г. членът на Европейската комисия, отговарящ за промишлеността, г-н Ферхойген, заяви, че автомобилният сектор е от съществена важност за икономиката, обществото, заетостта и научноизследователската дейност. Безпокоя се за възможното

отражение, което сделката може да има от гледна точка на заетостта, и се надявам да не се стигне до съкращения. Още повече съм разтревожен относно държавните помощи, които не трябва да изкривяват конкуренцията на автомобилния пазар. Комисията ще трябва да гарантира, че помощите не са обвързани със закриване на предприятия.

Жалко е, че предложението, направено от „Фиат“, не беше прието нито от правителството на Германия, нито от директорите на „Опел“. Днес „Фиат“ е технологично най-напредналият производител на превозни средства – погледнете само какво направи дружеството за намаляване на емисиите от въглероден диоксид от своите автомобили.

Dirk Sterckx (ALDE). – (NL) Г-жо председател, г-жо член на Комисията, ние всъщност гледаме на Вас като на арбитър в този случай. Ако съм разбрал правилно, предприятието на „Опел“ в Антверп скоро ще бъде закрито. То все още може да бъде отдадено на една или друга марка като подизпълнител, но, разбира се, тази възможност не е никак сигурна.

Като гражданин на Антверп намирам за особено трудно да приема, че в продължение на месеци бяхме убеждавани, че изборът ще се основава не само на икономически доводи, но и на възможността на Германия, на германското правителство, да отпусне много голяма сума от средствата на данъкоплатците. Затова и ние гледаме на Вас като на арбитър, за да видим дали това е вярно и да разберем дали в този случай са били използвани само икономически и търговски доводи и дали не става дума за оцеляването на най-силния от икономическа или политическа гледна точка.

Когато разследването Ви приключи, ще сме Ви задължени, ако представите резултатите си в Парламента. Все пак още не сме чули нищо от засегнатите дружества. Затова разчитаме на Вас да ни осведомите за доводите, използвани от засегнатите страни. Бих желал да ми кажете защо Антверп – моят град – е пострадал най-тежко, защото много хора у дома ще оценят това като показател за доверието, което могат да имат в Европейската комисия и в самия Европейския съюз.

Marianne Thyssen (PPE). – (NL) Г-жо председател, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, споделям голямата загриженост на повечето колеги в Парламента относно съдбата на „Опел“ и хората, които работят там или изкарват прехраната си в тази област. Вече е взето принципно решение за придобиването на „Опел“, но през последните няколко дни, дори часове, бяха направени изявления, които внесоха голяма доза объркване по няколко точки. Това е изтощително за работниците, както и за заетите в сектора на доставки, и затова е необходимо незабавно да се даде яснота, но все пак и един сериозен, честен подход.

Това, което ме безпокои във връзка с досието в един европейски контекст, е обявлението на „Магна“, че единствено предприятието в Антверп ще бъде закрито, докато бяха публикувани проучвания, които показват, че точно това предприятие държи козове от гледна точка на бизнес икономиката. Затова не мога да се отърва от усещането, че или мултинационалните дружества настройват държавите-членки една срещу друга, или обратното – държавите-членки използват държавните помощи, за да повлияят на избора на предприятия, които да бъдат закрити или спасени, по начин, чрез който се изкривява конкуренцията. Ако случаят е такъв, освен икономическата криза и тежките социални последици от нея ще бъдем изправени и пред криза на институциите – доверието в институциите – което ще остави хората без каквато и да е опорна точка.

По тази причина аз призовавам настоятелно – както съм правила и преди, през февруари, в писмена форма – Комисията наистина да използва всички средства, с които разполага, за да гарантира, че жертвите на тежкото положение в „Опел“ няма да бъдат оставени да се оправят сами и да започне наистина официално разследване на използването на държавни помощи. Това е в интерес на обективното и прозрачно третиране на всяко едно предприятие и хората, които зависят от него. Хората все пак трябва да могат да разчитат на Европейския съюз да изпълнява основните си задачи при трудни обстоятелства като тези, на които сме свидетели в момента, и да гледа сериозно на нещата; хората трябва да бъдат сигурни, че в Европа няма място за двойни стандарти. Това ще е истинският индикатор за доверието в институциите, уважаеми членове на Комисията, и ние разчитаме на вас.

Arlene McCarthy (S&D). – (EN) Г-жо председател, считам, че всички споделяме една и съща цел – да гарантираме дългосрочната жизнеспособност и конкурентоспособност на автомобилната промишленост на Европейския съюз и да запазим работните места в сектора.

През месец юли изпратих писмо на члена на Комисията г-н Ферхойген и бях окуражена, след като той пое ангажимента да гарантира еднакви условия в плана за реструктуриране за европейското подразделение на „Дженеръл мотърс“. В моя регион предприятието „Воксхол“ в Елсмиър порт е важна част от местната икономика,

в която пряко са заети приблизително 2 200 души. Предприятието претърпя основно реструктуриране и се смята за ефективно и конкурентоспособно, каквото е и предприятието „Лътън“ в югоизточна Англия.

Никой не желае съкращаване на работни места, но всяко решение трябва да се основава на жизнеспособността и ефективността на предприятията. То трябва да бъде взето въз основа на безпристрастност, а не на фаворитизиране, и не защото една държава-членка е обещала повече финансиране от други. Доволна съм, че г-жа Крус осъзнава, че няма място за политически задкулисни решения и политически връзки или условия при отпускането на държавни помощи.

Приканвам Комисията да бъде бдителна и да гарантира, че всяка финансова подкрепа е съобразена с правилата за държавните помощи и способността на европейските предприятия да бъдат търговски жизнеспособни и икономически годни за бъдещето. Поддържането на силна европейска автомобилна промишленост означава възприемане на общоевропейски подход за поддържане на жизнеспособна и ефективна инфраструктура във всички държави-членки и всички региони.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Беше повдигнат въпросът дали предоставянето на 4,5 млн. евро от правителството на Германия за реструктуриране на „Опел“, което беше приветствано като успех, е политически или икономически акт. Най-добрият отговор на този въпрос беше даден от представителите на германското правителство, които избраха „Магна“ да придобие „Опел“. Един представител не участва в решителния вот, а друг, г-н Wennemer, гласува „против“, защото смяташе решението за политическо.

Европейската комисия трябва да направи оценка на естеството на държавите помощи, отпуснати на „Опел“, и да информира Парламента дали това не е случай на защитаване на местния пазар за сметка на предприятията и работни места в други държави-членки на Европейския съюз. Бях изненадан от строгостта на оценките на Европейската комисия, защото на работниците от корабостроителницата в Шчечин и Гдиня не беше дадена никаква възможност да продължат да произвеждат кораби. Оценката на случая с държавните помощи на г-жа Крус ще бъде ли толкова строга и надеждна, както в случая с полските корабостроителници? Гражданите на Европа подозират, че в тази област се прилагат двойни стандарти.

И накрая, бих искал да посоча, че вече измина една година от началото на световната финансова криза. В тези трудни времена Европейската комисия трябва да бъде готова да помага, да прави оценки, да съветва и да предлага решения, които не са белязани от подозрения за политически и протекционистки интереси на отделни държави-членки. За съжаление оставам с впечатлението, че Комисията е възприела пасивен подход в този случай.

Olle Ludvigsson (S&D). – (SV) Г-жо председател, можем единствено да заключим, че кризата, в която се намираме, няма прецедент. Затова е необходимо да разполагаме със съгласувана и активна политика – не само за да спасим работните места, които можем да спасим, но и да помогнем на съкратените работници да се върнат на пазара на труда. Обучението ще бъде от изключително голямо значение.

Автомобилната промишленост е двигателят на европейската икономика и е важно решенията да бъдат вземани въз основа на дългосрочните цели за развиване на една устойчива европейска автомобилна промишленост. Бяха направени различни предложения за това как съкращенията на работни места и информацията ще бъдат разпределени. Ако се наложи всяко пето работно място в групата „Опел“ да бъде съкратено, това ще създаде огромни трудности за засегнатите хора и общества, независимо от засегнатата държава. Затова се надявам, че процесът е бил правилно изпълнен и че мултинационалните дружества не е трябвало да настройват държавите една срещу друга в процеса на търга и да настройват работниците едни срещу други. Ответните действия на Европа спрямо кризата трябва да бъдат координирани и балансирани.

От голяма важност е да се включат също професионалните организации и те да могат да участват в процеса по един активен и градивен начин. Освен това е важно Комисията и Парламентът да следят внимателно развоя на нещата. Научноизследователската и развойната дейност ще бъдат от съществено значение за бъдещето на автомобилната промишленост и това се отнася не само за „Опел“, но и за всички производители на превозни средства в цяла Европа.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (DE) Г-жо председател, оценявам факта, че една толкова важна тема се разисква тук, в Европейския парламент. Лично аз съм работил в продължение на повече от три години в сектора на автомобилните доставчици. В родната ми страна чуждестранните инвестиции в автомобилния сектор са основен приоритет. Затова считам, че автомобилната промишленост играе важна роля по отношение на регионалното развитие.

Освен да подкрепяме иновациите, ние следва и да създаваме стимули за автомобилните доставчици и производителите на автомобили в цяла Европа за реструктуриране и развиване на дейността, като една от най-важните цели на Европейската комисия и Европейския парламент е да се гарантира високо ниво на икономическа съгласуваност. Комисията трябва да прави повече, включително по отношение на отпускането на помощи за автомобилната промишленост. Засега това трябва да се счита за мярка, която има за цел да се бори с финансовата и икономическа криза, въпреки че на нея трябва да се гледа и като на един от градивните елементи на иновациите в автомобилната промишленост.

От тази гледна точка „Опел“ е само един пример за кризата в сектора, но, разбира се, много производители на автомобили се намират в същото положение. Затова искаме Комисията да третира този сектор и тази област като приоритети.

Matthias Groote (S&D). – (DE) Г-жо председател, уважаеми членове на Комисията, госпожи и господа, това, разбира се, не е първият път, в който разискваме темата за „Опел“ и автомобилната промишленост. Доволен съм, че спасяването им беше успешно. Бяха направени и други предложения, като структурна несъстоятелност. В автомобилната промишленост – аз току що идвам от Бавария, където посетих едно автомобилно дружество – хората се нуждаят спешно от поръчки. Нещата са излезли извън контрол. Ако и „Опел“ беше обявен в несъстоятелност, положението щеше да е много, много лошо, а последиците биха били опустошителни.

Току-що чухме заключенията на Комисията. Беше проведена среща на автомобилната промишленост, в която Комисията взе участие, но всъщност не сме чули нищо след срещата. Днес чухме, може би, какво не е възможно. Това трябва да се промени за бъдеще – необходимо е да чуем от Комисията какво е възможно, за да предотвратим националистическите разисквания. Комисията трябва да посредничи по-ефективно, за да можем да следваме една обща европейска промишлена политика. Това е, което очаквам от следващата Комисия.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Г-жо председател, преди всичко смятам, че трябва да заявя, че позицията ми в този случай е пристрастна по две причини. Съпругата ми работи в ръководството на автомобилно дружество в Германия, а в Австрия хората са доволни, че „Опел“ беше спасен от банкрут по този начин. Ако погледнем събитията по-отблизо обаче, имам големи съмнения дали не правим точно това, което вече наблюдавахме в Австрия във връзка с явното спасяване на национализираната промишленост и случилото се в Германия във връзка с дружеството „Холцман“ преди ключови избори. Не знам дали членовете на Парламента от Германия биха се обзаложили с мен за това дали германските данъкоплатци биха подкрепили „Опел“ така, ако не се провеждаха толкова важни избори след десет дни.

Бих искал Комисията да обмисли *sine ira et studio*, наистина да си помисли дали това е разумно. Ако ще говорим постоянно за конкуренция, това и трябва да имаме и то не трябва да доведе до влошаване на нещата, заличайки със себе си онези, които са постигнали по-добри финансови резултати от „Опел“!

Theodor Stolojan (PPE). – (RO) Г-жо председател, ние всъщност говорим за признаци на възстановяване в Европа, но, за съжаление, положението в автомобилната промишленост е все още обезпокоително. Затова мисля, че трябва да изпратим ясен сигнал на европейските държави и да ги насърчим да продължат програмите си за замяна на стари автомобили, ползващи много гориво, с нови автомобили, като в същото време запазят програмите си за насърчаване от бюджетите на съответните държави. Очевидно трябва да можем и да обвържем тези програми с определени условия за реструктуриране с цел пестене на енергия.

Saïd El Khadraoui (S&D). – (NL) Г-жо председател, неокончателното решение на досието „Опел“ съдържа добри новини за някои, но съдържа най-вече лоши новини за хилядите хора, които ще загубят работата си, а от съобщението днес следобед разбирам, че те ще бъдат и от Антверп. Тук дори не говорим за веригата на доставки, където голям брой работни места също ще бъдат закрити. Всичко това представлява социална трагедия и аз считам, че във връзка с това са важни три неща.

Първо, Комисията вече трябва да използва всичките си правомощия, за да гарантира, че отрицателните последиствия от обявеното реструктуриране ще поемат по един честен, обективен път. Това е от съществено значение, за да се запази доверието в Европа и да не се позволи на хората да повярват, че няма равнопоставеност между всички работници.

Второ, от този момент нататък Комисията трябва да вложи всичките си усилия, за да помогне да се предложи нова перспектива там, където се закриват работни места.

Трето – и това според мен е поука, която трябва да се извлече – нуждаем се от по-активна Комисия, нуждаем се от европейска промишлена политика, от перспектива относно предизвикателствата, възможностите и

начините на решаване на проблеми от европейска гледна точка във връзка с транснационалните промишлени сектори, като автомобилната промишленост.

Krisztina Morvai (NI). – (EN) Г-жо председател, извинявам се невежеството си. аз съм адвокат по правата на човека с много малко познания по икономически въпроси и затова имам два основни въпроса.

Първият е: не съществува ли основен проблем с една икономическа система, в която печалбите биват приватизирани, а разходите и обезщетенията биват национализирани и плащани от данкоплатците, повечето от които са бедни хора – или голяма част от тях са бедни – и трябва да плащат за лошите решения на един ограничен кръг от хора, съставляващи богатия корпоративен елит? Няма ли нещо гнило в тази система и не трябва ли да разгледаме причините за всичко, което разискваме днес?

Вторият въпрос е – говорехме за дискриминация при предоставяне на обществени средства географски или между нации и държави – ами секторите? Справедливо ли е този големи корпорации да получават обществени средства от парите на данкоплатците, докато дребните и семейните предприемачи не получават нищо? Това не е ли основно нарушение на принципа на равните възможности между икономическите субекти в Европейския съюз?

Richard Howitt (S&D). – (EN) Г-жо председател, като член на Европейския парламент, който представлява Лътън, източна Англия, бих искал да се присъединя към британския ми колега, Arlene McCarthy, и да изкажа искреното ни желание г-н Шпидла и Комисията внимателно да разгледат сделката между „Дженеръл мотърс“ и „Опел“ ред по ред, за да се уверят, че една сделка, която е за европейска разпродажба, е добре сделка за Европа като цяло.

Бих искал и да го приканя да разгледа най-вече въпросите, свързани с производството на микробуси, които се произвеждат в Лътън. Първо, защото партньор на „Магна“ е руско дружество за камиони и съществуват опасения, че дружеството ще се облагодетелства за сметка на съществуващото производство. Второ, очаква се да има нов модел на пазара на микробуси до 2012 г., така че – освен ако „Магна“ не даде гаранции за производството на новия модел – това води до опасения относно бъдещето на предприятието. И накрая, съществуват опасения, че сделката няма да е съвместима със съвместното производствено предприятие между „Дженеръл мотърс“ и „Рено“, което представлява половината производство в Лътън. Призовавам г-н Шпидла да направи всичко възможно да гарантира това производство, както и работните места, свързани с него.

Владимир Шпидла, член на Комисията. – (CS) Госпожи и господа, разискването ясно показва, че автомобилната промишленост е една от най-важните области от икономиката на Европейския съюз. По мое мнение стана пределно ясно, че за автомобилната промишленост – както и за „Опел“ – може да има единствено европейско решение и че е невъзможно да се намери дългосрочно решение в рамките на отделните държави, което ще устои на изпитанията на времето от икономическа и социална гледна точка. Според мен беше и ясно подчертано колко е важно Комисията да гарантира, че всички правила са приложени напълно последователно и по един изцяло безпристрастен начин. Имаше доста разисквания за правилата на икономическа конкуренция, но бих искал да подчертая, че Европа разполага и с редица съществени директиви, които разглеждат социалните въпроси и регулирането на реструктурирането, както и осведомяването на работниците и с редица други въпроси, които по принцип трябва да вземем под внимание, защото всяка икономическа дейност по същество представлява взаимодействие между хората и трябва да вземем предвид социалните последици от всички решения. Бих искал да подчертая, че случаят „Опел“ сам по себе си ясно показва всички важни елементи за автомобилната промишленост и по мое мнение можем да съдим и какво бъдеще очаква европейската автомобилна промишленост от начина, по който различните европейски структури си сътрудничат за решаването на проблема.

Госпожи и господа, в разискването беше загатнато, че Комисията не е била достатъчно активна. Трябва да кажа, че по време на кризата и особено в нейното начало налице бяха отчетливи прояви на протекционистки тенденции и икономически национализъм. Няколко месеца по-късно това вече не беше належаща тема. Според мен трябва да признаем огромните усилия, направени от Комисията по въпроса, които доведоха до конкретни резултати. Що се отнася до самия въпрос, моят колега, г-н Ферхойген, организира две срещи по повод този въпрос, на които обедини отделните държави-членки и в резултат държавите-членки споделиха информация, а това не винаги се е случвало при предишни опити за реструктуриране. Според мен разискването ясно показва и че европейската автомобилна промишленост в момента претърпява дългосрочен процес на реструктуриране и че този факт трябва да бъде взет под внимание. Бъдещият напредък беше основна тема и аз се радвам, че мога отново да изтъкна, че помощите се влагат в иновации в автомобилната промишленост чрез Европейската инвестиционна банка, за да се гарантира, че кризисното положение няма да отслаби способността на промишлеността за иновации.

Госпожи и господа, въпреки че взетото решение е от съществено значение за разисквания от нас въпрос, ние сме в средата на един процес и не може да има съмнение, че Комисията е мобилизирала всичките си сили и ресурси, за да гарантира, че процесът е изпълнен правилно и че е обърнато специално внимание на социалните аспекти.

Нели Крус, член на Комисията. – (EN) Г-жо председател, благодарна съм за повечето забележки, които чухме, поради няколко причини. Това е чудесна възможност да разберем в кои случаи ролята на Комисията се ограничава и в кои случаи се оценява критично, както и какви са ясните цели на политиката на Комисията. Искам също да спомена времевия график. Г-н Langen съвсем ясно изложи позицията си за него в изказването си за ролята на Комисията.

Всички осъзнаваме, че живеем на континент – и не е само този – който не е населен единствено с ангели. Изкушението да се използва държавна помощ, както всички знаем, се появява в много случаи. Именно поради това решенията за използване на държавна помощ са в правомощията на Комисията – решение, подкрепено от всички държави-членки. Между другото, продължава да ме впечатлява фактът, че основателите на Европа още тогава, през 50-те години на XX век, са били наясно с опасностите, които крие неправилното използване на държавна помощ. Те са изложили съвсем ясно своята позиция в Договора от Рим.

Имайки предвид това, ролята на Комисията е да проверява държавното финансиране да не се основава на никакви протекционистки условия; именно в това се състои предизвикателството, пред което сме изправени. Някои от вас ще попитат защо не можем да ускорим нещата, но всъщност ние правим най-доброто, на което сме способни. Между другото, националността никога не е била проблем при сътрудничеството с банки. Наистина имаме примери в немския банков свят, например бързото развитие по случая с банката Sachsen LB, но това зависи – също и в този случай – от участниците. Трябват ни факти и цифри. Нуждата от ускорение се подразбира: дори няма нужда да я споменавам, тъй като всички знаем това. Ще напредваме толкова бързо, колкото ни позволява наличната информация. Имайки това предвид, ние също така разбрахме ясната ви позиция, че трябва да бъдем много внимателни и прецизни и да започнем разследване, да намерим доказателства и да ги представим пред Парламента. Винаги съм искала – и съм успявала, надявам се – да дам обратна връзка и да обясня до какви резултати се е стигнало, но трябва и да проверяваме нещата, които установяваме. Трябва да сме сигурни, че можем да гарантираме това.

Ако г-н Verhofstadt иска да отиде дори по-далеч – не само с държавната помощ, а и с правилата за сливане – тогава, ако Комисията трябва да бъде уведомена за Magna/Sberbank съгласно Регламента на ЕС за сливанията, ще разгледаме внимателно този случай. Разбирам, че именно това е желанието на уважаемия колега.

Трябва да бъдем много внимателни, когато поставяме нездрава, но висококонкурентна промишленост в картел, който разчита на разпределяне на пазара и определяне на фиксирани цени, защото може да се окаже, че това, което се опитваме да спасим, ще попадне в по-лоша ситуация. Ние имаме предвид както скоростта, така и необходимостта от голямо внимание и прецизност, нуждата да се разгледа въпросът в дълбочина. Много е важно да бъдем сигурни, че държавната помощ ще доведе до успешно реструктуриране. Това е основополагащо и Комисията е напълно убедена в него. Няма никакво значение колко голяма е държавата-членка, нито пък каква е националността или големината на портфолиото на компанията. Ние сме обективни.

Уверявам ви, че очаквам с нетърпение изготвянето на предложение, с което можем да кажем, че сме свършили работата си, направили сме всичко както трябва и ви уверяваме, че то е осъществимо и че в бъдеще ще осигури стабилни работни места. Това е сред основните неща, които дължим на хората, които понастоящем живеят в несигурност.

Председател. – Разискването приключи.

21. Горски пожари от лято 2009 г. (разискване)

Председател. – Следващата точка е становището на Комисията относно горските пожари през лятото на 2009 г.

Ставрос Димас, член на Комисията. – (EL) Г-жо председател, на първо място бих желал да засвидетелствам подкрепата си на засегнатите от неотдавнашните горски пожари.

Това лято Общността даде важен принос при потушаването на множеството трудни за овладяване горски пожари, които избухнаха в различни държави-членки. Пилотната програма за Тактически резерв на ЕС за

борба срещу горските пожари изигра важна роля и осигури помощ за засегнатите от горски пожари държави-членки.

Бих искал да изкажа специална благодарност на Европейския парламент, че одобри финансирането на тази пилотна програма. Трябва също така да кажа, че пилотната програма е малка част, частично приложение на предложения и идеи от доклада на г-н Barnier, на когото също изказвам благодарност.

Тази пилотна програма чувствително подсили Механизма за гражданска защита на Общността и вследствие на това възможностите за оказване на помощ на държавите, засегнати от природни бедствия.

Механизмът за гражданска защита на Общността беше използван от Франция, Италия, Испания и други държави-членки на Европейския съюз, за да се осигурят средства за погасяване на пожари от въздуха в Гърция, Италия, Португалия и други държави. Всъщност за първи път бяха използвани две общностни въздухоплавателни средства за борба с пожарите, заедно с гръцки, португалски и френски средства за погасяване на пожари от въздуха, по пилотна програма, предвиждаща създаването на независима общностна противопожарна команда.

Във връзка с тези неотдавнашни пожари много политици, учени, журналисти и обикновени граждани отново призоваха да се създаде на европейско равнище специализирана противопожарна служба, способна да осигури пряка и ефикасна намеса, когато националните противопожарни средства са недостатъчни.

В тази посока бяха положени огромни усилия, за да се създаде независимо звено за намеса, което да се бори срещу горските пожари, и, както казах, подкрепата на Европейския парламент беше решаващ фактор. Тя ни позволи да осигурим финансиране за предоставянето на средства за погасяване на пожари от въздуха и – за първи път през това лято, през периода от 1 юни до 30 септември – създадохме и изпратихме въздушни противопожарни сили под надзора на Европейската комисия – Тактическият резерв на ЕС за борба срещу горските пожари, чиито въздушни съдове се включиха в операции по погасяване на огъня в различни държави. За да бъде по-точен, той беше мобилизиран при шест от деветте инцидента, при които Механизмът за гражданска защита на Общността беше повикан на помощ.

Всъщност националните въздушни средства, независимо дали са гръцки, португалски, италиански или от други държави, бяха подкрепени от изцяло общностните въздухоплавателни средства за борба с пожарите, които летят под флага на Европейския съюз, а не на отделна държава-членка.

Целта на пилотната програма беше да се попълнят пропуските във въздушния капацитет на държавите-членки, а не да се заместят наличните национални средства. Предоставените резервни въздушни сили тази година бяха използвани, както вече казах, в Португалия, във Франция и в Корсика, в Италия и в Гърция, в района на Атика, където имаше големи пожари. Те са базирани на остров Корсика, равноотдалечен за целите на намесата и от двете страни на Средиземно море.

Считам, че в момента има спешна нужда да се създаде независима служба с капацитет да се справя с природни бедствия на общностно равнище. Надяваме се, че тази пилотна програма ще образува ядрото на бъдещо европейско звено за бързо реагиране при борба с горските пожари и други природни или причинени от човека бедствия.

Разбира се, съществуват и други гледни точки по въпроса за горските пожари, като някои хора цитират принципа за субсидиарност в сектора на управлението и опазването на горските ресурси. Съществува обаче и резервираност относно предоставянето на повече правомощия на Комисията в сектора на гражданската защита. Изказват се и аргументи, че наличието на европейско звено за борба с пожари ще създаде измамно чувство за сигурност у много национални власти, които може да започнат да пренебрегват необходимите инвестиции в човешки ресурси, в средства за борба с пожарите и, което е по-важно, в предотвратяването на пожари и други природни бедствия.

Като оставим настрана тези реакции, съществува известен брой практически проблеми, проблеми на координацията, особено по въпроса за горските пожари. Например какви критерии и какви приоритети ще се използват, за да се прецени как да се използват въздушните единици за борба с огъня при възникване на пожари в няколко държави едновременно, например в Португалия и в Гърция.

Във всеки случай всички тези проблеми ще бъдат анализирани в доклад, представен от Европейската комисия за обсъждане от Съвета на министрите и Европейския парламент, относно дейността на пилотната програма през това лято.

Съветът, Европейският парламент и Комисията ще трябва еднакво да бъдат убедени и да си сътрудничат при създаването на този механизъм. Разбира се, междувременно държавите-членки не трябва ни най-малко да пренебрегват задълженията си в областта на осведомяването, обучението и превенцията.

Ще кажа още няколко думи относно Механизма за гражданска защита на Общността, създаден през 2001 г., чиито действия в първите години бяха малко. От 2005 г. насам действията му по намеса при пожари както в Европейския съюз, така и извън него –приблизително 50% в Европейския съюз и 50% извън него – се увеличиха петкратно, подобриха се сътрудничеството и помощта, която предоставяме чрез Механизма за гражданска защита на Общността.

Всеизвестно е колко важна беше намесата както в случая с вълната цунами, така и по време на урагана „Катрина“. Всъщност ние първи изпратихме специалисти в бедстващите зони и в двата случая. При все това, както казах преди, предстои да се постигне още много и всеки, който прочете доклада Barnier, ще види до каква степен може да напредне гражданската защита в полза на европейските граждани, и, разбира се, в полза на околната среда.

Theodoros Skylakakis, *от името на групата PPE*. – (EL) Г-жо председател, всяка година в Южна Европа се унищожават 400 000 хектара гори. Това е системно повтарящо се бедствие в големи размери, което ще се запълбочава през следващите десетилетия. Поне през следващите 30–40 години, независимо какви усилия полагаме за намаляването на парниковите газове, ще живеем при влошаващ се климат, който ще усложни живота ни, особено в Южна Европа, където горите са по-уязвими на климатични влияния. В бъдеще ще трябва да се борим с по-големи пожари и с по-сериозни опасности.

При нормални обстоятелства противопожарната дейност е отговорност и задължение на държавите-членки, а държавите-членки в Южна Европа се справят успешно с десетки хиляди пожари годишно. Всяка година обаче, при изключителни обстоятелства, избухват особено унищожителни пожари, за които са необходими външна помощ и солидарни усилия.

Предлаганото от Европейската Народна партия (Християндемократи) решение се основава на тези изводи и дава представа, наред с другото, и за спешната нужда от ефикасни европейски сили за бързо реагиране, за които говори и г-н Димас и каквито бяха предложени в доклада Barnier.

То показва колко е нужна гъвкава и незабавна мобилизация на ресурсите на фонд „Солидарност“ на ЕС, колко е нужна борбата срещу горските пожари да стане приоритет в плана за действие на ЕС, който понастоящем се разглежда с цел приспособяване към климатичните промени, и колко е необходимо Комисията възможно най-бързо да направи предложение за европейска политика за справяне с природните бедствия.

Що се отнася до моята страна, и по-точно до засегнатите жители, е важно това решение да се одобри от Европейския парламент. Важно е Парламентът да покаже, че е запознат с този жизненоважен за Южна Европа проблем.

Anni Podimata, *от името на групата S&D*. – (EL) Г-жо председател, г-н член на Комисията, тази година за нещастие отново се повтори случаят с горските пожари и, както всяка есен, ние се връщаме след почивката и разискваме как да бъдат възстановени засегнатите области и каква да бъде подкрепата за пострадалите.

За поредна година в Гърция оплакваме стотиците хиляди хектари изгоряла земя и неизчислимото екологично и икономическо бедствие, а Испания, Португалия, Италия и Франция също са понесли бедствия в подобен мащаб.

Г-н член на Комисията, едно нещо е ясно, и Вие намекнахте за него: изглежда не сме способни да се учим от направените в близкото минало грешки. В продължение поне на шест години говорим за общи европейски сили за гражданска защита. Европейският парламент непрестанно изискваше те да бъдат създадени, но това усилие се омаловажи от грешките на някои национални правителства. Грешките в разработката и приложението на превантивни механизми и мерки, неспособността или нежеланието да се наложи строго законодателство, което да задължава опожарените области да бъдат повторно залесявани, както и пропуснатите възможности да се използват всички налични общностни средства за обезщетяване на пострадалите.

На общностно равнище, освен силите за гражданска защита, основният приоритет на Комисията трябва да бъде прякото задействане на средствата по фонд „Солидарност“, и, още по-важно, освобождаването им от бюрократични спънки.

Най-накрая, г-н член на Комисията, Вие знаете по-добре от всички нас, че сме изправени пред нов вид пожари, така наречените високоинтензивни пожари, които са пряко свързани с измененията на климата и засягат

основно гори по средиземноморското крайбрежие и в Южна Европа. Поради това е необходимо опазването на горите както на национално, така и на общностно равнище да се преразгледа незабавно, като действията по предотвратяване на пожари и борба с огъня се приспособят към новите обстоятелства, а тези политики да се включат в рамката от мерки, които да се приемат с цел държавите-членки да се справят с предизвикателството на измененията на климата.

Izaskun Bilbao Barandica, *от името на групата ALDE*. – (ES) Г-жо председател, г-н член на Комисията, много Ви благодаря за обясненията, които дадохте.

Действително, аз считам, че трябва да се изгради общностна политика, най-вече за да се предотвратяват възникващите пожари, на които бяхме свидетели през цялото лято.

Също така бих желала да кажа, че в началото на изказването си искам да отдам почит на паметта на четиримата пожарникари, които загинаха през юни в Орта де Сан Хуан, Тарагона, и да засвидетелствам почитта си на техните семейства и колеги.

Нуждаем се от политика по превенция, но също и от координационна политика. Не трябва да забравяме, че за много от избухналите пожари витаят подозрения, че са породени от спекулативна политика, от намерения за застрояване. Поради това считам, че в Европа трябва да работим също така за повишаването на сигурността чрез разследване и стандартизиране на санкциите за екологични престъпления. Трябва да обсъдим и възможността те да бъдат преследвани чрез европейска заповед за арест.

На специалистите трябва да се предоставят необходимите ресурси, за да развият новаторски механизми за прогнозиране на времето, за измерване на ветровете и температурите, така че да могат да работят при необходимите условия, защото в крайна сметка те предпазват всички нас.

Michail Tremopoulos, *от името на групата Verts/ALE*. – (EL) Г-жо председател, интересно е, че основно гърците говорят по този важен въпрос, който засяга цяла Южна Европа, имайки предвид, че големите горски пожари редовно унищожават широки области и дават отражение върху качеството на живот, биоразнообразието, регионалното развитие и бъдещето на гражданите.

Често горските пожари, какъвто беше случаят наскоро в Гърция, се дължат на зле организирани и конкуриращи се горски и полицейски служби, които насърчават палежите и незаконните действия, за да придобият горски земи. За нещастие и двете страни са правили опити да отслабят и ограничат конституционната защита на горите.

Постоянният натиск за промени в статута на земите, разширяването на жилищните квартали и, разбира се, безконтролните сметища, които биват изгаряни или спонтанно се самозапалват, заедно с измененията на климата – като всичко това е просто алиби за определени хора – сега увеличават опасния си потенциал да поразят природни бедствия.

Поради това е важно да съсредоточим повече усилия в превенцията, защитата и в акуратното управление на рисковете на европейско равнище, чрез координирано сътрудничество. В тази рамки трябва да запазим прилагането на устойчива европейска политика за горите и да осигурим действително рационално и устойчиво използване на средствата по Кохезионния фонд, Фонда за регионално развитие и фонд „Солидарност“, които са определени за предотвратяване и управление на рисковете и за възстановяване на засегнатите области.

Отпуснатите средства за възстановяването на засегнатите области трябва да се използват въз основа на рационални мерки за повторно залесяване и на научни изследвания, и бихме желали да подчертаем, че държавите-членки трябва да възстановяват предоставените им суми, когато се установи, че статутът на засегнатите горски земи е бил променен с цел жилищно строителство или развитие на туризъм.

Преди време, още преди две години, Парламентът одобри резолюции, съдържащи препоръки за предотвратяването на природни рискове и за бързо реагиране във връзка с тях, които за жалост не бяха ефикасно въведени. Считаме, че дългосрочната защита на горите и биоразнообразието може да се постигне единствено ако се прилага устойчива превенция на рисковете и управленска политика на национално, регионално и местно равнище, като се включат активно местните общности, насърчават се хората в провинциалните райони, създават се нови „зелени“ професии, осигуряват се образование и обучение през целия живот и се подпомогнат горските служби, изтъквайки важността на доброволческите команди за борба срещу горските пожари.

Най-накрая, трябва да увеличим усилията за развитие на по-ефикасни механизми за бързо реагиране на природни бедствия, като засилим постоянните сили за гражданска защита, за което говори г-н Димас, и като

приложим по-широко заключенията на доклада Barnier. В тази рамка предлагаме днес пред Европейския парламент резолюция с надеждата, че ще постигнем напредък в общите действия и в сътрудничеството между държавите-членки, в посока към действителна превенция и управление на природните бедствия и по-ефикасната употреба на фондовете на Европейския съюз за тази цел. Дължим го на децата си.

Nikolaos Chountis, *от името на групата GUE/NGL*. – (EL) Г-жо председател, моята страна, Гърция, за трета поред година стана свидетел как обширни области бяха унищожени от пожари. Пожарите през 2007 г., които представляваха едни от най-големите подобни трагедии, и тазгодишните пожари в североизточна Атика онагледяват колко оскъдна е противопожарната защита и системата за опазване на околната среда.

Бих искал да припомня пред Парламента, че Атина е европейската столица с най-малък процент зелени площи на жител и с най-високо атмосферно замърсяване, и че пожарите през 2007 г. и 2009 г. изостриха проблема с околната среда.

Измененията на климата могат да обяснят до известна степен бедствията, които сполетяха Южна Европа. Съществуват обаче и недостатъци в националните политики и в политиката на Европейския съюз, доколкото измененията на климата не бяха подпомагали внедрени в стратегията за околната среда.

Гръцките правителства разрешават опожарените земи да бъдат застроявани и държавната земя да се изкупува, а фондовете на ЕС не са достатъчно гъвкави. Поради тази причина, г-н член на Комисията, бих искал да Ви попитам дали Европейската комисия възнамерява да допринесе за институционалната защита на горите в страната, като незабавно мобилизира процедурата по изготвяне и ратифициране на горски карти, които, ако разполагаме с тях, може би щяха да предотвратят този палеж?

Възнамерява ли Комисията да съфинансира пряко изграждането на съоръжения против наводнения и ерозия, за да бъдат избегнати нови бедствия в засегнатите области? Възнамерява ли да финансира правилното повторно залесяване, защото то се извършва в твърде ограничен мащаб, за да може да възстанови щетите? И накрая, възнамерява ли Европейската комисия да обсъди със следващото гръцко правителство, независимо кое е то, създаването на градски парк в Атина на мястото на старото летище „Хеленикон“, което ще внесе глътка свеж въздух в Атика?

Много благодаря и искам да честитя именния ден на уважания член на Комисията, какъвто е обичаят в Гърция.

Niki Tzavela, *от името на групата EFD*. – (EL) Г-жо председател, г-н член на Комисията, беше ми приятно да Ви видя тук и да чуя изказването Ви. Считам, че с него Вие отговорихте на писмото, което изпратихме до Вас на втория ден от пожарите и в което изложихме предложението си за общи действия в Южна Европа с цел предотвратяването на пожари и борбата срещу тях, както и някои други подробни предложения.

Бих искала също така да добавя, че се радвам, че всички членове на Европейския парламент от гръцките партии и испанската партия отговориха на призива ни за общо присъствие в Европейския парламент и общи усилия за планирането на европейска стратегия за справяне с природни бедствия.

Г-н член на Комисията, по всичко личи, че пожарите и наводненията са в резултат на измененията на климата и понастоящем се превръщат в значително структурно явление – защото с право можем да ги наречем структурно явление.

Не трябва да мислим за решения в средносрочен и краткосрочен план. Трябва да поставим основата на дългосрочна стратегия. Ето защо правителствата на средиземноморските страни трябва да обединят усилията си и да убедят северните си партньори, че механизъмът, за който говорихте, е необходим както в рамката на субсидиарността, така и в рамката на солидарността.

Г-н член на Комисията, разбирам, че по отношение на субсидиарността срещате проблеми със Северна Европа. Надявам се, че природните бедствия ще засегнат само Южна Европа, но се страхувам, че измененията на климата напредват с такива темпове, че и Северна Европа може би ще бъде засегната от природни бедствия, макар и от различен порядък. Ето защо с пълно право предложихте да се планира стратегия за предотвратяване на природните бедствия и за справяне с тях.

Засега разполагаме с малкото звено, базирано в Корсика. Това лято то работи добре. Членът на Комисията, отговорен за околната среда, трябва спешно да развие и подкрепи това звено в своята препоръка по този въпрос до Комисията и до Съвета. Бих искала да призова членовете на Европейския парламент, които са представители на южни страни, да сътрудничат на правителствата си и да подкрепят препоръките, които г-н Димас направи към Комисията и към Съвета, тъй като това е в полза на всички държави от Южна Европа.

Видях предложението за резолюция на Европейската Народна партия (Християндемократи) и съм съгласна с него. Радвам се, че направиха предложение за подобна резолюция. Бих искала да добавя още нещо към това предложение за резолюция на групата. Ако приемем измененията на климата за началото, а пожарите и наводненията – за техен резултат, на конференцията в Копенхаген Комисията трябва в частност да наблегне на подготовката на стратегия за предотвратяване на природни бедствия и справяне с тях, да определи необходимия бюджет за осигуряване на мерки за предотвратяване на природни бедствия и по този начин да подкрепи примера, който ЕС даде със своя Тактически резерв за борба срещу горските пожари.

Очакваме да видим европейската стратегия за предотвратяване на природни бедствия и справяне с тях като основен приоритет, сред първите точки в дневния ред за конференцията в Копенхаген.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Г-жо председател, госпожи и господа, това, което се случи в Гърция тази година, не трябва никога да се допуска да се повтори в Европа. Общо 75 пожара бушуваха само в Гърция, шест от тях напълно извън контрол, най-сериозният, както днес чухме, на север от Атина, близо до столицата. Единствено благодарение на смелите и себеприщателни усилия на основно доброволческите противопожарни команди и други доброволчески организации, пожарите в много региони не се разпространиха неконтролируемо и човешките жертви се ограничиха до минимум.

Поради това изпитвам силно уважение към своите колеги, доброволческите противопожарни команди, чиято екипировка – меко казано – често е била далеч от съвременните стандарти, както чухме. Казвам „колеги“, защото имам предвид собствения си опит като член на доброволческа противопожарна организация в Австрия в продължение на десетилетия, така че съм силно съпричастен към положените усилия.

Нека обърне внимание на доводите на Комисията. Чудесно е, че европейски сили за реагиране ще помагат в случаите, когато местните противопожарни сили не могат да се справят сами. Също така обаче съм убеден, че старата пословица „Помогни си сам, за да ти помогне и Господ“ изразява един важен принцип; поради тази причина мисля също, че е много важно да се изградят механизми за гражданска защита. По отношение на това само мога да препоръчам и да призова настоятелно да се използва съществуващият опит, особено в Централна Европа, в Германия и Австрия, тоест там, където има разпространени по цялата национална територия доброволчески системи, доброволчески противопожарни команди, изпитани в продължение на повече от век.

Като пожарникар, бих се радвал да създам контакти с регионалните и национални ръководства на доброволчески противопожарни команди. При подобни случаи е добре да допринесеш с нещо и ако това се приема от отсрещната страна, бих предложил да разработя пилотен проект с нашите гръцки приятели за изграждането на доброволческа противопожарна команда в даден регион или община. Бих се радвал много и ако мога да помагам активно и да се включва в подобен проект заедно с колегите си от асоциацията за борба с пожарите в провинция Горна Австрия.

Michel Barnier (PPE). – (FR) Г-жо председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, аз, разбира се, бих искал да благодаря на члена на Комисията г-н Димас за присъствието му тук и отговорите му, както и за вниманието, което той продължава да отдава на всички тези бедствия.

Извършихме сериозна работа с г-н Барозу, който поиска от мен да изготвя доклад – той също го спомена – относно създаването на европейски сили за гражданска защита.

Представих този доклад на 9 май 2006 г. Когато го препрочитам и виждам какви бедствия ни сполитат, си давам сметка, че той все още е актуален.

Г-жо Tzavela, очевидно не става въпрос единствено за Гърция. Всички държави са засегнати и бих искал да добавя, че не става въпрос единствено за природни бедствия, има и такива, предизвикани от човека. Имам предвид например морски бедствия – катастрофата на „Ерика“ и безброй други – и промишлени инциденти като този в Чернобил. Има и други природни бедствия, освен пожарите. Ще дам пример с вълната цунами. Един ден можем да очакваме и в Средиземно море цунами – като онова, което е разрушило до основи град Месина в началото на XX век.

Честно казано, г-н член на Комисията, госпожи и господа, инструментите, които използваме, не съответстват на мащаба на бедствията, които ще се увеличат под съчетания ефект на глобалното затопляне и транспорта. Ето защо считам, че трябва да действаме по-мащабно.

Благодарен съм на Комисията, на г-н Димас и на всички негови екипи от генералната дирекция, които привеждат в действие механизма за гражданска защита. Считам, че трябва да отидем и по-далеч. Напълно разбираемо е да имаме засилено сътрудничество с онези държави-членки, които изявят желание. Ако не всички 27 искат

да изградят подобни сили за гражданска защита, нека започнем с 12 или 15. Тогава ще видите, че това засяга всички.

Списъкът на бедствията, който правя, ми дава основания да кажа, че всички са засегнати: наводненията, които сполетяха Германия през 2002 г., големите пандемии, а също така тероризмът. Именно поради това, г-н член на Комисията, бих желал Комисията да поеме инициативата да направим по-нататъшни стъпки, да предложи държавите-членки да активизират сътрудничеството си. Нашият Парламент, комисията по околна среда, общественото здраве и безопасност на храните и подкомисията по сигурност и отбрана ще Ви подкрепят в подобни далновидни начинания.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Г-жо председател, г-н член на Комисията, ето че тук отново говорим за пожари, защото всеки пожар унищожава част от европейските гори. С измененията на климата и глобалното затопляне бъдещето не изглежда много светло.

Природните бедствия са неизбежни, но те трябва да се предотвратяват. Още сега можем да поемем по този път, като намалим емисиите на парникови газове и изградим подходяща политика за горските ресурси, която отчита множеството екологични ползи, предоставени ни от горите, особено като погълщатели на въглерод.

Трябва да признаем, че европейският механизъм за гражданска защита работи по-добре, а някои държави-членки положили големи усилия и инвестирали значителни средства в предотвратяването на пожари и противопожарните сили за бързо реагиране. Например в моята страна, Португалия, беше одобрен план, който включва ново райониране на страната, създаване на специален бюджет за противопожарна защита, преразглеждане на законодателството и програма за възстановяване на опожарените земи. Но дори при всички тези мерки при нас продължават да възникват пожари.

Всички държави-членки, засегнати от пожари, трябва да положат още усилия и да подобрят качеството си на работа, а Европейската комисия трябва също така да приеме предложенията, които Европейският парламент направи в няколко резолюции. Съществуват няколко документа, които предлагат решения. Докладът Barnier и други, изработени от Парламента, вече бяха споменати. Самата аз бях докладчик по доклад за природните бедствия в комисията по околна среда, общественото здраве и безопасност на храните, и също направих някои предложения.

На онези държави-членки, които изтъкват финансови причини за това, че не са били особено бързи при усъвършенстване на механизма, трябва да се каже, че превантивните мерки излизат по-евтино от отстраняването на последиците. Също така е от изключителна важност да се постигне международно – и мащабно – споразумение за борба с измененията на климата на конференцията в Копенхаген И, г-н член на Комисията, все още очакваме директива относно пожарите, подобна на онази, изготвена за наводненията.

François Alfonsi (Verts/ALE). – (FR) Г-жо председател, това лято Корсика също стана жертва на няколко много сериозни пожара, подобно на Сардиния, Каталуния, Гърция, Канарските острови и много други европейски региони.

Що се отнася до засегнатото население, нашата група би поискала на първо място да се гарантира европейска солидарност чрез въвеждането на фонд „Солидарност“.

Какво трябва да направи Комисията в това отношение? Това е първият въпрос, който искам да задам на уважаемия член на Комисията.

На 23 юли в Корсика имаше извънредни горещини: 44 градуса, много сух въздух и много силен вятър сиромо. При подобни условия, които ще стават все по-чести в резултат на глобалното затопляне, местните ресурси бяха мобилизирани до краен предел, въпреки че в предишни години времето е било по-умерено и тази стихия са подминавали Корсика.

За мен изводът е прост: когато се проявят подобни метеорологични условия – условия, които могат да се предскажат, да се прогнозират – трябва да можем да разчитаме на подкрепата на европейски сили за гражданска защита, като препоръчваните в доклада Barnier, които ще позволят по-конкретно борбата с възникващи пожари, преди те да излязат от контрол, защото впоследствие вече е твърде късно. Когато огънят се разпространи в гора, спира едва когато изгори цялата гора.

Поради това за нас е важно да отидем много по-далеч от пилотния проект, за който споменахте, г-н член на Комисията. Какво планира да направи Комисията, за да въведе възможно най-скоро тези сили за гражданска защита, които в действителност ще могат да се справят с голямото предизвикателство, което стои пред всички

европейци – защитата на околната среда, и по-специално борбата срещу пожарите в Средиземноморския регион?

Вярно ли е, че в бюджета за 2010 г. не са предвидени никакви средства за такива сили?

Внесохме предложение за изменение във връзка с това. Надяваме се, че големите групи, и по-специално групата на г-н Barnier – Европейската народна партия (Християндемократи), ще се съгласят да ни помогнат да осигурим приемането на това изменение.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Г-жо председател, пожарите са дълбоко политически проблем, който се проявява много остро в държави като Португалия, Испания, Франция, Италия и Гърция, с болезнени последици както за населението, така и за околната среда.

Що се отнася до нашия опит в Гърция, пожарите, които бушуваха из североизточна Атика, Китерон, Евия и други гръцки области, причинявайки безчетни щети, са резултат от политиката за палежи на ЕС и на редуващите се правителства в нашата държава, които желаят да превърнат земята, горите и планинските масиви в стоки за капиталистическата икономика.

Тази изключително опасна политика дава оръжие в ръцете на лицата, извършващи палежи, които, ако може да се съди по протестите и жалбите на жителите в засегнатите райони, са действали отново съгласувано. Нека да бъде ясно едно: ако не се реши основният проблем с комерсиализацията и промяната на статута на земите, никакъв механизъм, с колкото и модерни средства да разполага, няма да може да сложи край на този проблем, който унищожава околната среда и поставя на карта бъдещето на цялата планета.

На първите трагични последици от тази политика станахме свидетели в Евия на 12 септември 2009 г. – само преди няколко дни – катастрофалните наводнения, които заляха съсипаната от пожари Евия. Неподходящите съоръжения за защита от наводнения и нестабилната почва, в резултат на пожарите, заедно с интензивните дъждове, причиниха един смъртен случай и сериозни щети на селата, пътищата, мостовете и останалата инфраструктура. Внезапните валежи не могат да обяснят степента на разрушенията. Не случайно при всяко природно бедствие работниците са тези, които оплакват близки, животът им е опропастен, а околната среда – съсипана.

Необходимо е спешно да се финансират преки мерки за отчитане на щетите и компенсиране на засегнатите работнически семейства, земеделци и животновъди, без да се променя статутът на земите, а опожарените площи да бъдат повторно залесени. Собствеността върху обширни частни имения в планините и горите следва също да премине към държавата и горите, горските служби трябва да бъдат реструктурирани и подобрени...

(Председателят отнема думата на оратора)

Mario Mauro (PPE). – (IT) Г-жо председател, госпожи и господа, няма съмнение, че бюджетният инструмент, с който Европейският съюз се сдобил за справяне с този толкова важен въпрос, е полезен – имам предвид фонд „Солидарност“ – но е вярно и това, че наблюдаваме достатъчно на проблема с гъвкавостта още от 2007 г. насам, когато счетоводим, че е редно да се разкритикува подходът, по който се използва този бюджетен инструмент.

Важно е управлението на този инструмент да бъде възможно най-гъвкаво, така че да може да се справя с проблеми, които се променят ежедневно. Например, напълно правилно е от държавите-членки да се изисква да предоставят документацията относно събитията в кратък период – не повече от 10 седмици – но защо не се предвиди тогава срок за отговор със същата продължителност?

Същевременно осъзнаваме, че макар понякога щетите да са в значителен мащаб, отчитането трябва да става пропорционално на това, с което трябва да се справи всяка отделна територия, така че да разберем и преценим от какво се нуждаят отделните групи жители. Именно поради тази причина Парламентът, заедно с комисията по бюджета и други комисии, отдавна прави коментари, които всъщност чакат внимание от Съвета, но Съветът се държи така, сякаш не знае за тях. Ако може да се преразгледа въпросът за гъвкавостта, това означава, че функционирането на фонд „Солидарност“ като инструмент може да бъде подобро и той да заработи още по-ефикасно, като по този начин му се даде възможност да реши огромните проблеми, пред които все по-често се изправяме.

Така че искането ми, г-н член на Комисията, е да се вземат изцяло предвид параграфи 3 и 11 от тази резолюция, така че въпросът за гъвкавостта да не се възприема като молба от държавите-членки да им се разрешат действия по тяхно желание с цел повече сигурност при получаването на отговор, а като искане, което отчита промените интелигентно и по този начин осигурява пълната ефикасност на този инструмент.

Andres Perello Rodriguez (S&D). – (ES) Г-жо председател, г-н член на Комисията, наистина няма съмнение, че напоследък постигнахме напредък, но въпреки този напредък южната част на Европейския съюз гори все по-често. Поради това резолюцията, която прие Парламентът, не е просто поредната резолюция, която демонстрира сериозната ни загриженост относно бедствията някъде другаде.

Горските пожари възникват поради множество причини, но никой не може да отрече, че те се задействат от измененията на климата. Независимо от задълженията, които може би са поети в някои държави-членки или в някои автономни региони, сигурно е, че Парламентът трябва ясно да призове Комисията да действа бързо и да предостави всички средства, които има на разположение, а те не са малко. Пострадалите хора, понесените щети и нуждата от повторно залесяване не могат да се съобразяват с бюрокрацията или бюджетния дефицит.

Трябва да поставяме приоритети и да действаме, което в настоящия случай означава да променим определени стратегии, да мобилизираме средства, да ги увеличим и да оптимизираме превантивните политики. Трябва да изискваме държавите-членки да поемат своята отговорност, ако не са го направили, но трябва да приемем, че това не е проблем единствено на няколко държави-членки в Южна Европа и че измененията на климата не засягат само някои държави-членки; те засягат всички и са обща кауза.

Поради това една от основните задачи, които стоят пред Парламента, е да се гарантира, че Европейският съюз ще постигне ясни, твърди ангажменти на срещата на върха в Копенхаген за възможно най-голямо намаляване на емисиите на парникови газове, защото явно те стоят зад пожарите, зад причините им, а следователно зад причините на бъдещи изменения на климата.

С приемането на тази резолюция несъмнено поставяме това предизвикателство пред Парламента. Все пак това предизвикателство за Комисията трябва да се посрещне, ако уважаемият член на Комисията наистина иска да предпази южната част от Съюза, която наистина съществува, от по-нататъшни пожари.

Veronica Lope Fontagné (PPE). – (ES) Г-жо председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, за нещастие в това първо пленарно заседание за настоящия мандат трябва да разгледаме този тъжен и вече обичаен въпрос: природните бедствия, и по-специално пожарите.

Отново със съжаление отбелязваме умножаването на пожарите през лятото на 2009 г., които доведоха до загуба на човешки живот. Двадесет души загинаха, всички в моята страна. Поради това първата ми мисъл и най-дълбокото ми съчувствие са насочени към човешкото страдание, което предизвикаха тези бедствия.

Бих искала да подчертая ужасните последици, които имат подобни бедствия върху живота на жителите на засегнатите области, върху тяхното материално положение, работните им места, природното и културно богатство, околната среда и туризма. В моя регион това лято изгоряха 22 000 хектара, половината от които бяха в защитени – поради важността им за околната среда – райони.

Трябва да реагираме без колебание на тези проблеми, хората го изискват. Не може европейските институции отново да не съумеят да намерят подходящо решение за пострадалите. Трябва да сме в състояние да помогнем на жертвите и да проправим пътя за възстановяване на засегнатите райони. Трябва да продължаваме да работим усилено по превенцията и да продължим да развиваме европейската служба за гражданска защита.

Бих искала да призова за две неща: на първо място, искам да призова Европейската комисия да анализира положението и да приеме съответните мерки, за да се компенсира социалната цена на загубата на работни места и източници на доходи от страна на жителите на засегнатите региони. На второ място, бих желала да отправя призив към испанското правителство, което ще поеме председателството на Съвета от януари 2010 г. Испанското правителство трябва да успее да обсъди своите позиции и проблеми с партньорите си. Считаю, че е изключително важно то да постави като приоритет в своята програма деблокирането на реформата на Европейския фонд „Солидарност“.

Испанското председателство трябва също ясно да се ангажира с развитието на обща европейска стратегия. То трябва да преразгледа мерките за превенция, а също и моделите за управление на горските ресурси, които дават възможност за възникване на големи пожари.

Francesca Balzani (S&D). – (IT) Г-жо председател, госпожи и господа, като член на групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент, който дори през последните няколко дни наблюдаваше с голяма тъга как пожари един след друг опустошаваха огромни площи около град Генуа, в италианския регион Лигурия, смятам, че наистина е необходимо Европа спешно да обърне внимание и да се намеси, за да предотврати появата на тези печално повтарящи се бедствия.

Не бива да има повтарящи се бедствия. Следва да работим всеки ден, за да гарантираме, че няма повече циклични бедствия. Ето защо считам, че само Европа може и трябва да се намеси ефективно с обвързващи действия, за да запази тези ценни райони, които всяка година са изложени на опасност от изчезване и които наистина представляват културно-историческа ценност за всички нас. Защото е вярно, че пожарите избухват все по-често в Южна Европа, а когато гори и една малка част от Южна Европа, в действителност цяла Европа избухва в пламъци.

Необходимо е да се намесим с политики за превенция и подходящи политики в областта на горите – и под превенция имам предвид също намеса чрез прецизна, цялостна и насочена кампания срещу всички форми на спекулация, пряко или непряко свързани с тези бедствия – но смятам, че е нужно също така да гарантираме по-пълнен, по-лесен и по-бърз достъп до важните ресурси, за да може поне да се смекчат последиците от тези бедствия. Говоря преди всичко за фонд „Солидарност“, инструмент, който несъмнено следва да бъде използван по-бързо за засегнатите райони.

Françoise Grossetête (PPE). – (FR) Г-жо председател, още през 2001 г. призовах за европейски механизъм за гражданска защита, в зората на бедствието от 11 септември.

Впоследствие създадохме фонд. След това дойде ред на доклада на г-н Barnier, който подчерта необходимостта от това да покажем солидарност. Днес тази солидарност дава резултати, но тя трябва да бъде по-ефективна и трябва да сме в състояние да продължим напред.

Две точки трябва да претърпят развитие. Първо, способността за бързо реагиране. Всички тези хора, които за нещастие са били засегнати от пожарите, се възмущават от факта, че често процедурите се проточват твърде дълго и прилагането им отнема прекалено много време, въпреки че в действителност, когато се сблъскваме с пожари, се налага да действваме много бързо. Определено е необходимо да бъдем по-гъвкави, да има повече гъвкавост при прилагането на тези процедури, защото в този случай времето е ценно.

След това идва ред на превенцията. Не говорим достатъчно за превенция, защото засяга принципа на субсидиарност. Казва ни се, че държавите-членки са тези, които трябва да вземат решение. И все пак, когато тези пожари вредят на биоразнообразието и околната среда, когато засягат най-ценните неща за хората – тяхното имущество, собственост и домове – когато причиняват трагична загуба на човешки живот, ние нямаме право да не предвидим мерки за подобна превенция. Това е престъпление.

Това трябва да бъде прекратено и за да го направим, имаме нужда и от финансови ресурси. Следователно е абсолютно наложително да си осигурим възможно най-подходящ бюджет, така че да бъдем далеч по-ефективни в контекста на европейския механизъм за гражданска защита. Затова нека гарантираме, че бюджетът – нашият бюджет – наистина взема под внимание този проблем. Всичко това изисква също да предприемем специфичен подход към селскостопанската политика и политиката в областта на горите – това е нещо, което не обсъждаме достатъчно.

Превенция, бързо реагиране и ресурси: с две думи, трябва да направим всичко, за да гарантираме, че Южна Европа повече няма да бъде довеждана до крайна изнервеност и изтощение.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Г-жо председател, г-н член на Комисията, тази година Южна Европа отново беше изключително тежко поразена от разрушителни пожари; пожари с подобен размер избухнаха също в Съединените американски щати и в някои други развити държави, както и в развиващи се страни.

Няма съмнение, че изменението на климата заплашва горите в Средиземноморието и други ключови райони на планетата. Въпреки това унищожаването на гори в Средиземноморието унищожава способността на природните екосистеми да действат като естествени поглъщатели на въглероден диоксид. Необходими са европейски политики за превенция и справяне с горските пожари, както и финансова помощ от Европейския съюз за държави като Гърция, които тази година понесоха най-тежките последици.

Няма съмнение, че в определени държави имаше сериозни недостатъци в координирането между механизмите за опазване на горите и гражданска защита и при вземането на превантивни мерки – нещо, което не трябва повече да се повтаря. Оказва се също, че горите, намиращи се на три часа разстояние от големи градове или в туристически райони, често са заплашени от пожар. Много хора смятат, че могат да получат лични облаги от унищожаването на горите. Те успяват да „засадят“ къщи и други сгради по-бързо, отколкото държавите-членки и природните екосистеми са в състояние да залесят опожарените площи.

Чести са случаите, когато дадено национално законодателство поощрява подобно отношение и така изпраща погрешно послание. Абсолютно необходима е европейска политика за опазване на горите, възстановяване на изгорелите площи и залесяване на районите в рамките на европейско сътрудничество за борба с изменението

на климата, както и координирани европейски действия за превенция и борба с пожарите, възстановяване на горите и създаване на нови горски райони.

Необходимо е незабавно да приведем това в действие, особено в процеса на подготовка за преговори на конференцията в Копенхаген, която ще бъде от решаващо значение за бъдещето на нашата планета. Ще искаме развиващите се страни да защитят дъждовните гори, ще засегнем ключовия въпрос за това как унищожаването на горите е причина за 20% от емисиите на парникови газове. Затова ние трябва да сме тези, които дават пример, като гарантираме напълно опазване на застрашените гори в Европа, каквито са горите в Средиземноморието.

Markus Pieper (PPE). – (DE) Г-жо председател, мащабът на горските пожари действително надвишава възможностите на по-малките държави-членки, особено в регионите, засегнати от сушата. Разбира се, именно затова Парламентът подкрепя европейския фонд „Солидарност“. Призоваваме Съвета най-накрая да премахне пречките при отпускането на тези фондове. Регионите спешно се нуждаят от пари за възстановяване и превенция. Фондът „Солидарност“, заедно със съществуващите програми за околна среда и селско стопанство, би помогнал истински и дълготрайно.

Отделно от това обаче, борбата с пожарите е главно от национална компетентност. По-сурови наказания за лицата, извършващи палежи, ограничаващи мерки за около 30 години при доказан палеж, обучение на противопожарни команди – може и просто трябва да бъде направено повече в това отношение. Европа също трябва да направи повече, но най-вече по отношение на по-доброто координиране. Експертният опит и знания на европейските противопожарни команди трябва да бъдат предадени на регионите с висока степен на уязвимост спрямо бедствия, необходими са по-добри правила за изпълнение на трансграничните операции. Очакваме предложения от Комисията във връзка с това, но те не следва да възпрепятстват компетентностите на държавите-членки. Считам този въпрос – да не се възпрепятстват компетентностите на държавите-членки – за особено важен. Напълно възможно е да обсъдим възможността за европейски противопожарни команди и европейски въздухоплавателни средства, но само след оптимизиране на всички национални възможности и окончателно постигане на ефективна финансова подкрепа за засегнатите региони.

Смятам, че е твърде рано да обсъждаме превенцията на бедствия като компетентност на Европа. Нека направим първата стъпка преди втората. Нека първо направим най-важните неща, а това означава мерки, вариращи от европейска помощ до самопомощ, включително посредством фонда „Солидарност“, професионално обучение и подобро европейско координиране.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н ROUČEK

Заместник-председател

Inés Ayala Sender (S&D). – (ES) Г-н председател, първо бих искала да изразя нашето съчувствие и загриженост към жертвите и техните семейства, защото е истина, че всяко лято преживяваме дълбока скръб във връзка с този проблем.

Ето защо е все по-важно Европа най-накрая да се снабди с ефективен инструмент. На мнение сме, г-н член на Комисията – вероятно защото принадлежи към транспортния сектор и съм експерт по безопасност на движението – че може би следва да обмислим нещо подобно на Плана за действие относно безопасността на движението по пътищата. Европейски план за действие с цели, стратегии, в който подобряването на бързата намеса в рамките на необходимото време, както това се прави в пътния сектор, може да ни помогне и също така да подобри условията на работа и обучението на професионалисти. Също така смятам, че повишаването на осведомеността и насърчаването на култура на превенция са от основна важност. Ние постепенно постигаме това в безопасността на движението. Защо не го направим и по отношение на защитата от пожари?

Разбира се, приветстваме факта, че координирането се е подобрило, заедно със солидарността. Считам, че като изпрати необходимите самолети, испанското правителство стана част от процеса за повишаване на осведомеността сред южните държави, но така следва да бъде и между севера и юга.

Също така приветстваме факта, че пилотният проект на Тактическия резерв на ЕС за борба срещу горските пожари би могъл в бъдеще да се превърне в орган за намеса, което наистина смятам за важно.

Въпреки това, все още имаме блокирано законодателство в Съвета, като законодателството за фонд „Солидарност“, както и законодателството за опазване на площите, което смятаме, че би било изключително полезно.

Gaston Franco (PPE). – (FR) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, това лято средиземноморските гори отново бяха погълнати от пламъци: в Марсилия, южна Корсика, а също Италия, Испания и в по-голям мащаб – Гърция. Повече от 400 000 хектара изгоряха, причинявайки значителни материални щети, непоправими щети на биоразнообразието и трагична загуба на човешки живот.

Аз съм потресен – след повтарящите се констатации, година след година – и загрижен за многостранния ефект от глобалното затопляне върху пожарите; призовавам за европейска осведоменост относно необходимостта от по-координирани усилия и обединяване на противопожарните ресурси.

Бих искал да видя как в Европейския съюз се създава огромен евро-средиземноморски проект за сътрудничество за борба с горските пожари в Средиземноморието. Приветствам съществуващите инициативи, и особено горската противопожарна информационна система на Общността – пилотния проект.

Независимо от всичко призовавам за реформа във фонд „Солидарност“ на Европейския съюз, така че той да стане ефективен инструмент за реагиране на кризи. Призовавам също за укрепване на инструмента на т.н. „европейски сили за гражданска защита: помощ за Европа“, разработен от г-н Barnier през 2006 г. за намеса на територията на 27-те държави-членки, както и извън тях.

Считам, че едно от ключовите решения на проблема с горските пожари е свързано с обмяната на информация и най-добри практики във връзка с превенцията и искам да подчертая водещата роля на горските огнеборци в собствената ми област. Мога, разбира се, да дам на Европа този пример, който може да бъде от полза.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Г-н председател, миналата година беше една от най-трагичните по отношение на горските пожари. Изгубихме стотици и хиляди хектари гори, особено в Средиземноморския район. Има скандални предположения за причините за горските пожари, като за съжаление всички са наясно с техните последствия. Беше изказано предположение, че изменението на климата е причина за увеличаване брой горски пожари и че в Европа също трябва да се подготвим за по-дълги сезони на пожарите, а не единствено от юни до септември, което е нормата към момента. Лятото започва по-рано, то е по-топло и по-сухо, особено на юг, и поради тази причина рискът от пожари расте. Вярно е, че по изключение тази година имаше тежки горски пожари в северозападна Испания и Португалия още през месец март и че съществуват условия за горски пожари, но проблемът сам по себе си не се корени в прогресивната промяна на естествените условия, а другаде.

Изследователи на околната среда откриха, че горските пожари в Европейския съюз, Австралия и Калифорния се обясняват главно със социално-икономически фактори. До момента те все още не могат да открият директна връзка с изменението на климата. Ключовите фактори за възникване на горски пожари са строителството и належащата необходимост от развиване на жилищното строителство, земеделието, а също отглеждането на определени видове растения и дървета, липсата на познания и прогнозиране, и небрежност от страна на органите. Например, недостатъчният брой противопожарни екипи и неспособността за разкриване и превенция на престъпления, които могат да доведат до пожари, стоят зад трагедиите това лято.

С изменението на климата естествените условия ще се променят, това е факт. Но това не обяснява природните бедствия, особено ако един и същи феномен се повтаря на всеки няколко години и затова може да ни е необходима по-добра подготовка. Време е държавите-членки на Европейския съюз да погледнат в огледалото, защото дали ще има горски пожари в бъдеще зависи от нас. Едно е да се приспособяваме към променящата се околна среда, а съвсем друго – да възприемем лошите практики и да бъдем неподготвени.

(Ръкопляскания)

Sari Essayah (PPE). – (FI) Г-н председател, съгласна съм с тези, които казаха, че винаги е по-евтино да предотвратиш щетите, отколкото да се справяш с техните последствия. По-голямата част от това финансиране следва да се насочи за превенция на пожари и наводнения в Южна Европа. В допълнение към сателитното наблюдение се нуждаем от унифицирани протоколи за предупреждение и система за превенция, каквато например вече много години работи успешно във Финландия. Освен това на национално равнище трябва да гарантираме, че оборудването, използвано от противопожарните команди, е в съответствие със стандартите, така че пожарите да могат да бъдат овладени възможно най-бързо.

Увеличаването на наводненията до голяма степен се дължи на изменението на климата и затова най-добрият начин да се предотврати е да се постигне подходящо споразумение на конференцията в Копенхаген. Но също така е възможно да се предприемат действия на национално равнище за предотвратяване на наводненията. Необходимо е да прилагаме правилната политика в областта на горите, планинските гори трябва да бъдат защитени и следва да бъдат засадени гори с подходящите дървесни видове, така че кореновите им системи да могат да абсорбират вода, за да се гарантира, че няма да се стигне до твърде бързо изсушаване. Също така

следва да бъдат построени диги и резервоари в близост до водните източници и да бъдат прокопани водни пътища за по-ефективен дренаж в случай на наводнения. Трябва да признаем, че тези въпроси до голяма степен са отговорност на отделните държави-членки. Европейският съюз не може да поеме отговорност за въпроси, които са предмет на национални решения, или за прояви на небрежност. Фонд „Солидарност“ на Европейският съюз преди всичко е източник на спешна помощ и се надявам, че отделните държави-членки ще бъдат подготвени да инвестират в дългосрочна политика в областта на горите, превенция на пожарите и защита от наводнения.

Gabriel Mato Adrover (PPE). – (ES) Г-н председател, г-н член на Комисията, пожарът винаги е трагедия – трагедия за хората, трагедия за околната среда, трагедия в икономически и социален план.

Имах нещастие да съм много близо до тази трагедия, до пожара, който избухна това лято на остров Ла Палма на Канарските острови. Затова приветствам тази резолюция и съм убеден, че ще успеем да я приемем единодушно. Това е цялостна резолюция, за която допринесоха много хора и която преди всичко отбелязва нещо важно. На първо място, тя не забравя жертвите, всички жертви, и отдава почит на всички онези, които работят доброволно за потушаване на пожарите.

Въпреки това тя включва също някои съществени съображения относно важността на засушаванията и превръщането на земите в пустиня с разпространението на пожарите и произтичащото от това изчезване на стотици хиляди хектари годишно.

Налице са също важни съображения относно причините, които влошават пожарите, като продължаващото изоставяне на селските райони, неадекватното поддържане на горите и недостатъчния размер на наказанията за лицата, извършващи палежи. Във връзка с това трябва да действаме, и то решително.

Необходимо е Комисията да изготви стратегия за превенция на риска, ефективна стратегия за борба с природните бедствия и протокол за стандартизирани действия. Но помощта също е важна – за възстановяване, за възвръщане на производствения потенциал и за компенсиране на социалната цена и загубата на работни места.

Както каза уважаемият член на Комисията, съгласуваността е жизненоважна. Но трябва да има съгласуваност между различните инструменти на Общността: Структурни фондове, фонд „Солидарност“ – който несъмнено трябва да бъде реформиран – и те да бъдат гъвкави; също инструменти като „Aid Plus“ и, разбира се, механизма за бързо реагиране, които вече обсъждахме.

Трябва да продължим да решаваме тези проблеми и искрено вярвам, че настоящата резолюция е правилният начин да направим това.

José Manuel Fernandes (PPE). – (PT) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, сега е времето да покажем солидарност, но също и времето, когато имаме възможност – бих казал, че дори сме длъжни – да работим върху подобренията, промените и регулирането. Необходимото регулиране в близък план засяга фонд „Солидарност“ на Европейския съюз, така че той да може да бъде използван – и то бързо – за справяне с тези бедствия, докато подобренията и промените засягат политиката в областта на горите.

Необходима ни е европейска политика в областта на горите, която цели едновременно подобряване на профила им и предотвратяване на пожари. В много от държавите-членки, както е случая с моята страна, Португалия, все още дори няма цялостен поземлен регистър и така нямаме информация за собствениците. Това предизвиква проблеми в устройството на терените, повторното залесяване и политиката за превенция на пожарите.

Във връзка с тази политика на превенция имам въпрос, който е и предложение: защо не включим мерки за превенция на горските пожари в плана за икономическо възстановяване на Европейския съюз, за съживяване на европейската икономика? Ако насърчаваме мерки за възстановяване на ресурса на нашите гори – и продуктът на подобни мерки може да бъде използван например за произвеждане на енергия чрез електрически централи на биомаса, специално проектирани за целта – ако действаме по такъв начин, определено бихме помогнали на околната среда, като я защитим и в същото време създадем условия за заетост, което в настоящия момент е също една от целите на Европа.

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) Г-н председател, добре е, че днес, в първия ден от сесията на Парламента, обсъждаме бедствията в Южна Европа и благодаря по-специално на колегите, които работиха върху тези текстове. Налице е добра резолюция. Преди всичко, разбира се, това е въпрос на междуличностен ангажимент или близост до хората – както винаги сме казвали в контекста на изборите – и на солидарност. Този път става дума за пожарите в Южна Европа, но кой знае – тази зима може да има наводнения в други части на Европа. Ние в комисията по регионално развитие няколко пъти обсъждахме подобрения във фонд „Солидарност“. Намерението ни в никакъв случай не е да искаме нови инструменти, а по-скоро да подобрим

тези, които вече имаме, като ги направим по-ефективни. Какво е странното в цялата ситуация, г-н Димас? Ние изготвихме това с голямата подкрепа на Парламента и посочихме къде могат да бъдат направени подобрения, но това беше блокирано от Съвета. Съветът не успя да направи нищо по въпроса две години. Моят въпрос към вас е дали все още има шанс за раздвижване в тази посока. С право отчитате напредък във връзка с пилотния проект и самолетите, които са били използвани, но относно същественото досие, което Парламентът изиска толкова категорично, не чуваме абсолютно нищо. Все още ли е в дневния ред? Какво се случва всъщност?

Във връзка със силите на гражданска защита, бих казал, че само по себе си е чудесно, че Европа разработва собствени инструменти, но истинските основи са в самите държави-членки. Обмяната на експертни познания, разгръщането, особено в по-широки региони, следва да съставлява тези основи.

И накрая, възстановяването: поправка на щетите, повторно засаждане и всичко, свързано с това. Не става въпрос за централизиран контрол, а за децентрализиране към държавите-членки. Въпреки това разполагаме и с тези фондове – Структурните фондове, фондовете за земеделие – така че, защо не започнем? Може да бъде икономически план, както току-що чуваме, но и план за възстановяване, който отговаря по достъпен начин и в който децентрализираните инструменти играят особено важна роля. Това изисква тази резолюция и ето защо утре трябва да я подкрепим с цялото си сърце.

Antonio Cancian (PPE). – (IT) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, резолюцията, внесена от групата на Европейската народна партия (Християндемократи), е съвсем точно озаглавена „относно природните бедствия“, но въпреки това искам да обърна внимание на някои въпроси, които бяха засегнати тази вечер, но не са разгледани в резолюцията и които са обект на предложените от мен изменения.

Миналото лято, освен пожарите, имаше и други бедствия, като някои от тях се случиха съвсем неотдавна, миналия уикенд, в южната част на Италия. Самият аз съм от италианския регион Венето, който беше поразен през юни и юли от свлачища и вихрушки, бих споменал като пример Вала ди Риезе и Борка ди Кадоре.

В резолюцията следва да споменем и други природни бедствия, не само пожарите, защото летните наводнения, за нещастие, не са ново явление, това е един от сценариите, с които ще трябва да се справяме в бъдеще като тъжна последица от изменението на климата в резултат от глобалното затопляне. Затова трябва да се опитаме да настояваме за превантивни мерки и изграждане на инфраструктура, които могат да предотвратят тези събития или поне да ограничат щетите – защото настоящата инфраструктура задълбочава проблема; имам предвид резервоари в планинските региони, зелени площи, селски и горски райони със съответни водоеми.

Второ, тъй като в повечето случаи природните бедствия са причинени от човешки действия, е важно да се определи кой носи отговорност за тях, да се преследват виновниците и да се увеличат наказанията. И последно, бих искал да кажа, че е добра идея да се създадат независими сили за намеса и при участието на фонд „Солидарност“. Важно е обаче да се опитаме да разширим намесата и за други бедствия, да увеличим отпускните суми за тези бедствия, като създадем различни фондове, да опростим процедурите и да гарантираме по-добро координиране и гъвкавост, както спомена г-н Мауро.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Г-н председател, слушах това разискване в офиса си. Очевидно – и за щастие – в Ирландия не възникват такива тежки пожари, както при нашите южноевропейски колеги. Две неща ми правят силно впечатление. Едното е, че в тази зала сме склонни да обсъждаме само въпроси, които директно засягат собствените ни държави, а при положение, че тъкмо сега в Ирландия обсъждаме Договора от Лисабон и говорим за солидарност в Европейския съюз, считам, че следва да прекратим тази практика. Мисля, че повече трябва да говорим по въпроси, които са ни известни, но засягат други държави-членки, така че да има усещане за по-голяма солидарност сред членовете на този Парламент относно проблемите на гражданите в техните държави. Бих искала, например, мои колеги от други държави да проявяват загриженост за проблеми, които стоят пред моите сънародници в Ирландия. Според мен това би помогнало да се утвърди идеята, че Европа работи за всички нас, а не всяка държава да се грижи само за собствените си проблеми. Това е един от пропуските на Европейския съюз и в обсъждането на Договора от Лисабон ние се опитваме да го преодолеем.

Позволете ми да изразя подкрепата си за настоящите действия, както и солидарността си към проблемите на Южна Европа. Да вземем мерки относно тези, които извършват умишлени престъпления. Да обърнем внимание на превенцията. Ръководните органи трябва да направят много повече; и последно, средствата от фонд „Солидарност“ трябва да бъдат отпускани на онези, които имат нужда от тях.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Г-н председател, г-н член на Комисията, за първи път съм тук в качеството си на член на Европейския парламент – бях избран на 7 юни – но от разискването става ясно, че

обсъжданият проблем се появява всяка година през септември след вълна от разрушителни пожари, които засягат най-вече Южна Европа: Италия, Франция, Гърция и Испания.

Вече беше споменат разрушителния пожар на остров Ла Палма, в най-отдалечения регион на Канарските острови, испанска автономна общност, където съм роден и където живея. Важното обаче е, че осъзнаваме – макар проблемът да засяга предимно южните граници на Европа – че тук имаме възможност да задълбочим привързаността на гражданите към идеята за Европа, чувството им за европейска принадлежност, което е ценен принос в това отношение.

Това означава европейска добавена стойност в областта на превенцията и европейска добавена стойност по отношение на координирането на институциите: Комисията, Съвета и Европейския парламент, с настоящата резолюция, в сътрудничество с държавите-членки. Все пак необходимо е да има европейска добавена стойност и по отношение на системата за реагиране.

Ето защо е важно да преминем от разискване към действие, като направим фонд „Солидарност“ по-гъвкав в реагирането при спешни случаи и да започнем с европейските сили за гражданска защита; това все още предстои и наистина може да доведе до положителен ефект в бъдеще, когато се сблъскаме с извънредните ситуации, повтарящи се всяко лято в резултат на изменението на климата и глобалното затопляне.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Г-н председател, изправени пред лицето на това бедствие – горските пожари, които всяка година опустошават южните ни държави, като Гърция, Италия, Испания и Португалия – повече от всякакви демонстрации на солидарност се нуждаем спешно от приемане на необходимите мерки, за да променим коренно ситуацията, тъй като се унищожават останалите ни гори, нашето имущество, стопанства, биоразнообразие и най-лошото – животът на много хора.

Затова е време да се заемем с причините за този бич и да вземем предвид сериозното, нарастващо изоставяне на селските райони. Време е да променим общата селскостопанска политика, така че да инвестираме в превенция, което означава също да инвестираме в мултифункционалното земеделие, включително средиземноморските гори, като насърчим семейните земеделски стопанства и осигурим условия, за да могат да работят малките и средни земеделски стопани, а младите хора да останат в селските райони, като по този начин допринесем за мерките за превенция на това ежегодно повтарящо се бедствие.

Malika Benarab-Attou (Verts/ALE). – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, доволна съм от отговора, който даде г-н Димас по този въпрос, и най-вече от изказването му за важността на помощта извън границите на нашия континент.

В допълнение към опазването на околната среда в региона на Средиземно море, може ли да се предложи официално, като част от проекта на Съюза за Средиземноморието, спешната помощ в случай на пожар и формирането на експертни познания в областта на горите да бъдат споделени и развити с държавите от Съюза за Средиземноморието извън Европа?

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Това лято Португалия, Испания, Франция, Италия и Гърция се изправиха срещу големи горски пожари. В Гърция пожарите унищожиха площ от приблизително 21 200 хектара, около 2 милиона дървета и поне 150 къщи.

В координирани усилия на европейско равнище Франция, Испания и Кипър изпратиха самолети „Канадер“ в района на Атина, за да потушат пожарите. По този начин стратегическият резерв на Европейския съюз за борба с горските пожари доказва отново своята полезност. Фонд „Солидарност“ на Европейския съюз също може да осигури съдействие в тази ситуация, понасяйки някои от разходите за спешните мерки, приложени с цел възстановяване на инфраструктурата, осигуряване на временен подслон и опазване на природното наследство.

Искам да обърна внимание на факта, че е необходимо да намалим бюрокрацията, свързана с достъпа до този фонд. Нека ви дам конкретен пример от собствената ми страна. Румъния беше поразена от природни бедствия през месец юни миналата година. Към момента, през септември 2009 г., фондовете все още не са отпуснати на румънското правителство. Също така считам, че в бъдеще имаме нужда от устойчива политика в областта на горите, както и от стратегия за превенция на подобен род бедствия.

Ставрос Димас, член на Комисията. – (EL) Г-н председател, искам да благодаря на уважаемите членове на Парламента за изключително конструктивния им принос в разискването тази вечер и за отличните идеи, които предложиха.

Извънредните ситуации често са свързани с огромни загуби: човешки жертви, финансови разходи и щети по отношение на околната среда. В бъдеще, поради изменението на климата, както много колеги подчертаха, вероятно ще ни сполитат все повече и по-тежки бедствия – не само горски пожари, които няма да бъдат ограничени само в Южна Европа, а ще започнат да възникват също в Централна и дори в Северна Европа – но и различни други бедствия, например наводнения. Поради тази причина трябва постоянно да укрепваме и подобряваме европейските ресурси за справяне с бедствия, които сега ясно доказаха своята практическа полза.

Това беше потвърдено и от пожарите това лято, които ни напомниха, че Общността има нужда да подобри не само капацитета си за реагиране в случай на природни бедствия, но също и способността си да ги предотвратява, както редица оратори изтъкнаха тази вечер. Искам да напомня на залата, че през февруари Комисията представи съобщение относно превенцията на природни и причинени от човека бедствия, в което формулира конкретни предложения.

Очакваме коментарите на Европейския парламент и Съвета относно това съобщение. Считам, че новият Парламент няма да забави отговора си, който очакваме да получим през февруари. Считаме, че те ще ни дадат политически стимул, както и една резолюция по въпроса от предстоящата конференция, да продължим с необходимите действия в тази посока.

Тъй като много от изказалите се повдигнаха въпроса, най-напред г-жа Podimata, искам също да подчертая темата за изменението на климата и необходимостта от приспособяване и предложеното преразглеждане на стратегията на Общността за горите, целта на която е да се насочи към аспекти, свързани с климата. Това също ще ни предостави възможност да разгледаме въпроси, засягащи горските пожари. Тук следва да добавя, че това съобщение на Комисията е много важно, също като съобщението, което публикувахме миналата седмица относно финансирането във връзка със споразумението за изменението на климата, което очакваме да се приеме в Копенхаген; става въпрос за значителна сума, предоставена за финансиране на приспособяването на развиващите се страни към изменението на климата. Фондовете ще бъдат насочени към необходимите дейности, така че страните, които понасят последиците от изменението на климата, без да имат принос за парниковия ефект, да могат да се справят с тези последици.

Всъщност предложението ми беше да не чакаме 2013 г., за да започнем тези действия, а да ги започнем веднага, през 2010 г. Надявам се Европейският съвет да се съгласи – на 17 септември или през октомври – че трябва да се осигурят пари за незабавни действия, за да могат тези страни да видят, че Европейският съюз и развитите държави наистина подхождат сериозно към това, което предлагат и казват.

Бяха направени редица други, много важни констатации – и мога да кажа, че всички имат основания – относно ролята на финансирането от Общността. Механизмът на Общността за развитие на селските райони и Европейският фонд за регионално развитие предлагат средства в подкрепа на националните мерки за превенция. Комисията ще използва средствата, предоставени от фонд „Солидарност“ на Общността, за да подкрепи усилията за възстановяване в държавите-членки.

След като чухме, че намесата от Комисията следва да бъде незабавна, трябва да изясня следното: има два въпроса и не стана ясно кой от двата се има предвид. Единият е мобилизирането на Механизма за гражданска защита на Общността, а другият – активирането на фонд „Солидарност“. Що се отнася до Механизма за гражданска защита на Общността, мога да ви кажа, че мобилизирането е незабавно, в реално време. Бих цитирал примера с неотдавнашните пожари в Гърция: в рамките на един час от получаване на официалното искане от страна на гръцкото правителство, италиански самолети бяха излетели, за да бъдат на мястото, готови за действие на следващия ден. Така че мобилизирането е незабавно.

Както споменах в първото си изказване, ние бяхме първите, които изпратиха специалисти на мястото на бедствието в случаите на вълната цунами и урагана Катрина. Получихме много похвали за действията, предприети чрез Механизма за гражданска защита на Общността и това потвърждава едновременно постигнатите резултати през последните години и потенциала, който има той, при условие че има преразглеждане и ресурси – особено финансови ресурси – за да може да се разшири работата в полза на Европейския съюз, на гражданите, опазването на околната среда и имуществото на европейските граждани.

Що се отнася до фонд „Солидарност“, чух – и е вярно – че той има нужда от повече гъвкавост. В действителност, необходимо е да може да реагира възможно най-бързо, защото основната идея на фонд „Солидарност“ е обезпечението при извънредни ситуации или при тези от тях, които са предизвикани от бедствия.

Затова е логично, че Комисията следва да действа незабавно и държавите-членки, чрез централните или регионални администрации, следва да предприемат незабавни действия, така че средствата да бъдат усвоени.

Освен това има и клауза в европейския фонд „Солидарност“, че действията трябва да бъдат извършени в рамките на една година от усвояването. Това е логично, но е необходима по-голяма гъвкавост.

И да не забравя да кажа, приключвайки – съжалявам, че нямам повече време да отговоря на конкретно повдигнатите въпроси – понеже много от ораторите засегнаха програмите за икономическо възстановяване, че те наистина са много добра идея, защото има много ползи от включване на проекти за превенция на бедствията, които повече или по-малко можем да очакваме да се случат и следващата година – както беше казано преди, разискваме тези въпроси всяка година – защото ще генерират икономическа активност и ще създадат повече работни места, и защото ще предотвратят щети, възстановяването на които струва милиони евро. Затова те са инвестиции, които ще се възвърнат многократно и, разбира се, ще предотвратят човешките жертви от бедствията.

Накрая, искам да отбележа, че макар рискът от горски пожари или други бедствия, като наводнения, земетресения и дори военна намеса – защото Механизмът за гражданска защита на Общността се задейства при наводнения, земетресения и горски пожари и необходимост от изтегляне на населението, като например след конфликта в Ливан, където помогнахме с голям успех – да не може да бъде напълно отстранен, той може все пак да бъде намален чрез нашето сътрудничество и по-добра съвместна реакция на подобни бедствия. Комисията поема задължението да укрепи приноса на Общността за превенция, готовност, ответни действия и възстановяване при бедствия, за да предпази гражданите и околната среда.

Нека благодаря на Парламента още веднъж за активната му подкрепа във връзка с необходимостта от по-добро справяне с бедствията за благото на всички европейски граждани.

Председател. – Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе в сряда, 16 септември.

Писмени изявления (член 149)

Iosif Matula (PPE), в писмена форма. – (RO) Аз съм доста обезпокоен от размера на тези бедствия през последните години, които са причинени не само от природата, но и от човека, и които имат последици както за икономическата, така и за социалната инфраструктура. Нашият отговор на този феномен чрез фонд „Солидарност“ на Европейския съюз предлага важно подпомагане за повторното застрояване на засегнатите от бедствия области, както и за намаляване на трансграничните им последици. Искам обаче да подчертая необходимостта от опростяване и подобряване на прозрачността на критериите за мобилизиране на фонда, за да могат засегнатите области да се възползват от помощта на Общността възможно най-бързо. Също така трябва да позволим повече региони да получат подпомагане, като въведем по-нисък таван на мобилизиране. Освен това аз подкрепям изготвянето на европейска стратегия за борба с природните бедствия и за утвърждаване на съвместна европейска служба, готова да реагира в случай на бедствие във всяка част на Европейския съюз.

Richard Seeber (PPE), в писмена форма. – (DE) Това лято отново имаше опустошителни горски пожари в някои области на Европа, които не само причиниха значителни икономически щети, но и отнеха живота на 11 души. Европа трябва да покаже солидарност във връзка с тези природни бедствия. Подобни извънредни ситуации дават възможност на Общността да покаже качествата си, а на гражданите на Европа – да получат конкретна практическа полза от страна на Европейския съюз. При практическото изпълнение обаче трябва да се съобразим с принципа на субсидиарност. Държавите-членки са тези, които са отговорни за превантивната подготовка за бедствия и за съставяне на планове за управление в извънредни ситуации и Европейският съюз не трябва да се намесва в тези важни компетентности от страна на държавите-членки. Фондът „Солидарност“ на Общността е стабилен и ценен финансов инструмент за управление. В дългосрочен план стратегията за предотвратяване на такива пожари в Европа трябва да бъде подобрена, а ние трябва да спрем да разчитаме на краткосрочното управление на кризи.

Dominique Vlasto (PPE), в писмена форма. – (FR) Предвид трагичните пожари, които отново опустошиха южна Европа, трябва да реагираме, за да успеем да сложим край на тези нетърпими събития. Първо, като организираме средствата за намеса по-добре: според г-н Barnier трябва да се създадат европейски сили за гражданска защита, които да могат да се намесват в помощ на националните служби. За да бъде потушен един пожар, е необходима широкообхватна и бърза намеса: европейската солидарност трябва да бъде по-ефективна. Превенцията обаче продължава да бъде от съществена важност: горите трябва да бъдат поддържани и разчиствани. В южна Франция 75% от горите са частна собственост. Затова е важно да се получи подкрепата на собствениците, които да бъдат насърчени да поддържат залесените си земи. В частност това означава регенериране на средиземноморските гори, икономическите постъпления от които са твърде бавни: инициативите, подпомагани от структурния фонд, трябва да насърчат редовното вземане на проби от биомаса

и използването ѝ за енергийни цели и развитието на устойчиво горско стопанство и отговорен екотуризъм. Затова призовавам Европейската комисия да установи характеристиките на средиземноморските гори и да предложи план за действие за тяхното опазване и по-добро използване на природните им ресурси. Това е най-малкото, което може да се направи, за да се намали рискът от пожари в дългосрочен план и за да се възстановяват деликатните екосистеми на Южна Европа.

22. Споразумение за свободна търговия с Южна Корея: въздействие върху европейската индустрия (разискване)

Председател. – Следващата точка е изявлението на Комисията относно споразумението за свободна търговия с Южна Корея: въздействие върху европейската индустрия.

Катрин Аштън, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, налице е голям потенциал за нови възможности за износ към азиатските пазари, които имат висок ръст, но, разбира се, и големи пречки за навлизане на тези пазари. Освен многостранните преговори, един важен начин за преодоляването на тези пречки е като се възползваме от преимуществото, с което разполагаме в преговорите за споразумения за свободна търговия.

Затова държавите-членки поискаха Комисията да задейства ново поколение от споразумения за свободна търговия с ключови азиатски икономики. Тези споразумения за свободна търговия трябва да се стремят да създадат нови възможности за износ за множество сектори.

В случая с Корея постигнахме точно това след две години на интензивни преговори. Това е най-амбициозното споразумение за свободна търговия, което Европейският съюз някога е договарял.

Съществува консенсус, че при два от трите основни сектора на нашата икономика ползите от споразумението за свободна търговия са предимно за нас: първо, доставчиците ни на конкурентни услуги ще спечелят много от споразумението. Така например в редица области, като далекосъобщенията, транспорта, строителството и опазването на околната среда, деловите взаимоотношения с Корея ще бъдат много улеснени в бъдеще.

Второ, Корея ще премахне почти всички свои особено високи тарифи за селскостопанските продукти, чиято средна стойност понастоящем е 35%! Това ще даде тласък на износа на селскостопанска продукция, включително свинско месо, вино, уиски или млечни продукти. Ще осигурим и опазването на европейските географски указания, като Пармска шунка, Риоха или Токай.

Споразуменията за свободна търговия обаче ще донесат и големи ползи на европейските производители износители. Европейските производители износители ще спестят близо 1,2 млрд. евро от тарифи годишно, 800 млн. евро от които ще бъдат спестени за един ден. Така например, износителите на машини биха спестили 450 млн. евро на година от годишни мита, а износителите на химикали биха спестили над 150 млн. евро от мита.

Премахването на митата ще позволи и на износителите ни да засилят присъствието си на корейския пазар и по този начин да увеличат продажбите си. Корейските потребители купуват стоки от Европейския съюз на стойност 25 млрд. евро всяка година. Това прави Корея един от най-важните износни пазари в Азия.

Освен това, обръща се и специално внимание върху правилата. Споразумението предвижда прозрачност по отношение на регулирането, ефективно изпълнение на поетите задължения, по-добра защита на правата върху интелектуалната собственост и правата на „СТО-плюс“ относно субсидиите, като всички те ще бъдат в полза на производителите, които продават стоките си в Корея.

Също така налице са сериозни промишлени технически препятствия в търговията, най-вече при автомобилите, електрониката и фармацевтичните средства, които следват регулаторния модел на Европа и които отговарят на дългосрочни изисквания от страна на европейските дружества в тези сектори. Корея ще трябва да промени националната си законова уредба, за да се съобрази с поетите от нея задължения, докато такива промени няма да бъдат необходими в Европа.

По отношение на автомобилната промишленост в частност бих искала преди всичко да отбележа, че ние също имаме интерес да подобрим достъпа до пазара на европейски автомобили в Корея. Нашите износители на автомобили засега са най-големите вносители на корейския пазар и имат стабилен растеж. Те могат да постигнат и повече, защото ще се възползват от комбинацията от премахване на тарифите – 2 000 евро биват спестявани на автомобил на стойност 25 000 евро – и отстраняването на техническите пречки.

Постигнатото споразумение включва най-амбициозните практики за нетарифни пречки, договаряно някога в трета държава. От самото начало Корея ще приеме, че автомобил, който отговаря на международните стандарти, ще се счита за съобразен с онези корейски нормативни актове, за които нашата индустрия е подала сигнал, че представляват значителни пречки.

Налице са и разпоредби, с които Корея приема равностойността на европейските и корейските нормативни актове в областта на опазването на околната среда. Дори преди влизането на сила на споразумението Корея се съгласи да приложи определени преходни дерогации от корейските стандарти за опазване на околната среда, които са важни за нашите износители, и ние много внимателно следим разискванията в Корея относно новите правила за ограничаване на емисиите от въглероден диоксид, които целят да покажат, че те не представляват пречка за търговията.

Ние осъзнаваме чувствителността на автомобилния сектор. Защитихме дългите преходни срокове за либерализацията на най-чувствителния ни автомобилен сегмент, а именно малките автомобили. Тарифите ще бъдат премахнати едва през петата година от споразумението, а това позволява време за приспособяване. Не трябва да забравяме значителните корейски инвестиции в автомобилния сектор в Европа.

Променихме умерено правилата за произход, като увеличихме допустимия лимит на чуждестранна стойност в корейските автомобили от 40% на 45% и договорихме двустранна предпазна клауза, която ни позволява да увеличаваме тарифи в случай на драстично увеличение на броя внесени стоки или на заплахата от щети за нашата промишленост.

По отношение на последния въпрос, възстановяването на мита, това не е новост. Такива политики са законосъобразни в рамките на Световната търговска организация. Възстановяването на мита не създава и неблагоприятно положение за нашите производители на автомобили, защото тарифите ни за автомобилни части са доста ниски и ще бъдат понижени още повече. Договорихме и специална клауза, която ще ни позволи ефективно да ограничаваме възстановяването на мита.

Подчертавам голямата подкрепа за споразумението от страна на европейските производствени сектори, както и на организации от областта на селското стопанство и услугите. Това е важно и представлява ясен сигнал за нашата решимост да следваме интересите си за достъп до пазара в ключови развиващи се азиатски икономики.

Daniel Caspary, *от името на групата PPE*. – (DE) Г-н председател, Южна Корея е четвъртият по големина търговски партньор на Европейския съюз с годишен износ от близо 30 млрд. евро. Затова и подписването на споразумението за свободна търговия е в интерес на европейските работодатели и европейските работници.

Също така, г-жо член на Комисията, аз не възнамерявам да Ви поздравявам днес, защото споразумението все още не е подписано, но ако наистина успеете в това време на криза – във време, когато нивата на износ в цял свят са паднали както никога досега – да сключите споразумението за свободна търговия, това би било огромно постижение, което искрено се надявам да можете да осъществите.

Споразуменията за търговия често биват спорни, но лично аз бих казал, че Южна Корея е изключение, и то напълно заслужено. До мен достигат много положителни реакции от почти всяка област на европейската промишленост, включително машиностроенето, фармацевтиката, електротехниката, химическата промишленост и редица дружества от сферата на услугите. Досега не съм попадал на пример, където са налице положителни реакции от страна на селскостопанския сектор при търговски преговори. Това определено е новост – нещо, което според мен никой от нас не е виждал досега.

Резултатите очевидно са положителни, въпреки че много сектори биха искали да бъде постигнато повече. Има обаче и едно изключение, а именно автомобилостроенето. Дори тук обаче става дума не за цялата промишленост, а за няколко производители, които са от съществено значение за споразумението. Други производители, и най-вече много доставчици, са настроени много положително към споразумението в настоящия му вид.

Според мен би било добре, ако използваме момента, за да обърнем внимание на някои критики в тази промишленост и може би дори да изградим някои от нежелателните последици от споразумението за свободна търговия чрез определени подробности. Във връзка с това имам предвид ключови области като Закона за столичния район – Сеул, стандартите за опазване на околната среда, стандартите за бордова диагностика, предпазната клауза за възстановяването на мита и др. Тук трябва да избягваме появата на недоразумения и даже да ги отстраняваме изцяло, както и да настояваме пред Южна Корея действително да изпълнява поетите от нея ангажменти. Ясен мониторинг на потенциални нови нетарифни пречки за търговията със сигурност би бил полезен.

Надявам се, че споразумението ще влезе в сила много скоро и че потребителите и работниците в Европейския съюз ще могат да се възползват от него много скоро. Благодаря Ви много и Ви пожелавам успех на финалната права.

Kader Arif, *от името на групата S&D.* – (FR) Г-н председател, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, много се радвам да чуя как един консерватор и един либерал от уважаемите ми колеги в Парламента споделят мнението на Комисията; това улеснява работата ми като социалист.

Във всеки случай се надявам, че тазвечерното разискване ще позволи най-сетне да се обърне внимание на множеството опасения относно въздействието на споразумението за свободна търговия между Европейския съюз и Корея и по-конкретно върху европейската промишленост.

Г-жо член на Комисията, Вие говорихте за консенсус, но бих искал да Ви припомня, че в продължение на няколко месеца определени промишлени сектори – включително производителите на автомобили и професионалните организации на работниците, които ги подкрепят – Ви предупреждаваха за възможните трагични последици от споразумението. Днес по-голямата част от тези въпроси все още не са разгледани.

Възможно е обаче да сте решили да жертвате европейската автомобилна промишленост заради сектора на услугите.

Защо всъщност да се позволява Корея да има възстановяване на митата – това представлява облага, която никога досега не е била давана, дори на развиващите се държави, като тези от Средиземноморието? Каква са основанията за гъвкавите правила за произход, въздействието от които крие рискове не само за автомобилната промишленост, но и за европейската текстилна промишленост?

Защо да се позволяват такива изкривявания на конкуренцията и преди всичко защо да се създава такъв прецедент?

Предвид тези рискове и, за съжаление, други, на които не мога да се спра сега, но които знаете много добре – току-що ги споменахте – Комисията предложи като последна мярка включването на предпазна клауза. Г-жо член на Комисията, Вие обаче знаете, че предпазната клауза не е автоматична и ще бъде много трудно да бъде изпълнена и невъзможно да бъде активирана за пет години.

Ще цитирам един пример, за да илюстрирам нашите опасения. Ако споразумението за свободна търговия позволи на Корея да изнесе още 100 000 превозни средства за Европа – тя вече изнася 600 000 бройки на година – 6 000 работни места ще бъдат загубени. И обратно, Европа е изключително ограничена, като всеки един производител може да изнася само 1 000 превозни средства за Корея в рамките на общата европейска квота от 6 000 превозни средства.

В това време на криза, която оказва голямо влияние върху автомобилните работници, как бихте обяснили готовността на Европа да поеме такъв ангажимент? Предвиждате ли преговаряне на спорните точки, които споменах току-що? За това призовават редица държави-членки и промишлени сектори, които споменах преди малко.

Г-жо член на Комисията, ще поемете ли ангажимента да гарантирате по-голяма прозрачност и да включите нас, членовете на Европейския парламент, в по-голяма степен? Ние и Комисията създадохме условията за негативния имидж на полския водопроводчик; нека не създаваме негативен имидж и на корейския производител на автомобили.

Michael Theurer, *от името на групата ALDE.* – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, преди всичко бих искал да Ви благодаря, г-жо Аштън, от името на групата на Алианса на либералите и демократите за Европа, за информацията, която споделихте с нас тази вечер в извънредното заседание на комисията и тук, в пленарната зала. Очевидно споразумението за свободна търговия с Южна Корея предстои да бъде сключено. От гледна точка на либералите и най-вече от гледна точка на моята Свободна демократическа партия на Германия целта за свободна и честна световна търговия е от голяма важност, особено сега, когато по време на икономическата и финансова криза ставаме свидетели на тенденции към протекционизъм – тенденции, на които решително трябва да се сложи край в интерес на благоденствието и работните места в Европейския съюз.

В този контекст следва въпросът какво значение отдава Комисията на споразумението за свободна търговия с Южна Корея, защото в продължение на много време се отделяше внимание на напредъка на кръга от преговори за развитие от Доха, без да се стигне до каквото и да било споразумение. Това е причината за въпроса ми, г-жо член на Комисията: смятате ли сключването на споразумение за свободна търговия с Южна Корея за първа

стъпка към по-нататъшни двустранни споразумения за свободна търговия и според Вас това означава ли отдалечаване от Доха? Или такива двустранни споразумения са просто допълнение към или разширяване на политиката за свободна търговия на Европейския съюз?

Освен това, както знаете, клаузата за възстановяване на митата е повод за безпокойство в редица държави-членки и промишлени сектори, най-вече в автомобилната промишленост. Тази клауза може да доведе до подпомагане на дружества в държави с ниски производствени разходи, като Индия и Китай, като по този начин ще застраши европейското производство. Виждате ли начин, по който тези опасения от страна на редица държави-членки по отношение на такова възстановяване на мита могат да бъдат премахнати?

Ilda Figueiredo, *от името на групата GUE/NGL*. – (PT) От изявлението на члена на Комисията става ясно, че в Европейския съюз съществуват икономически и финансови групи и сектори, които ще спечелят от споразумението с Южна Корея. Г-жо член на Комисията, Вие обаче не сте разгледали обратната страна на въпроса, и по-точно определени чувствителни сектори, като текстил и облекло, както и работните места.

Тъй като те се отнасят до промишлености и професионални организации на работниците в държавите ни, обезпокоително е, че Европейската комисия продължава да не обръща внимание на сериозните трудности, пред които са изправени промишленостите за текстил и облекло. Трябва да подчертая положението в моята държава, Португалия, където безработицата е достигнала обезпокоителни нива и то точно в регионите, където преобладават тези промишлени отрасли: на север и в определени части от централна Португалия.

Затова ние подчертаваме необходимостта от последователна, съгласувана стратегия за подпомагане на промишлеността в Европейския съюз, особено на онези сектори, които зависят от интензивен труд, дали чрез спешна регулация на световните пазари или чрез обществени политики в подкрепа на инвестициите, иновациите, диференциацията, професионалното обучение и създаването на работни места с права.

David Campbell Bannerman, *от името на групата EFD*. – (EN) Г-н председател, това е моето първо – в истинския смисъл „първо“ – изказване в този Парламент. Като член на Парламента от Партията за независимост на Обединеното кралство и представител на източна Англия, очаквате да бъда бунтар и аз ще се постарая да не разочаровам Вас или моите избиратели.

Днес разискваме споразуменията за търговия на Европейския съюз, и по-специално това с Южна Корея, което се очаква да бъде подписано догодина. Понеже не разполагаме с подробности за това споразумение, освен факта, че според мен две трети от облагите ще са в полза на Южна Корея и една трета – в полза на Европейския съюз, бих искал да отбележа няколко основни неща.

Много хора не осъзнават, че съществуват над сто отделни двустранни споразумения за търговия на Европейския съюз като това; според някои, 116 на брой. Съществуват споразумения за търговия със САЩ, Канада, Мексико, Бразилия, Индия, Китай, Япония и Южна Африка. В Европа съществуват споразумения за търговия с Русия, Украйна, Турция и Лихтенщайн.

Съществуват и споразумения за търговия с държави от ЕИП и ЕАСТ, които не са членки на Европейския съюз, като Швейцария и Норвегия. Споразумението за търговия с Норвегия ревностно защитава нейната риболовна промишленост и селското й стопанство, а Норвегия не е дребен играч. Тя е четвъртият по големина вносител и шестият по големина износител на територията на Европейския съюз.

Какво тогава наистина трябва да съдържа едно споразумение за търговия с Южна Корея? Според мен Швейцария е ярък пример. Съществуват разпоредби, които премахват митата и квотите за търговия на промишлени и селскостопански продукти. Съществуват разпоредби, които дават на швейцарските граждани правото да живеят и работят в държавите от Европейския съюз, а на гражданите на Европейския съюз – правото да живеят и работят в Швейцария. Съществуват разпоредби, съгласно които Швейцария е част от шенгенското безвизово пространство. Швейцарците могат да работят в Европейската агенция по околна среда, ако пожелаят, да участват във филмовите и образователни програми на Европейския съюз и могат да кандидатстват за европейски субсидии за научни изследвания. Съществува сътрудничество по въпросите за въздухоплаване, търсене на убежище и съдебното право. Накратко, те разполагат с всички облаги от членството в Европейския съюз, но без разходите.

Вярно е, че Швейцария трябва да плаща по 600 млн. Швейцарски франка на година за достъп, но швейцарското правителство отчита спестени средства от това, че не е член на Европейския съюз, на стойност 3,4 млрд. швейцарски франка годишно, или нетна сума от 2,8 млрд. швейцарски франка на година. Швейцария не е и незначителен търговски партньор: 80% от швейцарския износ е предназначен за Европейския съюз, а държавата е четвъртият по големина търговски партньор на Европейския съюз.

Това, което искам да кажа, е, че споразуменията за търговия могат да постигнат облагите от търговията с Европейския съюз без тежестта от високи регулаторни разходи, загуба на суверенитет и на средства. Дори в уебсайта на Комисията се признава, че Швейцария може да развие и запази собствените си регулации в други области, които се отклоняват от решенията на Европейския съюз, и че това следва нейните интереси, като например на финансовия и трудовия пазари. Как Великобритания би искала да се отклони по подобен начин от Директивата за работното време, Директивата за временната работа или новата Директива за управителите на фондове!

Затова завършвам с въпроса – защо не Великобритания? Защо Великобритания не може да има подобно приятелско споразумение за търговия с Европейския съюз като Южна Корея, вместо пълно членство? Великобритания сама по себе си е най-големият търговски партньор на Европейския съюз с дефицит на стойност 40 млрд. британски лири годишно. Ние също можем да имаме уверенията, на които се радват швейцарците. Можем, а според мен и би трябвало, отново да бъдем независима нация, осъществяваща свободна търговия, като Норвегия, Швейцария и дори Южна Корея.

Peter Šťastný (PPE). – (EN) Г-н председател, като един от докладчиците по споразумението за свободна търговия с Южна Корея и ревностен поддръжник на споразумението се надявам на едно балансирано споразумение с изравнени условия, което е от полза и за двете страни – положение, което е еднакво изгодно за всички.

Една от основните ни промишлености не е много доволна от настоящото положение на преговорите, а те имат много приятели на своя страна, включително някои държави-членки, промишлености и членове на Европейския парламент. Те всички смятат, че споразумението е направено така, че да облагодетелства Южна Корея. Европейската комисия и Европейският съвет трябва да обърнат голямо внимание на проблемните области, и най-вече на предпазната клауза за възстановяване на митата, нетарифните пречки и правилата за произход. Ако може да бъде постигнат някакъв напредък в автомобилната промишленост на Европейския съюз, то тогава равнищата на заетост, силният БВП и очакваният жизнен стандарт ще имат полза от това и ще бъдат запазени.

Изравнените условия обаче няма да представляват недостатък. Може да бъде установен сериозен прецедент за други споразумения за свободна търговия, които следват и предстоят в близко бъдеще. За мен е ясно, че това споразумение като цяло води и до други ползи за Европейския съюз и за някои от различните промишлености на Европейския съюз. На микро равнище винаги ще има победители и губещи: това е естеството на всяко двустранно споразумение. На макро равнище може би сме близо до постигане на истински баланс. Като се има предвид обаче, че важна промишленост като автомобилната никак не е доволна от този развой на нещата, налице е необходимост да се опитаме да постигнем повече. Единствено когато постигнем допълнителен напредък, можем да говорим за едно наистина балансирано споразумение за свободна търговия, което е приемливо и което има истинско, положително въздействие като прецедент за бъдещи споразумения за свободна търговия.

Gianluca Susta (S&D). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, приветствах работата, свършена през периода, по време на който г-жа Аштън изпълняваше ролята си на член на Комисията. Трябва да кажа, че имаме по-добри отношения с нея, отколкото с нейния предшественик, въпреки общата им политическа принадлежност, която ние също споделяме, и общата им националност.

Този път обаче не споделям ентузиазма на члена на Комисията по този въпрос, защото твърде често през последните години Комисията вземаше думата тук и говореше за определени инициативи, а след това поемаше в различна насока. В момента живеем в особено време, на голяма икономическа и финансова криза, която е резултат от липсата на взаимност в света, и то не само с развиващите се държави – което има своята логика, своето обяснение – но също с новите световни сили и традиционните световни сили.

Струва ми се, че твърде често забелязвам липса на информираност у Комисията, от страна на нейния председател и на членовете ѝ, които следва да осигурят изпълнението на инициативи за подпомагане на възстановяването на европейската промишленост, на европейска производствена промишленост. Струва ми се, че споразумението – което несъмнено е положително и има изключително положително съдържание – има по-скоро академична стойност; то е като договор от учебник, който обаче няма връзка с реалността.

Изнасяме 30 млрд. щатски долара за Корея, а само 20 млрд. щатски долара се връщат под формата на автомобили, изнесени от Корея за Европа; 1,5 млрд. щатски долара ще бъдат косвените помощи, които се полагат за корейските автомобили в Европа, без да споменаваме текстилния и другите сектори. Това е определена непропорционалност, която според мен трябва да бъде подчертана и коригирана, преди да се одобри едно споразумение за свободна търговия, което наказва европейската промишленост. Това е качествена промишленост, която е поела ангажимент да спазва новите изисквания, налагани от иновациите, тя определено

не е банкрутирала промишленост, която не може да се пребори с необходимостта от иновации, съществуваща в икономиката.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Г-н председател, г-жо член на Комисията, аз също не съм доволна от странните промени в споразумението, като възстановяването на митата върху вноса на компоненти в случая на продукти за износ за Европейския съюз и намаляването на 60-процентната граница за определяне на държавата на произход. Това представлява предоставяне на предимство на корейския внос за сметка на конкурентоспособността на европейската промишленост и за сметка на безработицата. Лъвският пай в това отношение вече отива за вноса на стоки от Азия, където разходите за труд са неконкурентно ниски заради лоши или несъществуващи социални и екологични стандарти. Затова преговорите за търговия трябваше да обърнат внимание на увеличаването на тези стандарти, а не на просперитета на азиатската промишленост за сметка на Европа. Комисията отдавна дължи това на гражданите на Европа.

Комисията осъзнава ли отрицателното въздействие на споразумението върху областта на конкуренцията в Европа и върху заетостта в автомобилната и текстилната промишленост? Второ, осъзнава ли, че споразумението създава неуместен прецедент за бъдещите споразумения за търговия? Трето, Комисията възнамерява ли да не обръща внимание на основните възражения, повдигнати от европейските инженерни синдикати? Четвърто, защо корейските медии вече празнуват победа за автомобилната си промишленост, когато споразумението дори още не е било обсъдено от колегията на Комисията? Комисията готова ли е да преработи проекта и да договори едно балансирано споразумение? Комисията има ли волята да окаже натиск върху Корея да поеме международни задължения и ще направи ли това, преди Корея да получи всички облаги от свободната търговия с Европейския съюз? Благодаря Ви за отговора. Вярвам, че здравият разум ще надделее.

David Martin (S&D). – (EN) Г-н председател, трябва да кажа, че съм доста загрижен за тона на това разискване. С изключение може би на изказването на Daniel Casparу, досега той беше доста негативен.

Бях докладчик на Парламента по споразумението за свободна търговия с Корея. Преди това разискване си припомних какво бяхме решили да поискаме – поискахме от Комисията да се включи в преговорите и да постигне от наше име – и всъщност смятам, че Комисията постигна желаното от нас. Бих искал да поднеса почитанията си на главния преговарящ, който виждам, че седи до баронеса Ашгън, както и на самата баронеса Ашгън за начина, по който се справиха със споразумението.

Ясно е, че във всяко споразумение за свободна търговия – по дефиниция – и във всички преговори има печеливши и губещи, но ако погледнете глобалното въздействие на това споразумение, налице са големи печеливши в Европа и големи печеливши в Корея. Следователно са налице големи печеливши, които движат световната търговия. В настоящата криза всичко, което изпраща положителен сигнал за две големи страни, като Корея и Европейския съюз, от които искаме да развият и поддържат свободната търговия, е добро.

Трябва да кажа, че ако Европейският парламент и Съветът на министрите не могат да постигнат окончателно подписано споразумение между Корея и Европейския съюз, тогава спокойно можем да изпратим нота на Генерална дирекция „Търговия“ да спре преговорите по всички други споразумения за свободна търговия, защото ако не постигнем успех с Корея, можем да забравим за АСЕАН, за държавите от Залива, за всички други споразумения за свободна търговия, които се опитваме да договорим, и, в интерес на истината, можем да забравим за Доха. Това е важно споразумение, с което Европа постигна стратегическите си цели. Нека изпратим положителен сигнал към останалата част от света, че Европа е отворена за развиване на търговски взаимоотношения и че въпреки рецесията сме готови да запазим пазарите си възможно най-отворени.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Г-н председател, ще кажа накратко, че всичко това е ново за мен и по мое мнение разискването беше много стимулиращо и полезно. При първото изказване на лейди Ашгън си помислих, че това е чудесна сделка за Европейския съюз и се зачудих дали тя съдържа някакви облаги за Корея. След това оратор след оратор изказаха обратното становище и затова се надявам, че лейди Ашгън ще отговори на въпросите и съображенията, поставени от г-н Arif, г-н Theurer, г-н Campbell Bannerman и другите оратори, и ще ни каже дали в момента се провеждат някакви други преговори с отделни азиатски държави за двустранни споразумения, както и ще ни информира за техния напредък.

Gerard Batten (EFD). – (EN) Г-н председател, бих искал да се изкажа в подкрепа на твърдението, направено от моя колега, г-н Campbell Bannerman. През 2006 г. швейцарското федерално правителство поръча да се изготви доклад по отношение на всички аспекти от съществуващите и възможните връзки с Европейския съюз.

Беше направен изводът, че пълното членство в Европейския съюз би коствало на държавата до шест пъти стойността на настоящите двустранни споразумения. И понеже швейцарците са си швейцарци, те решиха, че за тях е по-добре да не се присъединяват към Европейския съюз и да не получават пълно членство в Общността.

Ако при швейцарците е така, то с пълна сигурност важи и за британците, и ако нашето правителство имаше толкова разумно и прагматично становище за икономиката на Великобритания, колкото швейцарците имат за Швейцария, то тогава ние бихме напуснали Европейския съюз – по същата логика, по която швейцарците не биха се присъединили към него.

David Martin (S&D). – (EN) Г-н председател, Вие сто много толерантен, но в правилника ни ясно е посочено, че изказванията по процедурата с вдигане на ръка трябва да се отнасят до разискваната тема. Това нямаше нищо общо с Корея, нито със споразуменията за свободна търговия.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Г-н председател, в речта си току-що г-н Martin заяви, че е изключително важно да сключим споразумения, които ще ускорят икономическия растеж и заетостта и ще премахнат пречките пред търговията като цяло, особено по време на икономическата криза. Не трябва да забравяме обаче, че днес проведехме и много сериозно разискване за кризата в европейската автомобилна промишленост, а тази седмица ще разгледаме и проблемите в текстилната промишленост и помощите от европейския фонд за приспособяване към глобализацията като компенсация за огромните съкращения в сектора в Испания и Португалия. Затова, госпожи и господа, трябва сериозно да вземем под внимание загрижеността на европейците по отношение на това, как ще отговорим на тази загуба на работни места в Европа и как ще разгледаме какви са всъщност мерките на Комисията. Въпреки че свободната търговия трябва да е в полза на заетостта и икономическия растеж като цяло, как ще предотвратим загубата на работни места в тези традиционни европейския промишлености?

Катрин Ашгън, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, бих искала да заявя, че в известен смисъл разискването никак не ме изненада, защото опасенията, споделени от колегите, бяха споделяни и през последните месеци.

Искам да поднеса почитанията си на David Martin, най-вече за свършената от него работа в комисията. Много е важно и осъзнавам колко много работа извърши комисията по международна търговия заедно с мен през предходните месеци и, разбира се, напълно осъзнавам, че колегите не са могли да видят подробности от споразумението до този момент. Затова аз ще се опитам да отговоря на опасенията. Но, което е от по-голямо значение, ние ще се погрижим да ви представим повече подробности, защото е важно да разполагате с фактите, а не с направените твърдения.

Нека само направя някои общи забележки относно подхода при тази сделка първо. Сделката беше изготвена, за да се постигне най-доброто за европейската промишленост – включително, бих казала на колегите от Партията за независимост на Обединеното кралство, и за британската промишленост. Според мен одобряването на сделката е от голям интерес за Европа – в противен случай не бих предлагала да вървим напред, както направих.

По този начин имаше ясен *modus operandi*, ясен подход, който възприе Комисията, който, както беше казано, беше подкрепен от Парламента, от Комисията и от Съвета, и който наистина е възприетият метод на действие. Моят колега, г-н Agif, според мен не би възразил, ако кажа, че намирам твърдението, че бих жертвала коя да е промишленост, за обезпокоително и дори малко потискащо, защото това със сигурност не е подходът, който бих възприела.

Дали считам, че ако искаме сериозна сделка за търговия, трябва да осъзнаваме, че това наистина е сделка, от която и двете страни имат полза? Да, така считам. Ако искаме да имаме споразумения за търговия, ако смятаме – а според мен е така – че търговията е двигателът, който ще ни изведе от рецесията, то това означава, че имаме сериозни, трудни преговори с промишлености и с държави, с които бихме искали да имаме търговски взаимоотношения. В противен случай по цял ден можем да правим сделки с държави, за които не ни е грижа, и можем да отворим пазарите, защото всъщност не ни интересуват особено.

Корея е един сериозен пазар. Той предлага реални възможности за химическата, фармацевтичната и други промишлености. Трябва да осъзнаем стойността и значимостта на това, ако искаме да имаме сериозни споразумения за търговия. В действителност ние сме икономическа суперсила. Не мога да се съглася с колегите си от Обединеното кралство, когато говорят за Швейцария и някак се опитват да приравнят положението с взаимоотношенията, които се опитваме да създадем между Европа и Корея – или може би просто аз не съм разбрала.

Тук става дума за сериозни преговори за постигане на сериозни резултати и след като подробностите за това станат известни, се надявам, че колегите ще погледнат на нещата в духа, в който се опитахме да ги изготвим.

Автомобилната промишленост ни даде в началото списък с нещата, които искаха да постигнем. Те бяха наистина загрижени за запазването на отворен пазар в Корея и ние постигнахме всичко, което те искаха от нас в началото.

Текстилната промишленост: уверена съм, че няма за какво да се тревожим. Съществуващите предпазни мерки за текстилната промишленост ще гарантират запазването на европейски работни места.

Аз ни най-малко не желая закриването на работни места или промишлености в Европа и тази сделка не прави това. Моля онези от вас, които смятат, че разполагат с доказателство за това, да ми го предоставят, защото твърденията са едно нещо, а реалността – съвсем различно; ние наистина трябва да спрем с приказките и да видим реално постигнатото от сделката.

Дори бих казала, че това, което имаме днес пред нас, е много важно за всички промишлени сектори. Според мен въпросът за възстановяването на митата е много прост. Целта на възстановяването на мита е нашите ответни действия да предотвратят даден проблем. Въпросът е: това ли е единственият начин да се реши проблемът? Ако съществуват други начини, които също решават проблема, но предлагат постигане на едно по-добро споразумение за търговия, тогава ще ги разгледам. Но аз все още искам да реша същия проблем и считам, че механизмите, предвидени в споразумението, правят точно това. Това не е нещо, което ревностно поддържа като единствен начин да постигнем желаното – да предотвратим ефективно нелегалния внос, но аз считам, че решихме проблема по един различен начин.

Затова няма да се извинявам – политически, икономически или по някакъв друг начин – на Парламента за осъщественото и договореното в тази важна сделка за търговия. Няма да се извинявам също и че представих на Парламента това, което смятам за сериозно споразумение за свободна търговия от XXI век с огромни ползи за всички сектори от икономиката на Европейския съюз. Няма да се извинявам и че направих това по време на икономическа криза, защото ако е имало момент, в който съм била длъжна да предложа възможно най-голяма подкрепа на предприятията и работниците в Европа, то според мен този момент е сега и сделката реализира точно тази цел.

Както казах по-рано, приканвам колегите да видят реалните условия на сделката. Ще ви се оказва натиск от лобистки групи – както се случи с мен – но всъщност трябва да погледнете постигнатото, защото считам, че разполагаме с един много конкретен резултат, който ще донесе големи ползи за икономиката на Европа. В крайна сметка това беше и крайната ни цел, която постигнахме.

Председател. – Разискването приключи.

Писмени изявления (член 149)

Tokia Saïfi (PPE), в писмена форма. – (FR) Споразумението за свободна търговия между Европейския съюз и Южна Корея, което следва да бъде сключено до средата на месец октомври, поражда редица опасения сред представителите на европейската промишленост. Това споразумение, което според члена на Европейската комисия, отговаря за търговията, е най-амбициозното, договаряно от Европейския съюз, бива считано за много небалансирано, най-вече от производителите на автомобили. Те се боят от голям приток на корейски превозни средства на европейския пазар като следствие от тарифните преференции, отпуснати от Европейската комисия. Без съмнение запазването на определени митнически клаузи, като възстановяването на мита, би било нелоялно и би създавало изкривяване на конкуренцията, което ще има много отрицателни последици върху европейската автомобилна промишленост. Това е особено вярно, като се има предвид, че на великодушното на Европейския съюз не се отговаря с намаляване на нетарифните пречки, поставени от корейските власти (квоти за внос на европейски превозни средства с бензинови двигатели). Затова от днес Комисията има задължение да преразгледа условията на споразумението, за да възстанови условията на лоялна и справедлива конкуренция и да гарантира дългосрочното оцеляване на промишлеността и работните ни места в Европа.

23. Последици от икономическата и финансова криза за развиващите се страни и за сътрудничеството за развитие (разискване)

Председател. – Следващата точка е разискването по въпроса, изискващ устен отговор (О-0088/2009 – В7-0209/2009), зададен от Eva Joly – от името на комисията по развитие, към Комисията относно

въздействието на глобалната икономическа и финансова криза върху развиващите се страни и върху сътрудничеството за развитие.

Eva Joly, автор. – (FR) Г-н председател, уважаеми членове на Комисията, госпожи и господа, имам удоволствието да ви задам този устен въпрос от името на комисията по развитие, но за съжаление нямам удоволствието да ви представя резолюцията относно същия въпрос, приета единодушно от тази комисия.

С моите колеги от комисията по развитие работихме неуморно, за да гарантираме, че резолюцията е гласувана и разисквана в пленарната зала преди срещата на Г-20 в Питсбърг.

Въпреки това освен моята група, групата на Зелените/Европейски свободен алианс и Конфедеративната група на Европейската обединена левица – Северна зелена левица, нито една друга политическа група не подкрепи нашето искане за включване на резолюцията в дневния ред, а тя все още е от съществено значение, ако искаме Европейският парламент да играе по-голяма роля при определянето на външната политика на Европейския съюз и да има реално участие в неговите предложения.

Госпожи и господа, каква ще е ползата за нас, ако гласуваме тази резолюция, която ще представи исканията и предложенията на Европейския парламент на членовете на Г-20, и по-специално на тези държави-членки на Европейския съюз, които участват там, както и на Европейската комисия на пленарното заседание през октомври, което ще се проведе след срещата в Питсбърг?

Освен факта, че това обезценява свършената работата, ние не можем да се задоволим с тази наша роля на коментатор на текущите събития. Нашата работа не се състои в това. Нека го оставим на тези, които се занимават с това професионално, а именно журналистите.

Развиващите се страни сега се нуждаят от нас повече от всякога. Докато на нашите съграждани не им е спестено нищо, глобалната икономическа и финансова криза е имала много по-продължителен ефект върху населението на развиващите се страни. Въпреки това финансовите институции не са направили това население основен бенефициер по заемите за извънредни случаи, тъй като много малка част от него отговоря на необходимите условия.

По този начин държавите от Африка са получили само 1,6% от заемите, отпуснати от Международния валутен фонд след последната среща на Г-20 в Лондон и увеличението на ресурсите на Международния валутен фонд. Останалата част са предоставени на развити държави, по-специално на такива от Европа.

Поддържането на Европейската икономическа система, разбира се, е задължително, но това не трябва да ни кара да забравяме крайната бедност по нашите граници, крайна бедност, влошена допълнително от криза, за която носим отговорност.

Държавната помощ за развитие трябва спешно да бъде увеличена. Повечето от държавите-членки вече не отговарят на условията, които се изискват от Организацията за икономическо сътрудничество и развитие след 1970 г. и ние сме изправени пред нови извънредни случаи, без да разполагаме с нови фондове. Следователно трябва да намерим нови източници на финансиране, не на последно място чрез реформиране на настоящата система.

Комисията по развитие иска от вас да предприемете действия за отстраняване на злоупотребите, извършвани чрез зоните на „данъчен рай“, избягването на данъци и незаконните капиталови потоци от развиващи се страни.

Съгласно един норвежки доклад, публикуван през месец юни, според потвърдените цифри незаконните потоци, които излизат от развиващи се страни, са десет пъти по-големи от сумата на нашата помощ за развитие. Това показва точно колко голям е залогът.

Необходимо е прилагането на ново обвързващо финансово споразумение, което да принуди транснационалните дружества да декларират реализираните печалби и платените данъци по отделни държави, за да се гарантира прозрачност по отношение на това, което плащат във всяка една от държавите, в които осъществяват дейност.

Освен това трябва да бъде осъществена радикална реформа на системата, която да включва по-специално въвеждането на нови демократични и прозрачни регламенти за търговията и международните финансови системи.

Отговорностите са огромни, предизвикателствата са много, а задачата е трудна, но сега повече от всякога Европейският съюз трябва да се подготви и да ръководи тези реформи.

Карел де Гухт, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, Комисията в ролята си на представител на Европейския съюз в Г-20, заедно с председателството, силно препоръчват увеличаване на подпомагането за държавите с нисък доход, по-специално най-бедните държави, като един от критичните приоритети на ангажиментите на Г-20.

В това отношение е важно държавите с нисък доход да получат подходящо финансиране, за да посрещнат нуждите, които възникват по-специално от неблагоприятното въздействие на финансовата криза. Именно поради това ние препоръчваме необходимостта от увеличаване на достъпа на бедните и уязвими държави, които често не разполагат с институционални административни възможности, до предоставените средства и кредити от международни финансови институции и други донори.

Аз лично ще защита този подход на ноемврийската сесия на Съвета по въпросите на развитието, а глобалната финансова криза ще бъде в центъра на моите политически опасения през следващите седмици. Надявам се, че мога да разчитам изцяло на вашата подкрепа.

В този контекст нашият инструмент „FLEX за уязвимост“ е изключително уместен. Комисията работи със Световната банка и Международния валутен фонд, за да определи най-уязвимите от криза държави и да допълни помощите въз основа на заеми, предоставени от тези две институции, със своевременно и целенасочено отпускане на помощи съгласно „FLEX за уязвимост“.

Между 2009 г. и 2010 г. до 500 млн. евро ще бъдат изразходвани за тези държави от Африка, Карибите и Тихоокеанския басейн, които изискват помощи за гарантиране на приоритетни публични разходи, включително в социалните сектори. Нека повторно да ви уверя, че акцентирането върху бюджетното подпомагане чрез механизма „FLEX за уязвимост“ няма да доведе до пропуск във финансирането, докато Комисията използва резерви без предназначение.

Държавите, които не са допустими съгласно „FLEX за уязвимост“, също ще се възползват от други мерки, предложени от Комисията в нейното съобщение от месец април, например преразпределяне след индивидуални прегледи на държави и предварителния средносрочен преглед, подпомагане съгласно традиционния FLEX, първоначално зареждане, когато е възможно и др.

Относно предназначението на бюджетното подпомагане, убеден съм, че характерната за този инструмент гъвкавост вече позволява на държавите бенефициери да използват фондовете по начин, който по тяхна преценка ще им помогне в най-голяма степен да отговорят на икономическите и социалните проблеми.

В допълнение, предварителният средносрочен преглед на Десетия европейски фонд за развитие ще предостави добра възможност да се определят нови нужди и да се оцени дали те могат да се решават по-добре чрез общо или секторно бюджетно подпомагане.

Предварителният средносрочен преглед също ще предостави допълнителна възможност да се разгледат отново профилиите за бюджетно подпомагане във всяка една държава от Африка, Карибите и Тихоокеанския басейн и да се разгледат изменения, преразпределение или допълнителни фондове от резерва.

По отношение на реформата на институциите на Бретън Уудс, нашата роля за насърчаване на тяхната реформа, разбира се, е ограничена. Въпросът за гласа и представителството ще се обсъжда на годишните срещи на Международния валутен фонд и Световната банка в Истанбул, на която г-н Алмуния и аз ще присъстваме през месец октомври. В това отношение ние приветстваме добавянето на трето място за държавите от Африка на юг от Сахара в Съвета на гуверньорите на Световната банка и очакваме с интерес предложения за по-нататъшни реформи.

По отношение на незаконните финансови потоци искам повторно да уверя г-жа Joly, че вече съм дал инструкции на службите на Комисията да разгледат начини за подобряване на данъчното и финансовото управление в развиващите се страни за борба с незаконните финансови потоци. Настоящата криза също показва, че трябва да засилим механизмите за предоставяне на официална помощ за развитие.

Програмата за ефективността на международната помощ, залегнала в Парижката декларация и Програмата за действие от Акра, сега е по-важна от всякога. При тази неблагоприятна икономическа конюнктура ние носим конкретна отговорност пред бедните по света и трябва да им гарантираме, че нашата помощ за развитие се насочва ефективно.

В своето съобщение от 8 април Комисията също подчерта полезния принос на иновационните механизми за финансиране като допълващ и взаимно подсилващ инструмент с официалната помощ за развитие. Ние приканихме държавите-членки да използват всички свои средства и да свържат неофициалната помощ за

развитие с официалната помощ за развитие, например като в знак на солидарност надградят съществуващите доброволни налози, като таксите за самолетни билети, за финансиране на програми в областта на здравеопазването. Ще има обсъждания на високо ниво относно този въпрос, включително голяма конференция през 2010 г., организирана от Франция, която ще включва Комисията.

Enrique Guerrero Salom, *от името на групата S&D*. – (ES) Г-н председател, г-н член на Комисията, точно на днешния ден преди една година ние станаме свидетели на срива на финансовата институция „Лемън Брадърс“. След това, според експертите, бяхме на границата на финансов срив и на прага на още една „велика депресия“.

Финансовата криза се разшири и разпростря до реалната икономика, а ние преживяхме период на отрицателен икономически растеж и загуба на работни места.

Въпреки това развитите държави започват да излизат от кризата. Франция и Германия например вече го направиха, а Комисията днес представи своите икономически прогнози, които показват, че през второто полугодие Европейският съюз ще излезе от рецесията.

Въпреки това по-малко развитите държави са в средата на кризата и ще останат там дълго време. Те не предизвикаха кризата, а страдат от нейните последици повече от всички останали. Те страдат от последиците с по-малък растеж, по-бързо нарастваща безработица, по-малко преки инвестиции, по-малко чуждестранни кредити, по-малко пари, изпратени обратно от имигранти, по-малко официални помощи за развитие и, разбира се, повече търговски ограничения.

Ние преживяхме период, през който стабилността ни се разклати и високият ни стандарт се понижи за ограничено време, но тези държави са застрашени да загубят цяло десетилетие в борба с бедността, а едно десетилетие означава загуба на цяло едно поколение.

Ние можем да направим много за тях в много аспекти и аз искам по-специално да се съсредоточа върху борбата с протекционизма. През миналата седмица Комисията представи своя четвърти доклад относно мерките за ограничаване на търговията, който показва, че много държави предприемат нови ограничителни мерки, което е пагубно за развиващите се страни.

Също така много развити държави няма да изпълнят своите ангажменти за официалната помощ за развитие, точно когато са ни необходими нови ресурси повече от всякога, за да посрещнем цялата сериозност на кризата.

Поради това предлагам да засилим координацията на тези помощи за развитие с по-обхватно споразумение между страните донори, финансовите институции и партньори, и да ги управляваме по-ефективно и прозрачно, така че те да не генерират разходи и да не представляват бюрократична тежест.

Приканвам Комисията, приканвам члена на Комисията да изпълнят плана, който ни представиха, с който съм сигурен, че г-н Алмуния ще се съгласи.

Louis Michel, *от името на групата ALDE*. – (FR) Г-н председател, г-н Де Гухт, г-жо Joly, разбира се, аз осъзнавам, че при такова разискване неизбежно ще изслушаме поредица от речи, които казват едно и също нещо. Независимо от всичко това не ме притеснява. Аз вярвам, че е важно да акцентираме отново и отново върху този силен консенсус, който Европейският парламент е длъжен да изгради, още повече, трябва да го направи заедно с Комисията. Това е така, тъй като макар експертите да твърдяха, че развиващите се страни ще бъдат слабо засегнати от финансовата криза, всички те сега са единодушни, че, напротив, въздействието на кризата ще бъде пагубно за повечето развиващи се страни.

Всички социални сектори на бедните държави ще се окажат изправени по-конкретно пред силно повишаване на социалните нужди и на необходимостта от услуги, и пред значителен спад в растежа. Освен това, г-н член на Комисията, от тази гледна точка аз високо оценявам казаното от Вас за важността да се откликне на тези нужди по много по-гъвкав начин; мисля също, знаете, че когато е било възможно – очевидно при условията на надлежен мониторинг – винаги съм бил голям поддръжник на държавната помощ и директната помощ, независимо дали е директна или секторна, но при всички случаи на бюджетната помощ. Считаю, че има ефект на бюджетните кредити и друг, много по-голям ефект, който е свързан със спазването на изискванията, и това дава правомощия на държавите-членки.

Независимо от всичко това отбелязвам, че Г-20 не са решили проблема с реформата на международните финансови институции – имам предвид Международния валутен фонд и Световната банка – за да придадат по-голяма тежест на интересите на бедните южни държави.

Както каза г-жа Joly, 80% от последните заеми от международния валутен фонд са постъпили в европейски държави и само 1,6% от тези нови заеми са били отпуснати, например, на държави от Африка. Ресурсите, предоставени на развиващи се страни в пакета на Г-20, няма да са достатъчни – знаем и това – и няма да бъдат в достатъчна степен съсредоточени върху най-слабите държави. Още по-лошо е това, че тези ресурси няма да пристигнат достатъчно бързо.

Истинското предизвикателство, както очевидно сте осъзнали, г-н член на Комисията, ще бъде да се принудят държавите-членки да изпълнят своите ангажменти от 2005 г. Нищо не оправдава намаляването на държавната помощ за развитие. Въпреки това, както вече беше казано, няколко европейски държави обявиха драстични намаления. Имам предвид Ирландия (-10%), Италия (-50%) и Латвия (-100%). Ясно е, че това отношение е напълно неприемливо. Освен това е безотговорно.

Искам да чуя Вашето мнение по цялата серия от въпроси. Чух Вашата положителна реакция относно фонда за защита от уязвимост, който Световната банка предлага да създаде. Вие също реагирахте в полза на борбата със зоните на „данъчен рай“. Южните държави губят 1 000 млрд. щатски долара всяка година от фондове, прехвърлени незаконно на север, от които 350 млрд. щатски долара преминават през зони на „данъчен рай“.

Въпросът за международното управление вече е обсъждан.

Друг въпрос, на който считам, че несъмнено трябва да се наблегне, е помощта, свързана с търговията. Аз съм ентусиазиран поддръжник – за разлика от някои, които познавам – на споразуменията за икономическо партньорство, разбира се, при условие, че специфичната ситуация се взема предвид и са въведени преходни периоди, и преди всичко при условие, че държавите-членки изпълняват своите ангажменти за предоставяне на тази скандална сума от 1 млрд. евро всяка година, за да подпомагат търговията. Според мен това е важно, както вече беше казано.

Това, което е необходимо сега, е опровергаване на двузначните послания от определени държави-членки, които говорят възторжено за развиващите се страни и дават големи обещания, но в същото време цинично намаляват своята държавна помощ за развитие.

Gabriele Zimmer, *от името на групата GUE/NGL.* – (DE) Г-н председател, въпросът, внесен от г-жа Joly от името на комисията по развитие, поставя проблема за това какво ние, като лица, вземащи политически решения относно развитието, действително се опитваме да постигнем при това разискване.

Обещанията от последните срещи на Г-8 и Г-20 в крайна сметка не бяха осъществени на практика. Те са сред обещанията, които се изричат отново и отново, но не водят до адекватна, осезаема помощ. В това отношение аз наистина не разбирам защо не разискваме решението на Парламента преди Питсбърг, за да приложим съответен политически натиск. В светлината на точните анализи на уважаемия член на Комисията и наблюденията на г-н Michel, струва ми се, че е ясно какво предстои. Въпреки това ние не сме в положение да прилагаме политически натиск, за да принудим държавите-членки най-накрая да престанат да милеят единствено за своето. Това според мен е голямата опасност преди срещата в Питсбърг. Ако не успеем да приложим натиск и да заявим ясно, че са ни необходими нови институции, по-специално за да подпомагаме най-бедните държави в света, тогава след срещата в Питсбърг ще бъдем на същото място и ще отбележим, че в крайна сметка нищо не се е променило.

Това е и моето искане към Вас, г-н член на Комисията. Бих искала Вие, сега в Парламента, да коментирате отново по-специално резултатите и да ни кажете какво може в действителност да се изисква, с подкрепата на кои държави-членки и до каква степен ние действително сме осъществили напредък.

Това, от което се нуждаем, са бързи и ефективни решения, тъй като хората умират пред очите ни и това се случва в резултат на обстоятелства, за чието съществуване сме спомогнали и ние. Призовавам всички ние да действаме заедно!

Corina Crețu (S&D). – (EN) Г-н председател, вноските по фонда за извънредни случаи, както знаете, отчетоха понижение от 4,8 млрд. евро в сумата, предназначена за регулиране на хуманитарни кризи в най-бедните държави. Това е най-високата отчетена разлика в историята между необходимите и събраните средства от правителства донори и като гледаме тези цифри, не можем да не мислим за големите парични суми, изразходвани за спасяване на банките.

Всяко правителство е отговорно за решаването на проблемите на собствената си държава, но в същото време е несправедливо и непочтено да пренебрегваме факта, че развиващите се страни са най-силно засегнати от икономическата криза, макар и тези страни да носят най-малка отговорност за кризата.

Ставащото около нас ни учи да не очакваме прекалено много от хуманитарните призови, особено по време на периоди на рецесия. Поради това искам да привлека вниманието Ви върху риска да бъдат пренебрегнати развиващите се страни, да се ускори увеличението на бедността и да се получи ефектът на бумеранга под формата на увеличено вътрешно напрежение, кървави конфликти, хуманитарни трагедии и масова миграция, които отново се разискват от развитите държави. Като се имат предвид тези обстоятелства, считам, че е необходимо да насочим усилията си в една и съща посока, за да поемем своята отговорност. Това изисква засилване на международната помощ и необходимост от по-ефективна помощ за развитие.

Считам също така, че трябва да се съсредоточим върху намаляване на зависимостта от хуманитарна помощ на някои от бенефициерите. Искам също да попитам члена на Комисията – като има предвид казаното преди от предходния член на Комисията, г-н Мишел, относно необходимостта от увеличаване на участието на Световната банка и Международния валутен фонд – дали възнамерява да излезе с предложение за срещата на върха в Истанбул.

Не бих искала да пропусна, преди да завърша, да заявя моето одобрение за началото на Вашия мандат на Комисията. Имам предвид срещата САЩ-Южна Африка, Вашето посещение в Зимбабве в края на тази седмица и помощта за извънредни случаи, предоставена през последните дни за 100 000 жертви от наводненията в Западна Африка. В същото време искам да изтъкна, че не само Буркина Фасо е изправена пред природни бедствия, на Нигер също е необходимо международно подпомагане. Човешкият живот е застрашен не само от наводненията, но и от коварната и постоянната заплаха от суша. Одобрявам и това, че Вие разпределихте 53 млн. евро през миналата седмица, за да реагирате на сушата в държавите от Африка на юг от Сахара. Това са окуражаващи показатели, които се надявам да повлияят на разговорите на срещата на Г-20 в Питсбърг и на конференцията в Копенхаген, тъй като тези срещи са критични сега, когато Целите на хилядолетието за развитие са изправени пред сериозен риск от провал.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Г-н член на Комисията, аз също искам да кажа колко съм разочарована от това, че обещанията на Г-20 относно помощта за най-бедните държави по време на икономическата криза очевидно не бяха сериозни. Действителността е, че помощта на Международния валутен фонд досега е била незначителна. Искам също да призова за реформа на процедурата за вземане на решения, така че най-бедните държави да имат по-голямо право на глас при вземането на решения, по-конкретно в системата на Бретън Уудс. В същото време искам да ви попитам, г-н член на Комисията, дали е било възможно, по-конкретно, да се поддържа подпомагане на здравеопазването и образованието в държавите от Африка, Карибите и Тихоокеанския басейн поне на нивото отпреди кризата? Питам най-вече защото има драстично намаление на финансовата помощ от много държави, включително държави от Европа. Като казвам това, г-н член на Комисията, аз ви пожелавам успех във Вашата нова роля.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Г-н член на Комисията, въпросът, който обсъждаме, е много важен и актуален не само защото е необходимо Европейският съюз да има ясна представа за политиката на развитие в момента, а също и защото е необходимо ние да я обясним ясно и разбираемо на нашите съграждани. Сега повече от всякога нивото на помощта за развитие може да повлияе на нелегалната имиграция, обществения ред, епидемиите, а също – както изтъкна Международният валутен фонд – на увеличението на дълга в частния сектор в развиващите се страни.

Искам да наблегна на редовния контрол на финансите от донорите и получателите на средства. Ние живеем в нашите различни държави и слушаем критики на политиката за развитие на Европейския съюз. Консенсусът в Европейския парламент, за който говори г-н Michel, не винаги е толкова очевиден в държавите-членки на Европейския съюз. Единствено чрез ефективност и прозрачност на помощта за развитие можем да убедим хората, че тя е оправдана и да ограничим намаленията.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Г-н председател, изключително важно е на този етап Европа да демонстрира морално лидерство, а държавите-членки трябва да изпълнят всички свои задължения, както и Целите на хилядолетието за развитие. Разбира се, ние понасяме относителна бедност по време на настоящия икономически спад, но трябва да помним, че развиващите се страни понасят пълна бедност и хора умират от глад и болести. Повече от десет държави-членки на Европейския съюз въпреки това са заявили, че ще намалят своите вноски за развитие на сътрудничеството или ще забавят нормата, с която те нарастват. Очевидно ние трябва да помним, че както е важно да увеличаваме плащанията, също толкова важно е да гарантираме, че те се използват по-ефективно. Предвидени са различни средства за тази координация на помощта. Едно от тях е компютърната програма за официалната помощ за развитие, която е тествана много успешно в Мозамбик и се надявам по-специално да се инвестират време и усилия в този вид координация. По този начин за нас ще бъде много лесно да действаме по-успешно в такива ситуации, при които сумата на предоставената помощ намалява.

Карел де Гухт, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, да, има криза, която е засегнала най-силно най-бедните държави и ние не можем да направим много във връзка с това. Можем само да говорим за обезщетения, които ще ги изправят на крака и очевидно това ще отнеме повече време, отколкото в развития свят, тъй като механизмите за създаване на нов икономически растеж са много по-малко развити в тези страни.

Една от забележките, които бяха направени от няколко колеги, е относно факта, че много държави-членки всъщност изостават с ангажиментите си по официалната помощ за развитие. Държавите-членки на Европейския съюз договориха през 2005 г. индивидуални минимални цели за помощта от 0,51% за ЕС-15 и 0,17% за ЕС-12, за новите държави-членки, които да бъдат постигнати до 2010 г. и съответно 0,7% и 0,33% до 2015 г.

Държавите, които вече бяха постигнали нива на помощта, по-високи от тези цели, обещаха да ги поддържат. Въз основа на тези потвърждения и по-високите национални обещания на някои държави-членки Европейският съюз трябва колективно да достигне 0,56% от официалната директна помощ до 2010 г.

Считам, че кризата не може да бъде извинение за ограничаване на обещанията за помощ на донорите и ще настоявам за запазване на ангажиментите за предоставяне на обещаните нива за помощ както на държавите-членки на Европейския съюз, така и на донорите.

През 2008 г. официалната директна помощ на Европейския съюз се е увеличила с приблизително 4 млрд. евро до нивото от 0,40% от официалната директна помощ и прогнозите са колективната официална директна помощ на Европейския съюз да продължи да се увеличава.

Въз основа на събраната от държавите-членки информация ние предвиждаме колективната официална директна помощ на Европейския съюз да се увеличи до 53,4 млрд. евро през 2009 г., които представляват 0,44%, и 58,7 млрд. евро, които представляват 0,48%, през 2010 г.

Това означава също, че без допълнителни стъпки на държавите-членки за изпълнение на техните индивидуални цели, колективните цели за 2010 г. няма да бъдат постигнати. Прогнозната тенденция за непрекъснато увеличение на официалната директна помощ на Европейския съюз разчита на тези държави-членки, които се опитват да спазват своите задължения, но са необходими усилията на всички държави-членки и аз ще продължа да настоявам за това пред съответните държави-членки. Това е тяхна отговорност. Това е ангажимент, който те са поели и кризата не трябва да бъде извинение за ограничаване на техните ангажименти. Бих казал дори, че е обратното.

Някои колеги настояха също за реформа на международните финансови институции. Това е цел, която напълно подкрепям. Г-20 определиха точен график за управленски реформи на институциите от Бретън Уудс, като ги подтикват да ускорят изпълнението на своите собствени планове за реформа, които предшества срещата в Лондон. Някои отчетни резултати се очакват още през месец април следващата година и аз съм уверен, че могат да се намерят решения по съществени въпроси.

При настоящия силен ход на реформата на Международния валутен фонд, създадена от Г-20, Комисията подчертава важноста на напредъка на втория етап на реформата в Световната банка с оглед не завършването ѝ до пролетта на 2010 г.

Срещата в Лондон от 2 април 2009 г. ще остане в историята на Г-20 като такава, на която въпросите за развитието са разглеждани самостоятелно и в присъствието на представители на развиващите се страни. При подготовката за следващата среща на Г-20 през тези последни месеци се наблюдаваше интензивна дейност от институцията, която трябваше да осъществи последващ контрол.

През август Съветът на гуверньорите на Международния валутен фонд одобри 250 млрд. щатски долара като общо разпределение от специалните права на тираж на Международния валутен фонд, от които 18 млрд. щатски долара ще бъдат за държавите с нисък доход, а Международният валутен фонд ще бъде призван да даде отчет в Питсбърг относно други мерки за държавите с нисък доход. Считам, че това е положително развитие.

Луи Мишел, моят предшественик, също настоя за гъвкавост, като твърдеше, че механизмът за бюджетно подпомагане е възможно най-гъвкавият, с който разполагаме, и това очевидно е вярно, но разбира се, това означава също, че ни е необходим партньор от развиващите се страни и трябва да сме в положение да осъществяваме политически диалог с тях, както и механизми за наблюдение; така че това предполага минимално сътрудничество от тяхна страна, а след като това бъде постигнато, считам също, че по-специално секторното бюджетно подпомагане е много подходяща процедура.

Не разбирам напълно защо тази резолюция, която е било представена от комисията по развитие и се отнася до срещата на Г-20 в Питсбърг, не се гласува преди срещата на Г-20. Аз не разбирам това. Вероятно има едно или друго техническо обяснение, но мисля, че така се дава погрешен сигнал от новоизбрания Парламент, че ще разискваме такава резолюция след срещата на Г-20 в Питсбърг, която предстои да се проведе, ако си спомням правилно, от 22 до 24 септември, преди нашата следваща среща в Страсбург през месец октомври.

Аз не мога да вземам подобни решения, но трябва да изразя, заедно с колегите, които препоръчваха това, изключителното си неодобрение във връзка с факта, че няхаме възможност да гласуваме въпросната резолюция по време на настоящата месечна сесия.

Председател. – Позволете ми само да спомена, че решението за гласуване по време на първата месечна сесия през октомври беше взето от Председателския съвет, тъй като по време на тази сесия ще има и разискване относно срещата на Г-20. По този начин отговарям на Вашия въпрос.

Разискването приключи. Гласуването ще се проведе по време на първата месечна сесия през октомври.

24. Парламентарен имунитет: вж. протокола

25. Дневен ред на следващото заседание: вж. протокола

26. Закриване на заседанието

(Заседанието се закрива в 22,55 ч.)